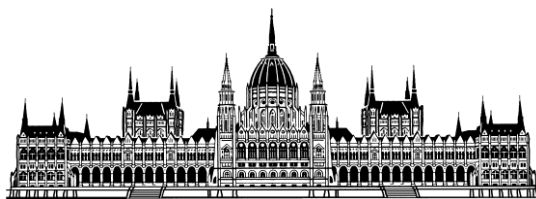




# Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Sneider Tamás*  
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Szávay István, dr. Tiba István*



Tárgyai	Hasáb
<b>Az ülésnap megnyitása</b> .....	31881
<b>A Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében</b> című beszámoló, valamint az <b>ennek elfogadásáról</b> szóló határozati javaslat együttes általános vitája.....	31881
<b>Dr. Darák Péter</b> , a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója.....	31881
<b>Dr. Rubovszky György</b> , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója .....	31886
Felszólalók:	
<b>Dr. Répássy Róbert</b> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	31887
<b>Teleki László</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről .....	31890
<b>Dr. Rubovszky György</b> , a KDNP képviselőcsoportja részéről .....	31892
<b>Dr. Staudt Gábor</b> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	31893
<b>Dr. Bárándy Gergely</b> (MSZP) .....	31901
<b>Dr. Darák Péter</b> , a Kúria elnökének előterjesztői válasza .....	31904
<b>Dr. Rubovszky György</b> , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza.....	31905
<b>Az ügyészség 2015. évi tevékenységéről</b> szóló beszámoló, valamint az <b>ennek elfogadásáról</b> szóló határozati javaslat együttes általános vitája .....	31905
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója .....	31906
<b>Dr. Rubovszky György</b> , az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója .....	31912
Felszólalók:	
<b>Dr. Vitányi István</b> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről .....	31913
<b>Dr. Bárándy Gergely</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről .....	31916
<b>Dr. Harangozó Tamás</b> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	31920
<b>Dr. Rubovszky György</b> , a KDNP képviselőcsoportja részéről .....	31924
<b>Dr. Gyüre Csaba</b> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	31925
<b>Dr. Hadházy Ákos</b> , az LMP képviselőcsoportja részéről .....	31931
<b>Korózs Lajos</b> (MSZP) .....	31937
<b>Dr. Staudt Gábor</b> (Jobbik).....	31942
<b>Teleki László</b> (MSZP) .....	31946
<b>Dr. Harangozó Tamás</b> (MSZP) .....	31950
<b>Bangóné Borbély Ildikó</b> (MSZP) .....	31952
<b>Herínges Anita</b> (MSZP) .....	31956
<b>Dr. Bárándy Gergely</b> (MSZP) .....	31959
<b>Dr. Polt Péter</b> legfőbb ügyész előterjesztői válasza.....	31960
<b>Dr. Rubovszky György</b> , az Igazságügyi bizottság elnökének előterjesztői válasza.....	31965
<b>Napirend utáni felszólalók:</b>	
<b>Dr. Gyüre Csaba</b> (Jobbik).....	31965
<b>Z. Kárpát Dániel</b> (Jobbik).....	31967
<b>Az ülésnap bezárása</b> .....	31970

#### Az ülésen jelen volt:

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának  
30. ülésnapja  
2016. december 7-én, szerdán  
(9.01 óra - Elnök: dr. Latorcai János  
Jegyzők: Földi László és Szávay István)

ELNÖK: Jó reggel kívánok. Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Az Országgyűlés őszi ülészakájának 30. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Földi László és Szávay István jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat a kedves vendégeinket is, akik itt jelen vannak, és köszöntöm azokat is, akik figyelemmel kísérik mai munkánkat.

Soron következik a **Kúria elnökének országgyűlési beszámolója a Kúria 2015. évi tevékenységéről a jogegység biztosítása és az önkormányzati normakontroll körében** című beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A Kúria elnöke által benyújtott beszámoló B/11304., az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/12934. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Elsőként megadom a szót Darák Péter úrnak, a Kúria elnökének, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Megkérem elnök urat, fáradjon föl a pulpitusra, és innen mondja el a beszámolóhoz fűzött expozéját. Megvárjuk, amíg elnök úr fölérik. Elnök úr, tisztelettel köszöntöm. Öné a szó.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! „A büntetőjogban és a büntetőeljárás jogban kifejezett törvényhozói szándékkal ellentétes, hogy olyan ítélet szülessék és legyen jogerős, amely ártatlant bűnösnek nyilvánít. Ehhez képest minden más semmisségi ok, például hogy a bíróság nem volt törvényesen megalakítva, nem járt el védő, másodlagos; végső fokon azért idéz elő semmisséget, mert vélelmeztük, hogy az elvek, garanciák megsértése veszélyezteti az igazságot.”

Az idézet Király Tibor Büntetőítélet a jog határáról című könyvéből származik, és ezt az idézetet megtaláljuk a Kúria 2016. október 23-ai Magyar Közlönyben közzétett végzésében. Ebben a végzésben Nagy Imre és társai elítélésével foglalkozik a Kúria. Megállapítja, hogy a Magyarországon 1958-ban hozott megtorló ítéletek azt a fogalmi képtelenséget állították, hogy a szuverenitás mellett kiálló legitim miniszterelnök hazaárulás miatt felelősséggel tartozik. A végzés megállapította továbbá, hogy Nagy Imre és társai perbefogása valós bűn nélkül, politikai célból arra irányult, hogy kivégezhessék. Ez igazságszolgáltatást nem valósított meg, hanem közönséges gyilkosságot, ezért ezt helyreigazítani csak a törvény erejével történő semmisség alkalmas, mert azt mondja ki, hogy ami Maléter Pál tábornok törbecsalásával és elfogásával, majd Nagy Imre miniszterelnök elrablásával megkezdődött és kivégzésükkel

zárult, azt az igazságszolgáltatás, valamint a bírói határend elutasítja, mert az tőle idegen, vállalhatatlan. Ezért elítélésüket olyannak tekinti, mint ami megtörténtének időpontjától meg sem történt, az ítélet iudicium non existens, nem ítélet.

Tisztelt Országgyűlés! Azért tartottam fontosnak, hogy a 2015. évi beszámolómat ezzel a 2016-ban meghozott végzéssel kezdjem, mert jelzi, hogy az igazságszolgáltatásnak van egy olyan technikai racionalitás oldala, amelynek szabályait látszólag betartva figyelmen kívül lehet hagyni az ítékezés igazi tartalmát; az igazi tartalmát, amely bűnösség és ártatlanság, jogos igény és jogtalanság kérdésében nyilvánít véleményt. És azért fontos ezt a folyamatot felidézni ma, 2016-ban, 1958-tól 2016-ig terjedően, amelybe a 2015-ös év is beletartozik, mert jelzi, hogy ahhoz, hogy az igazságot érvényre juttató ítékezés valósuljon meg, szükséges egyfajta szervezeti kultúra, amely nagyobb figyelmet szentel a tartalmi kérdéseknek, mint a jogász hivatás technikai racionalitásának.

Azt is mutatja ez a példa, hogy az igazság helyreállítására egyedül a bíró a pozitív jog intézményei nélkül nem képes, ahogy ennek a határozatnak a meghozatalában is közreműködtek a legfőbb ügyész, illetve a védők, valamint a Kúria bírái. Együttes teljesítményük ez a végzés és annak érdemi tartalma.

A Kúria elnökének személyes törekvése is, hogy a megfelelő szervezeti kultúra kialakítása érdekében olyan testületeket hozzon létre, amelyek segítik egy, az igazságosság érvényre jutását támogató szervezeti kultúra kialakítását. Ennek jegyében alakítottam elnöki tanácsadó testületet az új polgári törvénykönyv folyamatos értelmezésének megoldására, ezért szerettem volna javítani a bírósági intézményrendszeren belüli kommunikációt azzal, hogy a Debreceni Ítéltáblával közösen végeztünk joggyakorlat-elemzést szabálysértési ügyekkel kapcsolatban, ezért jelöltem ki kapcsolattartó bírókat, hogy az elsőfokú bíróságok kollégiumaival személyes kapcsolattartást valósítsanak meg. Ez a jogegységi problémák felvetésében és közvetítésében elengedhetetlen segítséget nyújt a Kúriának.

Ezért hívtam fel a magyar bíróságot, hogy önkéntes jelentkezésük alapján tömörüljenek jogegységi csoportokba, amelyeknek keretében a Ptk. egyes könyveihez kapcsolódóan vizsgálják és elemzik, virtuális tanácskozásokat folytatnak az alakuló joggyakorlat, jogértelmezés vonatkozásában. Ezzel egy olyan, a bíróságok szervezeti kereteit átlépő szakmai közösséget sikerült felállítani, amelyek gyorsítják az információáramlást, és hatékonyabbá teszik a felsőbíróságok szakmai iránymutató tevékenységét.

Tisztelt Országgyűlés! A beszámolómat konkrét és kötelező tartalmához kapcsolódóan szeretnék néhány szót szólni a Kúria önkormányzati tanácsának 2015. évi tevékenységéről. Szeretném jelezni, hogy a 2015. évben növekvő számban érkeztek önkormányzati normakontroll-kezdeményezések a Kúriára, amelyek között a legnagyobb számúak a bírói kezdeményezések voltak, de magas számú a kormányhi-

vatali kezdeményezés, és jó néhány indítványt terjesztett elő az alapvető jogok biztosa is. Az érkezés összességében növekvő tendenciát mutat. 2015-ben az önkormányzati tanács 63 ügyet fejezett be, amelyek közül 44-ben érdemi döntés született.

Melyek voltak azok a kérdések, amelyeket az önkormányzati tanács a határozathozatala során érintett? A jogalkotói hatalom korlátait állapította meg akkor, amikor az önkormányzat meghatározott társadalmi csoportot, jól körülhatárolható személyi kört a település elhagyására vagy valamely más településen való letelepedés megnehezítésére kívánt használni. Úgy látta a Kúria, hogy ez meghaladja az önkormányzat jogalkotói hatalmát. A közösségi együttélés szabályozására vonatkozó törvényi felhatalmazás alapján is kerültek ügyek a Kúria elé. Így törvénytörőnek ítélte a Kúria azt, hogy a közösségi együttélés szabályait sértő magatartásnak tekintette egy önkormányzat a választási plakát elhelyezésével összefüggő magatartást, vagy hogy szankcióval fenyegette azt, aki közterületen közhasználatú létesítményt szennyez, rongál, miután ezt a magatartást a szabálysértési törvény már szabályozza.

(9.10)

A települési adó széles körű mérlegelési és döntési lehetőséget adott az önkormányzatok kezébe. Az önkormányzatok 2015-ben leginkább a termőföld adóztatása terén éltek ezzel a lehetőséggel. E körben a Kúria kifejtette, hogy az adóalanyi kör meghatározása tekintetében különbséget kell tenni az adóalanyok között aszerint, hogy amennyiben egyéni vállalkozóként, őstermelőként, jogi személy tagjaként folytatnak vállalkozási tevékenységet, így, ilyen minőségben a települési adó alanyai nem lehetnek. A közteher természete vonatkozásában azt állapította meg, hogy a kárenyhítési hozzájárulás nem közteher, ellenben a mezei őrszolgálat - mint közszolgáltatás nyújtásához kapcsolódó térítési kötelezettség - ilyen köztehernek minősül, tehát kizárja a települési adó megállapíthatóságát.

A helyi adók vonatkozásában általában telekadó-, az építményadó- és a kommunálisadó-ügyek kerültek a Kúria elé. Itt is érintve volt mindhárom indítványozói kör. A Kúria alapvetően folytatta a korábbi években kialakított gyakorlatát, azonban változásként értékelhető, hogy ebben az évben jellemzően elutasította az adómértékre vonatkozó jogszértések állítását. A legtöbb esetben azt állapította meg, hogy a fizetendő adó nem oldódott el az adó tárgy értékétől.

Született azonban ezzel ellentétes döntés is. Megsemmisítő döntéshez vezetett azonban az adóalap törvénytörő megállapítása, a telektulajdonosok közötti indokolatlan megkülönböztetés, illetve jogalkotási hiba is. A Kúriának egy ügyben arra is rá kellett mutatnia, hogy az Alkotmánybíróság korábbi határozatában foglaltakat az önkormányzat köteles jogszerűen végrehajtani. Az adóalap vonatkozásában ki kellett mondani, hogy helyi adót nem lehet adó-

zónként megállapítani, hanem ez egyes adótárgyak vonatkozásában szabályozható csak.

A Kúria kifejezetten törekedett arra, hogy egyensúlyt teremtsen a helyiadó-kivetés törvényességének helyreállítása és az önkormányzatok helyi adóból származó saját bevételeinek védelme között. Ennek érdekében olyan értelmezést fogadott el az egyik ügyben, amelyben kérdéses volt a rendelkezés törvényessége, hogy az adott adóalanyt illetően kizárta a szabály alkalmazhatóságát, azonban általánosságban nem semmisítette meg a rendelkezést.

A jogalkotás rendjét illetően találkoztunk olyan önkormányzati rendelettel, amely nem tartalmazott megfelelő hatályba léptető rendelkezést, így jogilag érvénytelen. Elemeznünk kellett a felkészüléshez szükséges idő fogalmát, értelmeznünk kellett a visszamenőleges hatály problematikáját. Fel kellett hívunk arra is a figyelmet, hogy az új jogalkotási törvény és a jogszabályszerkesztésről szóló igazságügyi rendelet előírja, hogy az önkormányzati rendeletek bevezető részében utalni kell arra, hogy az önkormányzat eredeti jogalkotói hatáskörben jár-e el, vagy törvényi felhatalmazás alapján.

Foglalkoztunk a polgármesteri vétó intézményével, azzal, hogy a Kúria korábbi normakontrolldöntéseinek végrehajtása mennyiben valósul meg. Megállapítottuk, hogy a Nemzeti Jogszabálytár önkormányzati rendeletek gyűjteménye nem követi a Kúria megsemmisítő döntéseit, érdemes lenne nagyobb figyelmet szentelni e nyilvántartás naprakészességének.

Szeretném megemlíteni azt a viszonylag nagy sajtóvisszhangot kiváltó döntésünket ebből az évből, amikor Budapest főváros területén a járművel várakozás rendjével kapcsolatban állapítottuk meg annak a rendelkezésnek a törvénytörő jellegét, amely az ötnapos jogvesztő határidőn belül tette csak bemutathatóvá a parkolójegyet.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy néhány szóban felvillantsam azt a tevékenységet, amelyet a jogegység érdekében végeztünk a 2015. évben. Jelentős jogegységi határozatot hoztunk büntetőügyszakban egyrészt a tekintetben, hogy hatályon kívül helyező végzések kúriai kontrollját megteremtjük. Ennek érdekében a legfőbb ügyész jogosítványát elismertük a törvényesség érdekében előterjeszhető jogorvoslati kérelemre, a későbbiekben pedig ezt az álláspontot a büntetőeljárás kodifikáció során is képviseltük. Az a határozott álláspontja a Kúriának, hogy ezeknek a hatályon kívül helyező végzéseknek fellebbezhetőnek kell lenniük a felettes bíróság előtt, mert amennyiben nincs kontroll a hatályon kívül helyező végzések tartalmát illetően, úgy kontrollálatlanul elhúzódhatnak bizonyos eljárások.

Ugyancsak jelentős jogegységi határozatot hozott a Kúria a tényleges életfogytiglan vonatkozásában, amely az Alkotmánybíróság határozatát követően állapította meg ennek a büntetési nemnek a gyakorlati ismérveit.

Szeretném kiemelni még azt a közigazgatási jogegységi határozatot, amely idegenrendészeti ügyekben a valótlan adatszolgáltatás lehetséges szankcio-

nálását mondta ki, illetve azt a jogegységi határozatot, amelyben a rendőrképmásokkal kapcsolatos korábbi jogegységi határozatot helyeztük hatályon kívül abból a célból, hogy az új polgári törvénykönyv némileg eltérő rendelkezéseinek érvényesülése érdekében elhárítsuk a korábbi jogszabálysöveg alapján felállított gyakorlati szempontok korlátait, és lehetővé tegyük az új Ptk. alapján egy újabb, korszerűbb bírói gyakorlat kialakulását.

A Kúria Közigazgatási Kollégiuma fontos véleményét fogadott el a mérlegelési jogkör gyakorlásáról. Jelentős elvi határozatot tettünk közzé B.10. számon a törvényes vád ismérveit illetően. Ezt az álláspontunkat képviseltük a büntetőeljárás kodifikációs folyamatban is. Tisztázta a Kúria a hálapénz fogalmi ismérveit; foglalkozott a kiskorúakkal való foglalkozás problematikájával idegenrendészeti ügyekben; és jelentős döntést hoztunk P.6. szám alatt az iskolai szegregációt illetően.

Már 2015-ben felvetődött a végrendeleti tanúk aláírásával kapcsolatos követelmények kérdése egy elvi határozatban. Azonban ez az elvi határozat nem zárta le a kérdést. A közelmúltban hozott a Kúria új jogegységi határozatot, amelyben kitágította a bizonyítás lehetőségét a végrendeleti tanúk aláírásával kapcsolatban.

Fontosnak tartom továbbá a P.11. számú elvi határozatot, amely a fogyatékkal születő gyermekkel kapcsolatos kártérítési igények teljességéről rendelkezett; a G.1. számú elvi határozatot, amely elhatárolta egymástól a fogyasztói és a nem fogyasztói kölcsön ismérveit, és a Munkaügyi Kollégium pedig a 14. számú elvi határozatában fejtett ki álláspontot a vezetői minőség vonatkozásában.

Tisztelt Országgyűlés! Tekintettel arra, hogy az Igazságügyi bizottság előtt rendkívül értékes felvetéseket hallhattam a Kúria működésével kapcsolatban, engedjék meg, hogy ebből négy momentumot kiemeljek. Az első, hogy vajon mennyiben alkalmazza a Kúria és az igazságszolgáltatás az Alaptörvény rendelkezéseit közvetlen módon. Erre a kérdésre akkor is utaltam az „Ötéves az Alaptörvény” című, itt a Felsőházi teremben tartott konferencián elmondott előadásomra, amelyből kitűnik, hogy az igazságszolgáltatásnak fontos része az Alaptörvény megalapozó rendelkezéseinek az alkalmazása, még akkor is, ha közvetlenül az Alaptörvényre nem, inkább az annak tartalmát kiteljesítő törvényi szabályozásra alapozzák a bíróságok a döntéseiket.

Egy másik felvetésben azt a kérdést intézték hozzám, hogy vajon rendben vannak-e a Kúria normakontroll-eljárásának szabályai. Arra utaltam, hogy az új közigazgatási perrendtartás a tegnapi napon végleg elfogadott és megszavazott formájában már tartalmazza kodifikált módon a kúriai normakontroll eljárási szabályait is.

Azt a kérdést is felvetették, hogy vajon miért éppen 2015-ben foglalkozott a Kúria a törvényes vád ismérveivel. Erre a válaszom az, hogy az idézett B.10. elvi határozat nem absztrakt jogi iránymutatás, hanem egy konkrét ügy kiemelése mint iránymutató

döntés a Kúria részéről. Tehát a magyarázata annak, hogy a B.10. elvi határozatot miért éppen 2015-ben, miért éppen abban az időpontban tette közzé a Kúria, az, hogy ez az ügy ekkor fejeződött be, és ekkor vált alkalmassá arra, hogy elvi határozatként kiemeljük.

A negyedik kérdés, ami az Igazságügyi bizottság előtt felmerült, egy konkrét ügygel volt kapcsolatos. A felvetés tartalma szerint az a kérdés, hogy vajon elfogadható-e az, ha egy ítéletábra két alkalommal is a Kúria hatályon kívül helyező döntésével ellentétben más jogi álláspontra helyezkedik egy büncselekmény minősítésével kapcsolatban. Ezzel a konkrét ügygel kapcsolatban természetesen nem tudok választ adni. Általánosságban azonban meg tudom fogalmazni azt az elvet, hogy a szervezeti kultúrának egyik lényeges eleme, ahogy fogalmazni szoktunk a bíraskodás képlete szerint, egy bírói tanács ítélt, amit a jogorvoslati igény esetén felülbírált egy másik bírói tanács, és ez jól van így.

(9.20)

A bírói szakmai meggyőződésének nem kell meghátrálnia akkor sem, ha a felettes bíró eltérő álláspontra jut. Amennyiben nem volna így, a bíraskodás elveszítené az éltető elemét képező függetlenségét. Ezért nem történhet meg, hogy egy bíró szakmai meggyőződéséhez való ragaszkodása valamilyen szankció alá vonást eredményezhessen. Hozzá kell azonban tennem, hogy az adott ügyben a Kúria álláspontja végül érvényesül. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének, szintén 30 perces időkeretben. Parancsoljon, elnök úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Abba a szerencsés helyzetbe hozott a Kúria elnöke, hogy beszámolójának az ismertetése során ismertette az Igazságügyi bizottság előtt történeteket is. Annak elkerülése végett, hogy ismétlésekbe essek, ami nem szerencsés, engedjék meg, hogy nagyon röviden kiegészítsem a történeteket.

Csak annyit szeretnék elmondani, hogy a bizottság előtti meghallgatás során - amelyik november 15-én volt - azt a gyakorlatot folytatja a bizottság, hogy az elnöki kiegészítést követően a bizottság tagjai kérdéseket tehetnek fel, a feltett kérdések megválaszolására megadjuk a szót a meghallgatáson jelen lévő kötelezett tisztségviselőnek, a kérdésekre adott válaszok után pedig véleményt nyilvánít a bizottság. Ahogy az előbb említettem, elnök úr a feltett kérdéseket, a lényegi kérdéseket a beszámolójában ismertette és a választ is megadta, és ez olyan jól sikerült az Igazságügyi bizottság előtt, hogy amikor a határozathozatal következett, olyan arányok születtek, hogy

a bizottság 10 tagja támogatta a beszámoló elfogadására irányuló határozatot, ellenszavazat nem volt, és egyetlenegy képviselő tartózkodott. Ilyen jó arányt beszámoló tekintetében emlékeim szerint még nem sikerült hozni.

Ezt követően azt kérem, hogy a tisztelt Országgyűlés is lehetőleg ilyen arányban fogadja el az előterjesztett országgyűlési határozatunkat, aminek az a lényege, hogy javasoljuk az Országgyűlésnek, hogy a Kúria elnökének a 2015. évről előterjesztett beszámolóját fogadja el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megkérdem Völner Pál államtitkár urat, hogy a kormány nevében kíván-e most felszólalni. *(Dr. Völner Pál: Köszönöm, most nem.)* Nem kíván.

Akkor a képviselői felszólalások következnek, amelyek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Elsőnek megadom a szót a Fidesz képviselőcsoportjából Répássy Róbert képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Kúria 2015. évi tevékenységéről szóló beszámoló értékelése során mindenképp azt szeretném bejelenteni, hogy a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a beszámoló elfogadását.

A beszámoló értékelése előtt annyit szeretnék még megjegyezni, hogy immáron negyedik alkalommal tárgyalja az Országgyűlés a Kúria elnökének beszámolóját. Ahogy tegnap az Országos Bírósági Hivatal elnöke beszámolójának az értékelése során is, most is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az Országgyűlés 2011-ben úgy döntött, hogy 2012. január 1-jével a bírósági szervezet vezetését egy igazgatási vezetésre és egy szakmai vezetésre választja szét. A Kúria - amely ugyan saját szervezetét is igazgatja - elsősorban a bíróságok szakmai vezetője, és ebből adódik az a helyzet, hogy - a mostani és az elmúlt évekbeli támogatás és a beszámoló mellett - megítélésem szerint helyes döntés volt szétválasztani a bíróságok igazgatási vezetését és a bíróságok szakmai vezetését. Immáron negyedik alkalommal a Kúria elnöke a szakmai munkájáról tud beszámolni, arról, hogy hogyan látta el a feladatát, amelyet az Alaptörvény és a bírósági szervezeti törvény állapít meg részére, valamint egyes eljárási törvények.

A Kúria elsősorban jogorvoslati fórum, azután feladatai közé tartozik a jogegység biztosítása - sőt bizonyos szempontból éppen ez a legfőbb feladata -, az önkormányzati rendeletek feletti normakontroll, a népszavazással kapcsolatos jogorvoslatok elbírálása, elvi döntések meghozatala egyes szakterületeken, és nem utolsósorban joggyakorlat-elemzés. Így lehet keretbe foglalni a Kúria legfőbb feladatait. Megállapíthatjuk, hogy a 2015. évi beszámoló is tartalmazza az ezekre vonatkozó részletes beszámolást, azaz

mindegyik tevékenységét törvényesen és az Alaptörvény szellemében látta el a Kúria.

A jogorvoslati fórumként való eljárásról annyit szeretnék elmondani, nyilván a törvényhozás döntése az, hogy mely ügyekben kerülhet a Kúria jogorvoslati fórumként szerepbe, mely döntések, mely eljárások csúcán kerül a Kúria abba a helyzetbe, hogy rendes jogorvoslati fórum legyen, és azt is meg kell említeni, hogy rendkívüli jogorvoslatot is végez a Kúria. A beszámoló ebben a tekintetben is alaposan tartalmazza a tényeket.

A legfontosabb feladat a Kúria elnökének beszámolója szerint a jogegység biztosítása. Én idesorolom a joggyakorlat-elemző tevékenységet is, hiszen ez is vezethet a jogegység biztosítására szolgáló döntésekhez, de a joggyakorlat-elemzésnek természetesen önmagában is értéke van. Később még szeretnék a joggyakorlat elemzésére visszatérni.

Az önkormányzati rendeletek feletti alkotmányos normakontroll új feladata a Kúriának. Ezt az Önkormányzati Tanács látja el. Az Önkormányzati Tanács jól működött, és különösen visszaigazolta az alkotmányozónak és a törvényhozónak azt a döntését, hogy az Alkotmánybíróságot tehermentesítse az önkormányzati rendeletek normakontrolljától. Speciális helyzet az, amikor az önkormányzat döntését kell pótolnia, illetve az önkormányzat határozathozatalának a pótlásában vesz részt a Kúria. Gondolom, hogy erre csak kivételesen kerül sor.

A népszavazással kapcsolatos jogorvoslati fórumként is működött a Kúria. Elnök úr ezt bemutatta az iménti felszólalásában, hiszen népszavazásra is sor került, valamint számos népszavazási kezdeményezésre is. A Kúria munkája ebben a tekintetben is teljes volt.

Elvi döntéseket hoz. Az eltérő típusú elvi döntéseknek nyilván eltérő súlyuk van, mégis annak, hogy a bírósági szervezet szakmai vezetője, a Kúria hoz ilyen elvi döntéseket, van bizonyos szakmai iránymutató jellege, még akkor is, ha elnök úr az előbb kifejtette, hogy az alacsonyabb szintű bíróságokon dolgozó bírák szakmai meggyőződése a függetlenségük része. Ennek ellenére ezeket az elvi döntéseket a bírák nyilván igekeznek követni.

Végezetül a joggyakorlat-elemző tevékenységről szeretnék néhány szót mondani, amely véleményemet egyébként az Igazságügyi bizottság ülésén is elmondtam. Csak egy zárójeles megjegyzés: örömmel üdvözljük, hogy a Kúrián a főtanácsadói rendszer egyre hasznosabb tevékenységet fejt ki. A főtanácsadók nem bírók, hanem olyan szereplői az ítélkezésnek, akik valóban segítséget tudnak nyújtani az ítélkező bíróknak vagy az ítélkező tanácsoknak. Zárójelben jegyzem meg, hogy hasonló főtanácsadói rendszerre az alacsonyabb szintű bíróságokon is szükség lenne, és tudomásom szerint van is ilyen kezdeményezés.

Szerintem nagyon nagy segítséget nyújtana, egyébként Európa bíróságain, különösen az Európai Unió vagy az Európai Tanács bíróságain ez a fajta főtanácsadói munka ismert, és jól bevált. Nem köti a

bírókat a főtanácsadó véleménye, de mégiscsak segítséget nyújt számukra akár jogi vagy akár más szakkérdésekben a döntésük meghozatalára. Ezt zárójeles megjegyzésként tettem a joggyakorlat-elemzéshez.

(9.30)

A joggyakorlat-elemzés ügyében a beszámoló tartalmazza azokat a témákat, azokat az ügyeket, azokat a joggyakorlat-elemző munkákat, amelyeket a Kúria elnöke vagy a Kúria maga eldöntött. Azonban az én megítélésem szerint ezek mindegyike tematikusnak tekinthető, tehát egyes témákban, egyes ügytípusokban folytat joggyakorlat-elemzést a Kúria.

A magam részéről azt vetem föl, hogy nemcsak tematikus joggyakorlat-elemzésre lenne szükség, hanem szükség lenne a bírósági ítélkezés olyan elemzésére, amelynek az eredménye segíthetné a közvéleményt abban, hogy megértse azt, hogy a bírói fórumok között, a különböző szintek között miért olyan nagy az eltérés az egyes ügyekben.

Hiszen a leginkább az borzolja a kedélyeket, mondjuk úgy, hogy a közvélemény számára az nehezen magyarázható, és nyilván így az igazságszolgáltatással szembeni bizalmat is veszélyezteti, hogyha ugyanabban az ügyben a különböző fórumok teljesen eltérő, szögesen eltérő álláspontra helyezkednek; egyik esetben súlyos büntetést szabnak ki az első bírói fórumon, amíg a másodfokú bíróság azt mondja, hogy még csak bűncselekmény sem történt, nem-hogy büntetést kéne kiszabni, hanem majdhogynem megdicséri a vádlottakat.

Ez a fajta eltérés nem a konkrét ügyekben okoz problémát, hanem az igazságszolgáltatással szembeni bizalom a tétje ennek a kérdésnek. Természetesen jogászként magam is tudom, hogy a bírói döntés vagy a bíróság döntése akkor végleges, amikor a jogerős döntés megszületik. Tehát abban nincs semmi probléma, hogy a különböző szintek eltérően ítélnék meg egy ügyet, egy eljűk került jogesetet. Ebben nincs semmi probléma. De ha ez rendszer-szintű és rendszeresen előfordul, és ráadásul nagyon az eltérések az első és a másodfok között, akkor ha másért nem, a törvényhozó figyelmét kellene felhívni arra, hogy mi a probléma az ilyen típusú ügyekben, mi okozza azt, hogy ilyen szögesen eltérően tudják megítélni. Hiszen azt gondoljuk, hogy a jogegység biztosítása a Kúria feladatai között, a jogegység biztosítása nemcsak földrajzi értelemben, tehát az ország összes bíróságára kötelező, hanem valójában a bírósági szervezetben is kellene biztosítani azt, hogy legalább hasonló jogi kérdéseket hasonlóan ítéljenek meg a bíróságok.

Nem a bírói függetlenség határait feszegeti ez a kérdés, hanem valójában egy szakmai kérdés. Egy szakmai kérdés, hogy hogyan lehet teljesen eltérő véleményre jutni. Ezt, elnök úr, nem kritikaként fogalmazom meg, hanem javaslatként, hiszen a kritikát nem érdemes a munkájukkal szemben megfogalmazni. Az világos, hogy a joggyakorlat-elemzés

bevált eszköz, csak zárójelben jegyzem meg, hogy ez is a 2012. január 1-jén életbe lépett új bírósági törvényeknek köszönhető, de a joggyakorlat-elemzésnek nagyon fontos üzenete lehet a törvényhozás számára, mert az én értelmezésem szerint a joggyakorlat-elemzés a törvények egyfajta utólagos hatásvizsgálata. Azt a tükröt állítja a törvényhozással szemben, hogy kérem szépen, önök ilyen törvényeket alkotnak, és a joggyakorlatban ezek a törvények így és így érvényesülnek, tehát az egyes bíróságok ezt és ezt értik a törvények alatt.

Ezért nekünk nagyon fontos visszajelzés az, amit a joggyakorlat-elemzés eredménye mutat. Nekünk, törvényhozóknak ezeket a témákat ismernünk kell. Természetesen az Igazságügyi Minisztériumon keresztül megérkezik a törvényhozásba a joggyakorlat-elemzés eredménye, de jó lenne, ha közvetlenül is megérkezhetne a joggyakorlat-elemzés eredménye a törvényhozáshoz.

Tisztelt Elnök Úr! Még egy mondatban szeretnék vagy talán kettő mondatban szeretnék reagálni arra a felvetésre, amit itt elmondott, tudniillik, amikor a Kúria döntést hozott és az alacsonyabb szintű bíróság megismételte a szakmai álláspontját, ön azt mondta, hogy a szakmai meggyőződés a bírói függetlenség része. Ezzel teljesen egyetértünk, és ezt senki nem is vonja kétségbe. De általában a másodfokú döntéseknek az az egyik jellegzetessége, hogy törvénysértőnek nevezi az elsőfokú döntést. Azt mondja, hogy az elsőfokú döntés itt és itt, ezen a ponton törvénysértő volt.

Tisztelt Ház! Szögezzük le, hogy a törvénysértéshez való ragaszkodás nem szakmai meggyőződés, az hiba. Ha valaki megismétli a törvénysértést, én nem a konkrét ügyről beszélek, csak azt akarom ezzel jelezni, hogy szerintem a szakmai meggyőződésnek is van egy határa, ilyen értelemben a bírói függetlenségnek is van egy határa. A bíró a törvényeknek alárendelten dolgozik, és amennyiben a bíró ragaszkodik a saját törvénysértő álláspontjához, akkor ezt nem kell szó nélkül hagyni.

Tisztelt Ház! Remélem, hogy az általam elmondottak semmit nem rontottak le azon, hogy megítélésünk szerint a Kúria kiváló munkát végzett, és immáron negyedik éve a Kúria mint a bírósági szervezet szakmai vezetője, betölti a szerepét, betölti az alkotmányos szerepét, és ezért javasoljuk a Kúria elnökének beszámolója elfogadását. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr, az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Teleki László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

TELEKI LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! *(Dr. Darák Péter felé fordulva:)* Tisztelt Elnök Úr! A köszönet hangja szólal meg elsőként bennem, mert azt gondolom, hogy a Magyar

Szocialista Párt a bizottsági ülésen is azért hozta azt a döntését, amit hozott, hogy támogatja a Kúria 2015-ös beszámolóját, mert fontosnak tartja azt a munkát, amit a bírák végeznek a Kúrián belül, és az a bírói kar, amely független és szakmai, nagyon sokat javít azon a helyzeten, ami ma van Magyarországon.

Hogy mi az a helyzet? Tehát látni és érzékelni lehet, hogy nagyon sok helyen olyan politikai nyomásyakorlás vetődik a különböző intézményekre, amelyet nagyon nehezen tudnak intézmények kivédeni vagy éppen elkerülni, ezért tehát számunkra, a Magyar Szocialista Párt számára nagyon fontos, hogy a bírák ezzel a függetlenségükkel ennek a nyomásnak is ellen tudtak állni, és nem próbálták meg a politikai döntéshozók szerepeit átvenni.

Láthattuk és érzékeljük azt nagyon sok esetben, hogy ahogy Répássy képviselőtársam is az utolsó gondolataiban mondta, hogy nagyon sokszor mi is befolyásolni akarjuk, hogy az elsőfokú vagy éppen a másodfokú döntés hogy szülessék meg. Azt gondolom, hogy ez nagyon nagy hiba lenne. A bírói függetlenséget mi, legalábbis demokraták, a Magyar Szocialista Párton belül nem gondoljuk, hogy meg kell kérdőjelezni. Azt a bírói döntést, amit hoznak önök, természetesen el tudjuk fogadni. Ezekről majd Bárándy Gergely képviselőtársam többet fog mondani szakmailag. Azért vállaltam ezt a feladatot ma, mert a bizottsági ülésen is elmondtam, és ma is el szeretném mondani, hogy az Önkormányzati Tanácsnak az a munkája, amit elkezdett, mindenképpen nagyon fontos, és azért fontos, mert ha csak a saját területemre, szakmai területemre gondolok, akkor lehet látni azt, hogy ott is érvényesülnek azok a jogok, jogosítványok, amelyek megilletnek minden magyar állampolgárt Magyarországon. És örülök neki, hogy az Önkormányzati Tanács hozott is már olyan intézkedést és ítéletet, amely arra irányul, hogy a településelhagyásra kényszerítetteknek nem kell elhagyni a településeket abban az esetben, ha ők nem akarják ezt megtenni.

Ez azért fontos, mert nemcsak Miskolc esetében - amit el is mondtam a bizottsági ülésen -, hanem az ország több településén is hasonló jelenség található, és nagyon sokszor nem lehet kiszűrni, mert igazán jelzést sem kapnak önök vagy éppen nem olyan jelzést, amivel el tudnának indulni jogi úton, de mindenképpen azt gondolom, hogy annak érdekében, hogy megállítsanak néhány önkormányzatban olyan sértő rendeleteket, ami Miskolcon is született, azt gondolom, hogy nagyon fontos jelzés lehet akár Miskolcnak, akár a többi településnek, mert meg tudja állítani azt a folyamatot, amit jelen pillanatban láthatunk.

Ezért tehát nekem mindenképpen fontos, hogy ezt itt hangosan is elmondjam, hogy a Magyar Szocialista Párt szívesen támogatja az önök munkáját.

A másik, ami nagyon fontos: említette beszámolójában, de egyébként a bizottsági beszámolóban is elhangzott az oktatási szegregáció.

Szintén azt mondom, hogy egy-két eset van, amely napvilágot látott, de sokkal több van Magyar-

országon, és valószínűleg még nem jutott el mind-egyik önkökhöz, de ha eljut önkökhöz, lehet, hogy teljesen más irányt vesznek azok a szegregációs oktatási programok, amelyek ma még mindig léteznek Magyarországon, mert nem gondolom azt, hogy Magyarországon lehet egy olyan oktatási rendszer, amely különválasztja a szegényeket, különválasztja a romákat, és különválasztja a nagyon gazdagokat.

(9.40)

Ezért tehát az oktatási szegregációba a politika nem tud kellő hangsúlyt és kellő súlyt fektetni. Örülök annak, hogy önök iránymutatást adnak a politikának, a társadalomnak, hogy nem lehet ezt megtenni, és a jog nyelvére lefordítva önök ezt megteszik, ami, azt gondolom, mindenképpen fontos a jövő nemzedék számára, hogy ne legyen különbség csak azért, mert valaki gazdagnak született, vagy éppen szegénynek született. Ebből adódóan tehát én nagyon fontosnak tartom ezt a részét is.

A bírák függetlenségéről már esett szó, és még egyszer csak azt kell mondanom, hogy az a munka, ami a függetlenség és a szakmaiság jegyében önöknél folyik, azt gondolom, mindenképpen támogatásra méltó, és ezért a Magyar Szocialista Párt a beszámolót mindenképpen támogatni fogja. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Rubovszky György képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már Répássy képviselő úr belement egy kicsit ennek a történelmi áttekintésébe, akkor én is annyiban hadd menjek bele, hogy a régi igazgatási rendszernek, az úgynevezett Országos Igazságszolgáltatási Tanácsnak én két alkalommal is tagja lehettem, úgyhogy közvetlenül láttam ezt a gyakorlatot, és láttam azt, hogy akkor az OIT elnöke hivatalból az Országgyűlés által megválasztott legfelsőbb bírósági elnök volt. Az igazgatást alapvetően a hivatal bonyolította, de az elnök közvetlen irányítása mellett, és ha jól emlékszem, akkor Vastagh Pál igazságügy-miniszter minisztersége alatt, 1994-1998 között jött létre az Igazságszolgáltatási Tanács. *(Dr. Bárándy Gergely: 1997-ben.)* Azelőtt a bírósági hivatal és a bírósági igazgatás az Igazságügyi Minisztériumnak egy főosztálya volt.

Amikor szóba került az OIT hatáskörének szétválasztása, tehát hogy legyen egy szakmai vezető és ez a Kúria elnöke, és legyen egy igazgatási vezető, aki az Országos Bírósági Hivatal vezetőjeként a bírósági igazgatást ellátja, akkor azért baljós hírek jöttek Európából, mert volt olyan ország, ahol ezt a szétválasztást megcsinálták, és annak ellenére, hogy ott is a legfelsőbb bíróság elnöke a szakmai dolgokért felel, a bírósági hivatal vezetője pedig az igazgatási dolgo-



kért, akkor abban az országban a pénzügyminiszter a költségvetést mégis a legfelsőbb bíróság elnökével tárgyalta meg, holott nem ő látja el az igazgatási feladatokat.

Szóval, nem volt teljesen sima és teljesen tiszta az a kép, amit Európa mutatott ebben a kérdésben; voltak félelmek. Meggyőződésem szerint ezek, hála istennek, alaptalanok voltak. A legjobb tudomásom szerint a Kúria és az Országos Bírósági Hivatal vezetése közötti kapcsolat teljesen rendezett és normális, és minden körülmények között megfelel.

Tisztelettel én mint a bizottság elnöke, nem tettem fel kérdést, de a feltett kérdésekre adott válaszok alapján teljes, nyugodt meggyőződéssel támogattam az országgyűlési határozat előterjesztését, és itt is azt szeretném bejelenteni, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja támogatja azt, hogy az Országgyűlés ezt a határozati javaslatot, vagyis a beszámoló elfogadását hozza be. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr, aki felszólalását az emelvényen mondja el. Megvárjuk, amíg képviselő úr felérkezik az emelvényre. Öné a szó, képviselő úr, parancsoljon!

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Darák Elnök Úr, Kónya Elnökhelyettes Úr, illetve a Kúriáról megjelent Munkatársak! Nagyon nagy öröm, amikor hasonló beszámolókat tudunk tárgyalni itt az Országgyűlés előtt, illetve a szakbizottságban is, hiszen ez egy olyan fórum, ahol a bírósági munkát értékelheti az Országgyűlés, az országgyűlési képviselők, szakmai alapon természetesen, és együtt egy szakmai munkát, szakmai közös gondolkodást is el lehet indítani.

Ez más esetekben nagyon nehézkes, hiszen sokszor illeti a kormány tagjait, képviselőket vagy akár egyéb szervezetek képviselőit is - bár itt nyilván, ami a kormányt és az országgyűlési képviselőket illeti, az sokkal hangsúlyosabb ebben a kérdésben - a vád, hogy beleszólnak az ítélezésbe, ha bizonyos ítéletekről véleményt mondanak, vagy a bíróságokra - rosszabb esetben - nyomást szeretnének gyakorolni. Természetesen a nyomásgyakorlás nem megengedett, és nem is tartjuk jónak, a szakmai vitát viszont annál inkább, és nagyon nehéz - természetesen tudjuk - ezt a határt megtalálni, hogy hol van az, ahol még a kritika érvényesül, és hol van az, amikor a bíróságok nyomásként érzékelhetnek egyes cselekményeket. Azt is el kell mondjam, hogy egy beszámoló tárgyalása során nyilvánvalóan a szakmai szempontok kell hogy előtérbe kerüljenek, ezért örülök neki, amikor ilyen napirendek vannak, és ezeket meg tudjuk tárgyalni.

Azt is el kell mondjam önöknek, hogy alapvetően a Kúria munkájával elégedettek vagyunk, tehát látjuk a tendenciákat, látjuk az előrelépéseket, szü-

letnek jó döntések nagyon szép számban, de sajnálatos módon azért még a kritikának is marad tér, bár ki fogom fejteni, hogy ez nem minden esetben csak a Kúria hibája. Azért is mondom el részletesebben majd a kritikákat, mert jól ismerem elnök úrnak a hozzáállását, és tudom, hogy nemesen a dicséreteket szereti magának megtartani és nem reagál rá, és a kritikát jobban szereti, mert abból lehet épülni. Ezen nemes hozzáállás miatt is nyilvánvalóan nem fogok minden meghozott jó döntésre vagy minden egyes jó elvi döntésre külön kitérni, mert azt kell mondjam, hogy nem hiszem, hogy a parlament dolga minden ilyen döntés felsorolása, viszont egy-két pozitívát is azért meg fogok említeni, ami azt is fogja jelenteni, hogy azokban az esetekben külön is értékeljük a jogi hozzáállását a Kúriának.

És hogy miért mondtam azt, hogy ami történik sok esetben, az nem a Kúria sara, ami miatt a bizottsági ülésen tartózkodni voltam kénytelen, és az Országgyűlésben is így fogunk dönteni, az gyakorlatilag egy olyan ügy, és ez a devizahitelesek ügye -, amelyet igazságtalan lenne a Kúria nyakába varrni. Igazságtalan lenne még akkor is, ha véleményünk szerint számos jelentős szakmai hiba került elkövetésre, és ezek a hibák sok esetben nagyon nehéz helyzetet okoztak, de jól látjuk azt, hogy elsődlegesen a kormány és az Országgyűlés, legfőképpen az Országgyűlés többségének az a hozzáállása, amellyel nem mert politikai szinten, törvényhozói szinten foglalkozni a kérdéssel, vagy nem mert megfelelő módon a bankok elé állni, és a Kúriára tolt a döntést, természetesen egy jelentős nyomásgyakorlással - és itt tetten érhető volt, ha tetszik, ha nem, nyilvánvalóan ezt mindenki vagy legtöbben, az érintettek cáfolni fogják; de kívülről is érezhető volt az az óriási nyomás, ami a Kúrián volt, és ebben az esetben, amikor jogon túli ügyben vagy ügyek halmazában kell dönteni, azt is mondhatom, hogy tulajdonképpen nehéz is elvárni, hogy a Kúria oldja meg ezeket a helyzeteket.

Tehát attól függetlenül, ha ott is születtek olyan formális döntések, amelyekkel nem tudunk egyetérteni, de elsődlegesen továbbra is ezekben az ügyekben a kormányt és a parlament többséget okoljuk. Ráadásul egyébként hozzáteszem, hogy a helyzetet a parlament még tovább rontotta. Tehát nemcsak hogy nem segített ennek a megoldásában, hanem akár az érvénytelenségi kérdéseknél, a törvénymódosításnál, amikor azt látta az Országgyűlés, hogy pereket kezdenek nyerni a hatályos jogszabályok alapján a devizaadósok, akkor gyorsan megváltoztatta a jogszabályt.

(9.50)

Tehát ez oly mértékben arcátlan volt, amit külön is felrovunk az Országgyűlés többségének, és ez gyakorlatilag ellehetetlenítette a bíróságokon igazságot kereső emberek lehetőségeit is.

Úgyhogy ezt mindenképpen fontos volt elmondani, mert roppant módon igazságtalan lenne, ha

mindezt a Kúria nyakába varrnánk. Nem is teszem, és ezért szerettem volna ezt hangsúlyozni.

Azt is el kell mondjam önöknek, hogy azóta olyan dolgok is történtek - például Romániában lejesítették, úgy tűnik, hogy lejesíteni fogják az ottani devizahiteleket, devizakölcsönöket -, amelyek újra kellene hogy értékeljék magának a kormányzatnak, az Országgyűlésnek is a hozzáállását. És ha önök azt mondanák, hogy igen ám, de Romániában nem volt oly mértékű a devizában való eladósodottság, mint Magyarországon, ez igaz, de ha ezt az érvet hallom, akkor rögtön felmerül bennem: akkor úgy tűnik, csak ez a fontos, hogy mily mértékben hány bankot érint, vagy mekkora összeget érint a probléma? Az már jogi kérdéseket is meghatározhat? Sajnos igen; sajnos azt kell mondjam, hogy igen. Tehát számít az, sajnos számít az, hogy egy probléma mennyire kiterjedt, és adott esetben mekkora pénzt, mekkora pénzösszeget, mekkora banki érdekeket sért. És abban az esetben is számít - és ez egy nagyobb probléma, és megint csak a kormányra helyezi a fő hangsúlyt -, ha egyébként a jog és a hatályos jogszabályok az adósok oldalán álltak, és ezek a szerződések, amikor ezek megkötésre kerültek, sok esetben olyan jogi hibában szenvedtek, aminél fogva érvénytelenné lehetett volna őket nyilvánítani, vagy egyéb módon, mondjuk, a devizaalap nem állt meg.

De továbbmenve, mert a devizakérdésekkel muszáj lesz foglalkoznom még egy kicsit behatóbban, szeretném viszont kiemelni azokat az ügyeket még a felszólalásom elején a felvezető után, amelyek esetében viszont pozitív, kiemelkedően pozitív tendenciákat látok megfogalmazódni. Azt is elmondtam viccesen a bizottság ülésén, nyilvánvalóan ez azért csak félig volt vicc, mert azért egy komoly állítás van mögötte, hogy azt vettem észre, és idén jutottam erre az álláspontra, hogy mindig, amikor a pozitív döntéseket veszem számba, akkor legfőképpen a Büntető Kollégium döntései kerülnek előtérbe.

Tehát az itt is jelen lévő Kónya István elnökhelyettes úrnak, a Büntető Kollégium vezetőjének gratulálni is szeretnék, mert évről évre egy olyan tendenciózus, nagyon magas szakmai színvonalal felépített munkát látok, amelybe tényleg nehéz belekötni, és nem is az a célunk természetesen, hogy ezt megtegyük. De higgye el, hogy a kritikákat elmondánánk, ha ezek oly mértékűek lennének. Azzal is fogom igazolni, hogy a Polgári Kollégiumnál ezt meg fogom tenni.

Ahogy korábban például a jogos védelemnél láthattuk, az nekem egy kifejezetten is tetsző döntés volt abban az esetben vagy olyan értelemben, hogy egy nagyon józan, nagyon reális és egy nagyon jó, előremutató és igaznak bizonyuló, már az évek során a tendenciákat is megfigyelve abszolút helyesnek bizonyuló döntés volt, amely gyakorlatilag jogilag helyre tette azokat az ellenérveket, az Országgyűlésnek ezen Btk.-passzusai ellen felhozott érveket, amelyek nem voltak megalapozottak, de az idő is azt igazolta, hogy a jog bizony nagyon jó, hogy így került meghatározásra.

Ugyanez igaz az életfogytig tartó szabadságvesztésre, ami a mostani beszámolóban szerepel. A tényleges életfogytiglani szabadságvesztéssel kapcsolatosan egy nagyon fontos elv került kimondásra, ami egyrészt azt mondhatjuk, hogy természetes, de a természetes dolgok kimondása is néha egy erőteljes döntést igényel, gyakorlatilag összefoglalva, arról lehet beszélni, hogy a magyar hatályos büntető törvényeket, büntető jogszabályokat kell betartani a bíróságoknak, és egyéb nemzetközi döntések, strasbourgi döntések vagy nemzetközi egyezmények érvényesülését és a magyar jogba való beépítését a Magyar Országgyűlésnek kell megtennie, és a bíróságoknak nem feladata, nem lehet feladata, hogy túlnyúljanak a magyar hatályos jogszabályokon, és a magyar jogszabályokat azért ne alkalmazzák, mert mondjuk, Strasbourgan bizonyos döntések megszületnek.

Itt az Országgyűlésnek van feladata ebben, ha van feladata egyébként. Most nem szeretném a vitát csupán a tényleges életfogytiglan irányába elvinni. Láthatjuk azt egyébként, hogy például Nagy-Britanniában ez működik, pont a napokban lehetett olvasni egy olyan hírt egy különösen kiemelt büntetőüggyel kapcsolatosan, ami eljutott a magyar médiába. Ott is szerepel a döntésben, illetve a döntés gyakorlatilag kizárja azt, hogy ő életében kikerülhessen a börtönből. Tehát gyakorlatilag létezik ott is a tényleges életfogytiglan, ahogy más európai országokban is, de ez már egy jogalkotói kérdés, hogy Strasbourgot hogyan lehet meggyőzni. Viszont a Kúria döntése ez ügyben előremutató.

Hozzáteszem azt, hogy itt is azért nemzetközi tendenciák vagy akár strasbourgi döntések szerepeltek a mérleg másik serpenyőjében, és ezeknek kellett a hatályos jog alapján ellenállni. Tehát itt sem lehet azt mondani, hogy csupán holmi magyar belügyben született egy döntés, és könnyebb lenne ilyen döntéseket meghozni, mint akár a devizás ügyekben. Tehát itt azért nemzetközi tendenciáknak és akár egy strasbourgi eltérő állásfoglalásnak a tükrében is ki kellett tartani a helyes, magyar jogszabályokon alapuló álláspont mellett. Tehát ezt külön öröm volt ebben a tekintetben olvasni, illetve azt is el kell mondjam, hogy ugyanilyen volt az az elvi döntés, ami a közösség tagjai elleni erőszakra utal, és a sértettek a többségi társadalom tagjai körében... - tehát hogy a többségi társadalom tagjai köréből is kikerülhetnek a sértettjei ennek a bűncselekménynek, ez is nagyon helyes, hogy ez elvi döntésként nyilvánosságra került. Hiszen sok esetben ugyanúgy, ahogy a kisebbségek, a többségi társadalom tagjai is lehetnek sértettek.

És ami, bár megemlítsésemre került elnök úr részéről, az ötnapos bemutatási idő a parkolási ügyekben, ennek az eltörlése is egy nagyon jó, előremutató, és természetesen úgy gondoljuk, hogy a jogszabályok alapján álló döntés volt. Az ilyen döntések azt üzenik az embereknek, hogy igenis, van egy olyan bírói fórum, amely akár egy rendelettel vagy akár egy budapesti rendelettel szemben is helyre tudja tenni a

jogi kérdéseket. Tehát ezek jó üzenetek mindenképpen.

Én azt a tendenciát is üdvözlöm, és ez évről évre megint csak megjelenik, hogy a hatályon kívül helyezésről a Kúria is - és ez polgári büntetőügyekben is megjelent már - úgy gondolkodik, hogy sok esetben másodfokon az érdemi döntés helyett születik meg a hatályon kívül helyezés, és ez ellen tenni kell. Ezt is mindig örömmel olvasom, hiszen valóban ez egy olyan probléma, ami gyakorlatilag a bírósági eljárások hosszát növeli, és a bíróságok leterheltségét is elképesztő mértékben, hiszen gyorsabban le lehetne zárni egy ügyet, ha megszületne az érdemi döntés, még akár úgy is, ha az a döntés nem százszázalékos, még akkor is előrébb vagyunk, mintha utána tíz évvel később születik egy tökéletes döntés, de az már senkinek nem jó, egyik félnek sem. Igaz ez egyébként a polgári és a büntetőügyekben is.

Attérve viszont arra a területre, amely nekünk kifejezetten fájó, és itt viszont a kritika hangján kell szólnom, ez a devizahiteles ügyek kérdése és az a bírósági gyakorlat, ami ezekben megjelenik. Ez az a terület, ami, azt kell mondjam, hogy az Országgyűlésnek és a Kúriának is a legtöbb kárt okozta abban az értelemben, hogy a bíróságokba vetett bizalom is az emberek részéről könnyen meginoghat, és sok esetben még annál is jobban meginog, mint ami indokolt lenne.

(10.00)

Tehát sokszor egy csoport tekintetében a bizalomvesztést az egész bíróság tekintetében látják bekövetkezettnek az állampolgárok, hiszen ők adott esetben csak ezekkel az ügyekkel kapcsolatosan kerülnek kapcsolatba az igazságszolgáltatással. Nyilván nincs akkora rálátásuk, hogy meg tudják ítélni azt, hogy valójában a bírósági rendszer, ha minden üzszakot néznénk, hogyan működik.

Láthatjuk azt is, hogy az aránytalanságok, ami a két fél viszonyát illeti, nemcsak a döntésekben állnak fenn, nemcsak az érdekérvényesítő képességben állnak fenn, hanem olyankor is, amikor mondjuk, akár egy perköltséget kell megítélni, és ezt nem tudnák csak azzal magyarázni, hogy a banki jogászok vagy azok a nagy ügyvédi irodák, amelyeket megbízhatnak, jobban és hatékonyabban dolgoznak, mert olyan eseteket is láthattunk, és ezekből egyet-kettőt már a bizottsági üléseken is elmondtam, amikor gyakorlatilag munka nélkül vagy hasonló munkára többszörös perköltség került meghatározásra. És a lapok olyan esetekről is cikkeztek - mondok egy egyszerű példát, bár ez még nem jogerős, de rámutat arra, hogy a devizás döntések gyakorlatilag milyen mértékben hatottak rá az egész ítélkezési gyakorlatra -, tehát vannak olyan esetek is, amikor egy döntés még azelőtt megszületett, hogy a jogegységi határozatok kijöttek volna, és a konkrét ügyben 2013. év végén állapítja meg az érvénytelenséget a bíróság, egyébként úgy, hogy nem fellebbez a bank - ezt biztos elnézték, elrontották. Tehát 2013. december

31-én jogerős lesz a döntés, és utána jön ki a Kúriának egy jogegységi döntése, amelyre hivatkozva a bank keresetet indít egy ítélt dolog ellen, ez jogilag már elég furcsának hangzik, nem is lehetne ebben a formában megtenni, és az a furcsaság, hogy ugyanaz a bíróság be is fogadja a keresetet, ez egyébként a Szegedi Törvényszék. És láss csodát, bár első fokon, de bizonyos kiegészítések mellett érvényessé nyilvánít egy olyan keresetet, amit már elbírált és a döntés megszületett benne, arra hivatkozással, hogy később született a jogegységi döntés, aminek teljesen egyértelműen semmi köze nincs egy korábban jogerős döntéshez.

És ami még ennél is fontosabb és érdekesebb, hogy amikor az adósok nyertek, 70 ezer forint perköltség került megítélésre, amikor a bank nyert, akkor 1 millió 700 ezer forint, ha lehet hinni a híreknek. Egyébként én azt javasolnám, ha javasolhatok ilyet az elnök úrnak, hogy lehet, hogy meg kellene vizsgálni, hogy a perköltség-megítélések gyakorlata, ha csak ezt a részt nézzük, mennyire kiegyensúlyozott és mennyire van körbepátyázva. Lehet, hogy ez jogalkotói kérdés is, lehet, hogy pontosabb jogszabályokat vagy különböző rendeleteket kellene hozni ebben. Bevallom önöknek őszintén, nem tudom, ennyire részletesen nem látok rá, hogyan születhetnek ilyen döntések, de hogy valami baj van, az egészen bizonyos.

Például, és ez lesz a másik példa, amit erre hozni szeretnék, egy olyan esetet is hallottam egy kollégától, amikor úgy ítélték meg 444 ezer forint perköltséget, szintén egy banknak, egy devizás ügyben, hogy nem jelent meg a tárgyaláson, ellenkérelme nem volt, illetőleg, amikor beérkezett, már berekesztették a tárgyalást, tehát az ítélet kézhez kapása után jutott el az ügyvédhez az ellenkérelem. Tehát érdemi munka nem volt fellelhető az ügyben, és 444 ezer forint perköltséget ítélték meg neki. Láthatjuk, hogy ez nem jól van így, és ez sajnos tendenciózusan látszik, mert bár itt egy-két kirívó esetet elmondtam, de sajnos ezek a visszajelzések azt mutatják, hogy itt tendenciákról beszélhetünk, amiket mindenképpen nyomon kellene követni. A másik oldalon meg, amikor mondjuk, az adósok főleg első fokon nyertek, akkor tényleg 60 ezer-70 ezer forintos perköltségekről számoltak be.

Azt is el kell mondjam, ha érvként merül fel az, mert sokszor azt hallhatjuk, hogy ha mindenki pereskedhetne, vagy korlátlanra nyitnánk vagy nyitottuk volna a devizás ügyekben a pereskedési lehetőséget, akkor mindenki bírósághoz fordulna, ez olyan teher lenne, ami kezelhetetlen. Azt gondolom, hogy nem erről van szó, viszont egy-két határozott ítélet a bankokat is arra szorítaná, hogy inkább próbáljanak meg megállapodni peren kívül, amíg olyanokat hallunk, hogy mondjuk, egy 15 millió forintos követelés esetében 12 millió forint készpénzben való kifizetéséről hallani sem akarnak, addig szintén azt láthatjuk, hogy nyeregben érzik magukat. Tehát egyáltalán nem az lenne a cél, hogy mindenkit a pereskedésre bátorítsunk; sok ügyvéd sem teszi ezt.

Amíg olyan esetekben - és ez is egy sajnálatos visszajelzés -, amikor mondjuk, nincs ott a banki oldal, vagy a folyosón összefut a bíró és az ügyvéd, aki az adósokat képviseli, sokszor olyanok is elhangzottak a hozzám visszajutott információk alapján, hogy megmondják a bírók, hogy nem tudnak másként ítélni; egyetértenek azzal, ami adott esetben a keresetben van, ami mondjuk, a bankokat marasztalná el, de mégsem tudnak más döntést hozni. Ez megint csak egy nagyon fájó visszajelzés, és azt mutatja, sokat kell még tennünk azért, hogy amit az elnök úr elmondott, hogy a bírák valóban az alsóbb szinteken is csak a saját szakmai döntéseiknek legyenek alárendelve, és ne érezzék magukon a nyomást.

És azt is ki kell emelnem, bár személyi ügy, de a Kúriát érinti, a bizottsági ülésen is elmondtam, hogy Wellmann Györgynek, a Polgári Kollégium vezetőjének a tevékenységével nagyon sokan, így egyébként mi sem vagyunk elégedettek, abból, amit látunk. Nyilván a megítélése mindenki számára más lehet, de sokan úgy értékelték, hogy a Bankszövetségnek az a levele, amikor egy kúriai döntést kérnek számon, és egyébként az adósok szempontjából pozitív döntést kér számon a Bankszövetség a Kúrián - Wellmann György kollégiumvezetőnek írták ezt a levelet -, ez nem jó végkicsengésű történet lett, és sajnos megint nem a bíróságokba vetett bizalmat növelte. Itt arról volt szó, hogy a Bankszövetség egy kúriai döntésre gyakorlatilag egy az egyben kimondta, hogy az egy jogellenes döntés, veszélyes precedensül szolgálhat, és itt valamit tenni kellene - így lehetne leegyszerűsíteni a levelet. És ami furcsa, hogy a kollégiumvezető erre azt reagálta, hogy jómaga is így gondolja, nem tartja irányadónak, és intézkedik arról, hogy ez ne szerepeljen a Kúria honlapján; és az az ítélező tanács, amelyik ezt meghozta, a jövőben is ragaszkodni fog a korábbi meghozott jogegységi határozathoz.

Nyilvánvalóan én nem gondolom azt, hogy erre azt lehetne mondani, hogy ez rendben van és akár egy kollégiumvezető is eldönthetné önkényesen azt, hogy egy ilyen lépés szükséges. Erre azt mondta Darák elnök úr, hogy ezt követte egy jogegységi eljárás. Ez valóban igaz, csak én úgy gondolom, hogy a jogegységi eljárásnak kellett volna jelen levél helyett megszületnie. Illetve a jogegységi eljárás, ha jól tudom, ha megfelelő számú döntés áll rendelkezésre és ezek eltérők, akkor lehet valójában határozottan lefolytatni egy ilyen eljárást, de az, hogy születik egy döntés, és úgy csinálunk, mintha nem lenne, és ezután levelet írunk a Bankszövetségnek, majd ezt követően indul egy jogegységi eljárás, szerintem így, ebben a formában nemcsak hogy nem szerencsés, hanem nem is megfelelő.

Egyébként ő volt az, és ezt is el kell mondjuk, mert a Magyar Nemzetben jelent meg, aki egy újságírókkal való beszélgetés során úgy fogalmazott, hogy nem feltétlenül nevezné jogászoknak azokat, akik devizahiteles adósokat képviselnek a bíróságon. Ez megint csak több mint nem szerencsés nyilatkozat,

akármilyen körülmények között is hangzott el. Azt kell gondolnom, hogy ha egy kollégiumvezető mond ilyet, akkor az ránézve nemcsak a saját hitelességét rombolja, hanem az egész Kúriáét, és ennél fogva az egész bírósági rendszerbe vetett bizalmat is.

Annál is inkább, csak hogy rámutassak azért arra, hogy miért nem szabad így eljárni, mert a hivatkozott 6/2013. jogegységi határozat esetei nagyon sok szerződéses viszonyban nem alkalmazhatóak.

(10.10)

Egyébként az Igazságügyi bizottsági ülésen erre jutottunk, és ezt Darák elnök úr is, ha jól jegyzeteltem fel magamnak, elismerte, hogy nyilván itt egy nagyon bonyolult viszonyrendszerrel van szó, és nagyon sok szerződésről. Egyes becslések szerint körülbelül 400 pénzügyi intézmény nyújtott devizakölcsönöket vagy hasonló kölcsönöket, ami nagyjából 700-féle szerződéses akaratkifejezést jelent, ami esetében nagyjából ez a 6/2013. jogegységi döntés, mondjuk úgy, három-négy pénzügyi intézményre, de még ha a becslések ennél nagyobbak, akkor se lehet azt mondani, hogy minden pénzügyi intézményre kiterjedne - nem is terjedhet ki. Azt a bíróságnak kell vizsgálni, hogy egy döntés, akár egy jogegységi döntés vagy a jogszabályok az adott esetre kiterjednek-e, és mit kell alkalmazni.

Tehát nem arról van szó, hogy minden, amiben a devizahitel szó szerepel, attól érvényessé vált volna, hogy egy ilyen döntés megszületett. Ennek következtében, azt gondolom, nem is döntheti el egy kollégiumvezető önkényesen, ránézésre - úgy tűnt, hogy ez ebben a formában született meg -, hogy az az egy döntés milyen formában felel meg, illetve azt el kell-e távolítani a Kúria honlapjáról, vagy milyen mértékben tartja ő mérvadónak. Ezt annak az ítélező tanácsnak kell, illetve kellett megtennie, amely a döntést ebben az ügyben meghozta. Úgyhogy ezért sem tartjuk helyesnek, hogy ez megtörténhetett.

Ami meg, ahogy mondtam, az újságíróknak szóló nyilatkozatot illeti - és ez meg is jelent egyébként a Magyar Nemzetben -, ez teljes mértékben ebben a formában elfogadhatatlan, és azt kell mondanom, hogy tőlünk nyugatabbra ennek bizonyosan komolyabb konzekvenciái kellett volna hogy legyenek, ha valamelyik főbírótól, sőt - azt kell mondanom - polgári kollégium-vezető esetében a polgári bírászkodás legfőbb szakmai aktorától egy ilyen döntés születik, és ahogy mondtam, ez nem azt támasztja alá, hogy gyakorlatilag a fegyveregyenlőség meg tudna valósulni az adósok, illetve a bankok oldalán, és ez mindenképpen egy rossz üzenet.

Ettől függetlenül, mert itt az idő is gyorsan pereg, és nagyon sok mindenről lehetne még beszélni, azt gondolom, itt a korrigálás lehetősége most már mindenképpen az Országgyűlésen állna, ha még lehet ilyet tenni, mindenképpen és mindig lehet, és végre szembe kellene nézni azokkal az alapvető kérdésekkel, amelyek azóta is a levegőben függenek. És

hiába hallottuk azt a kormánypárti padsorokból, hogy megoldódott a devizahitelek kérdése, nem oldódott meg, egyébként továbbra is nagyon sok per van folyamatban, bár próbálnak ettől - a kormány és sajnos a bíróságok is - szabadulni, de azt kell mondanom, hogy még azt az egyszerű kérdést sem sikerült tisztázni, és ez egy folyamatos, örök kérdés ebben a tárgykörben, hogy bizonyították-e egyáltalán azt a bankok, hogy amit ők devizahitelként állítanak, azt devizában hozták ők az országba, vagy bármilyen módon refinanszírozásként egyéb külföldi bankoktól vagy devizaforrásból ezt igénybe vették.

Mert ha nem vagy nem olyan mértékben, akkor teljesen egyértelmű, hogy a veszteségeik sem lehetnek akkorák, és amikor a másik felét nézzük, a pereskedést és az embereket, amikor próbálják bizonyítani, hogy devizaalapú volt egy hitel vagy nem, akkor csak az egyik fele az, hogy jogilag azt minek kell megítélni - ebben is nagyon sok vitára, ahogy mondtam, és törvénymódosításra is sor került, nem az adósok érdekében -, de a másik fele meg az, hogy valójában a tényállapot mit mutat: bejöttek-e ezek a pénzek Magyarországra devizában, vagy nem. A válasz egyébként megvan, mert a Magyar Nemzeti Banknak kiváló kimutatásai vannak: az együtöde jött be Magyarországra valójában devizában ahhoz képest, amit devizahitelként állítanak a bankok.

Tehát ezt az óriási, bődületes csalást egyszer valakinek fel kellene tárnia, és szembenézni ezzel a dologgal. Ahogy mondtam, nem a Kúriától vártuk volna el ezt a teljes szembenézést, jóval inkább a kormánytól, de ha már a Kúria is feladatot kapott ebben, és döntések megszülettek, akkor mindenképpen el kellett mondanunk és el is fogjuk mondani a kritikáinkat, és azért is sajnálom - zárszóként -, mert ha ezek az ügyek így nem lettek volna a Kúriára társálva, akkor, azt kell mondanom, nyugodt szívvel tudtuk volna támogatni a beszámolót.

Tehát szakmailag a többi résszel nem volt gond, ezért nagyon sajnálom, mert tényleg, ha ez megvalósult volna (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor az még nagyobb támogatást jelentett volna. Ettől függetlenül a véleményünket tartjuk, az elnök úrnak pedig köszönjük szépen a beszámolót. (*Dr. Gyüre Csaba tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most van lehetőség kettőperces felszólalásokra. (*Nincs jelentkező.*) Jelentkezőt nem látok.

Akkor rendes képviselői felszólalásra Bárándy Gergely képviselő úrnak adok szót, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt kúriai Elnök Úr, Elnökhelyettes Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azzal kezdem, amivel Teleki képviselőtársam és talán többen ma, hogy megköszönöm a Kúria minden bírójának és igazságügyi alkalmazottjának a munkáját. Azt gondolom, hogy a 2015. évben is ezt példaér-

tékűen végezték, és annyit kérnék, ha szabad ilyet tenni, hogy ugyanígy végezzék a jövőben is.

Teleki László képviselőtársam elmondta azt, és ezt ismételnem nem kívánom, hogy melyek azok az érvek elsősorban, amelyek miatt támogatjuk az elnök úr beszámolóját. Ami miatt egészen rövid is tudok lenni, az például az, hogy nemcsak a beszámoló volt meggyőző, hanem az Igazságügyi bizottságban azok a válaszok is, amelyeket az elnök úr a képviselői kérdésekre adott; ott lényegesen hosszabban beszélgettünk erről a témáról, és azt gondolom, hogy kielégítő és számunkra elfogadható válaszokat kaptunk, éppen ezért most itt a plenáris ülésen lényegesen könnyebb dolgunk van.

Két dologra, ami a vitában elhangzott, szeretnék reagálni. Én őszintén szólva egyfajta öngazolásként tudom csak értékelni azt tegnap Handó Tünde elnök asszonytól is és most Répássy képviselő úrtól, Rubovszky elnök úrtól is, hogy folyton az új bírósági rendszert méltatják és dicsérik. Én azt gondolom, hogy ebben a vitában, főleg a Kúria beszámolójánál az égadta világon semmi szükség erre. Semmi szükség erre, mert nem erről szól a mai vitanap. Még ha az OBH-nál felvetődik ez, ott értem, mert ott valóban a bírósági igazgatásról van szó, de itt ma, a mai vitanapon kifejezetten a Kúria tevékenységének egy szűkebb körű vizsgálatáról, amit a jogszabály előír.

Azért is érdekes ez, mert gyakorlatilag újra és újra ismételjük azokat az érveket az új bírósági rendszerrel kapcsolatban, amelyeket egyébként százszor elmondtunk már. Én nem kívánom ezt megtenni, és csak utalok arra, amit a tegnapi beszámoló elfogadásakor mondtam ugyanebben a témakörben: nagyon hosszan lehetne sorolni - ahogy akkor tettem is -, hogy szerintem miért nem jó és miért nem vált be ez az igazgatási rendszer. Ami viszont ennek a kúriai részét illeti, azt gondolom, talán egy vagy két mondat illik ide.

Az egyik, hogy ízlés kérdése, hogy ez a két funkció különvál-e vagy sem. Én is voltam az OIT tagja majdnem négy évig, úgy, ahogy Rubovszky képviselő úr, és megmondom őszintén, hogy olyan rendkívüli fordulatot a Kúria mostani működésében ahhoz képest, ami akkor volt a Legfelsőbb Bíróságon, nem nagyon látok. Ugyanis - nem elvitatva egyébként az elnök úrnak a személyes tekintélyét, és nem elvitatva az elnök úrnak a rendkívüli szakmai tudását sem, de azért - akkor is ez volt igaz és ma is, hogy a szakmai tevékenysége a Kúriának alapvetően a kollégiumokban folyik, és abban túl sok változás nincs. Akkor is a polgári, a büntető, a közigazgatási kollégium határozta meg azt, hogy milyen jogegységi döntések születnek, a jogegységi tanácsok hozták meg ezeket a döntéseket, ma is ezek a tanácsok hozzák meg ezeket a döntéseket, nem a Kúria elnöke vagy nem a Legfelsőbb Bíróság elnöke.

(10.20)

Tehát én azt gondolom, hogy ebben azért olyan áttörő változást nem észleltünk, hála istennek, ez jól

működött akkor is, meg jól működik ma is. Még egyszer mondom, izlés kérdése az, hogy ez a két funkció különvál-e.

A mi kritikáink sem arra irányultak a bírósági rendszer vonatkozásában, hogy ez a két funkció elvál-e egymástól. Nekünk is voltak egyébként ilyen elképzeléseink, ezzel nincs probléma. Az volt a gond, hogy gyakorlatilag egyszemélyes korlátok nélküli külső igazgatási vezetői pozíciót kívántak önök létrehozni. Hála istennek, az EU-nak volt annyi életösztöne, hogy ezt nem hagyta. Ez volt a kritika tárgya. A Kúria vonatkozásában pedig egyetlenség, hogy a Kúria elnökét önök hogy mozdították el. Ezt nyilván azóta a strasbourgi bíróság, annak is a nagykamarája igazolta, hogy ez tökéletesen jogellenes volt, és fizethetünk a volt elnök úrnak kártérítést. De én azt gondolom, még egyszer mondom, hogy kár ezt a vitát újra lefolytatni itt most a parlamentben.

Ami Répássy képviselő úr fölszólalásával kapcsolatos még, és ezt valóban érdemes vita tárgyává tenni, hogy a törvénytörő álláspontokhoz kell-e hagyni, hogy egy bírói tanács vagy egy bíró ragaszkodjon vagy nem. Én úgy hiszem, persze a parlamentben én is ezt az álláspontot képviselem, hogy mindenről lehet beszélni, de talán ez valóban egy belső szakmai kérdés. Már csak azért is gondolom így, mert a felsőbb bíróságoknak is, kiemelten a Kúriának is számos olyan lehetősége van, amellyel kötelezően meg tudja határozni egy következő ítéletnek akár a tartalmát vagy áttételesen a tartalmát; gondolok itt arra, hogy onnantól kezdve, hogy mondjuk, előírhat bizonyos bizonyítási kötelezettségeket, egészen odáig, hogy a Kúria jogegységi döntést hozhat, ami effektíve kötelező az alsóbb fokú bíróságokra. Tehát ha a Kúria úgy látja, hogy ez indokolt, akkor meg fogja hozni ezt a döntést. Ha az OBH-n belül működő joggyakorlat-elemző csoportok ezt helyesnek látják, akkor nyilván foglalkoznak majd ezzel.

De én úgy hiszem, és ebben osztom mindazoknak az álláspontját, akik ezt mondták, hogy önmagában a bírói döntési szabadságát befolyásolni nem lehet. A bírói függetlenségnek e tekintetben - és ebben vitatkozom Répássy képviselő úrral - nincsenek határai. A bírói függetlenség korlátlan, egészen addig, amíg az nem a jogszabályokkal ellentétes, egészen addig, amíg az nem ellentétes a Kúria kötelező döntéseivel. És mivel a jogszabályokkal való ellentétes mivoltot nyilvánvalóan szintén szubjektíven tudjuk csak megítélni, ezért megint eljutunk oda, hogy ha ez nem tetszik, és valamilyen gyakorlat, valamilyen döntési gyakorlat nem tetszik a Kúriának, akkor hozzon arról valamilyen olyan kötelező döntést vagy olyan döntést, ami legalábbis tereli bizonyos irányba a bírakat, amit ő szükségesnek lát. De azt nagyon veszélyesnek tartom megkérdőjelezni és egyáltalán bármilyen módon is kimondani, hogy a bírói függetlenségnek egyébként ezeken felül bármilyen határa lenne.

Úgyhogy, tisztelt képviselőtársaim, ezekkel a megjegyzésekkel, amik tényleg gyakorlatilag csak a vitában elhangzottakra reagáltak, én is szeretném

megegyeztetni azt az álláspontot, amit Teleki László képviselőtársam egyértelműen már megfogalmazott, hogy a Kúria 2015-ös beszámolóját a Magyar Szocialista Párt frakciója támogatni fogja, és köszöni mindazoknak a munkáját, akik miatt ezt megteheti. Köszönöm szépen. *(Teleki László tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Darák Péter elnök urat, hogy kíván-e a vitában elhangzottakra válaszolni. *(Dr. Darák Péter jelzésére:)* Megteheti elnök úr a helyén is. Parancsoljon, elnök úr, ön a szó.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: *(Nincs bekapcsolva a mikrofonja.)* Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm a joggyakorlat-elemzés értékelésére vonatkozó megjegyzéseket. Magam is fontos elemének ítélem a joggyakorlat-elemzést a Kúria jogegységi munkájának. Számos olyan joggyakorlat-elemzést végeztünk, amely a tematikus vizsgálaton túlmenően általános jelleggel kívánt magyarázatot adni a diszfunkcionális jelenségeiről az ítélkezésnek, így például a hatályon kívül helyezési gyakorlat kérdésköre. De folyamatban van egy olyan kutatási program, ami határozottan igenlő választ ad arra a felvetésre, amit a képviselő úr is említett, nevezetesen, hogy vannak a rendszerszintű eltérések az ítélkezésben.

Egy megindult kutatási hipotézis szerint vizsgálni fogjuk a büntetékiszabási gyakorlat homogenitását területi eltérések vonatkozásában, és vizsgálni fogjuk, hogy vajon nem lép-e át az azonos tényállású, azonos minősítésű bűncselekmények esetében a büntetékiszabási gyakorlat eltérése egyfajta alkotmányosságai ingerküszöböt.

ELNÖK: Bocsánatot kérek, elnök úr, nem tette fel a mikrofonját.

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Akkor inkább kifáradok.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. DARÁK PÉTER, a Kúria elnöke: Köszönöm szépen. Köszönöm a frakciót képviselő képviselő úrnak azt a megállapítását, amely a Kúria tevékenységét egyfajta szakmai szemlélettel kapcsolja össze. Köszönöm azokat a részletes észrevételeket, amelyek a devizahiteles ügycsoport, a devizahiteles problémátömeg kérdéskörének a kezelésére vonatkoztak. Szeretném biztosítani képviselő urat, hogy a Kúria tisztességgel igyekszik eleget tenni a ráháruló feladatoknak, és ebben némi visszaigazolást találtunk az Európai Unió Bíróságának ítélkezésében, illetve abban, hogy továbbra is bizalommal fordulnak hozzánk akár devizahiteles érdekképviseleti szervek is, és azt kéri tőlem, hogy adjak módot, adjak lehetőséget arra, hogy a szakmai véleményüket kifejthes-

sék. Ennek egyik módját találtam meg abban, hogy megkértem a Magyar Jogász Egylet elnökét, hogy biztosítson fórumot egy ilyen szakmai tanácskozás létrehozására.

Hozzá kell tennem, hogy a devizahiteles ítékezés nem záródott le, folyamatban vannak ügyek, és a jogi megoldások napról napra az egyes perekben formálódnak és fejlődnek. Természetesen nem vagyunk most abban a helyzetben, hogy a devizahiteles problémakör minden részletét megtárgyaljuk.

Teljesen egyetérték képviselő úrral abban, hogy nem elégedett a Kúria munkatársaival. Én rendkívül nagyra értékelem és nagyon tisztetem a bíró kollégáim életútját, szakmai szemléletét és pályafutását, de magam sem vagyok elégedett teljes mértékben egyetlen kollégám közreműködésével sem. Ha ez így lenne, akkor nem tudnánk előrelépni abban, hogy a társadalmi problémák megoldásában megfelelő megoldásokat dolgozzunk ki.

Szeretném biztosítani a jogkereső közönséget abban a tekintetben, hogy a Kúria minden szempontból igyekszik a fegyveregyenlőség helyzetét megteremteni a bírósági perekben, a Kúria alkotmányos szerepével ellentétes lenne, ha ez az elv bármilyen módon sérülne. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Megkérdezem Rubovszky György elnök urat, hogy az Igazságügyi bizottság részéről kíván-e hozzáfűzni valamit a vitában elhangzottakhoz. (Dr. Rubovszky György jelzésére:) Igen. Parancsoljon, elnök úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Igen. Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A bizottsági ülésen se értettem a Jobbik tartózkodását, a mai meghallgatás után sem értem. (Dr. Staudt Gábor: *Eléggé baj!*) Végighallgattuk a kormánnyal szembeni elégedetlenséget, végighallgattuk az Országgyűléssel szembeni elégedetlenséget, végighallgattuk az alsóbíróságokkal szembeni elégedetlenséget, és meghallgattuk azt a Jobbik részéről, hogy a Kúria a lehető legkörültekintőbben jár el. (Dr. Staudt Gábor: *Nem ezt mondtam!*) Az elhangzottak után Darák Péter elnök úr itt is megválaszolta azt a kérdést, ami a devizahitelességekkel kapcsolatos kérdés.

Arra a közbeszólásra, hogy nem ezt mondta, tisztelt képviselő úr, a bizottsági ülésen is elmondta, hogy az egyik ítélettel szemben kritikai megjegyzéseket tett a kollégiumvezető, és hogy ez milyen nagy hiba. Ott is az elnök úr erre kimerítő választ adott, a Kúria megtette azt, amit tehetett. Én nem értem ezt a kritikát. Én változatlanul azt kérem, hogy a tisztelt Országgyűlés a beszámolót szíveskedjen minél nagyobb támogatással elfogadni. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Csak megjegyezni szeretném, hogy a képviselői szavazat szuverén jog. (Dr. Staudt Gábor: *Az még igen!*)

(10.30)

A határozati javaslatához a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik az **ügyészség 2015. évi tevékenységéről** szóló beszámoló, valamint az **ennek elfogadásáról** szóló határozati javaslat együttes általános vitája a lezárásig. A legfőbb ügyész úr által benyújtott beszámoló B/11709., az Igazságügyi bizottság által benyújtott határozati javaslat pedig H/12932. számon a parlament informatikai hálózatán elérhető.

Köszöntöm legfőbb ügyész urat, köszöntöm legfőbbügyész-helyettes urat és munkatársait, akik megjelentek itt a mai vitanapon.

Elsőként megadom a szót Polt Péter legfőbb ügyész úrnak, a beszámoló előterjesztőjének, 30 perces időkeretében, aki beszámolóját itt a pulpituson fogja elmondani. Megvárjuk, amíg legfőbb ügyész úr fölfárad az emelvényre. Legfőbb ügyész úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Megtiszteltetés részemre, hogy ismételen ebben az évben a benyújtott beszámoló szóbeli kiegészítését elmondhatom a tisztelt Ház előtt. Magyarország Alaptörvénye fontos feladatokat ró az ügyészségre, hiszen az ügyészség az állam büntetőigényének kizárólagos képviselője, és ellátja azokat a feladatokat, amiket az Alaptörvény és más törvények még ráróznak.

Ha megengedik, akkor szóbeli kiegészítésemet a büntetőjogi igény érvényesítésével kezdeném, tehát az ügyészség büntetőjogi tevékenységéről szólnék néhány szót. Az ügyészség büntetőjogi tevékenysége szoros összefüggésben áll azzal a ténnyel, hogy 2015-ben a regisztrált bűncselekmények száma csaknem 15 százalékkal csökkent, és ennek megfelelően a regisztrált elkövetők száma is egyenes arányban csökkent. Azt gondolom, hogy önmagában ez a mutató is jelzi az előző évek tevékenységének a sikerességét.

A bűncselekmények számának csökkenése valamennyi fontos bűncselekményi kategóriát érintette. Így ki kell emelni külön a lopások számának csökkenését, az emberölések számának csökkenését, az okirattal kapcsolatos bűncselekmények számának csökkenését vagy a szerzői jog, a szerzői joghoz kapcsolódó jogok megsértése számának csökkenését, azért is, mert ezekben a kategóriákban az átlagot meghaladó módon csökkent az elkövetések száma.

Sajnálatos módon vannak az általános csökkenési tendencia mellett olyan bűncselekmény-kategóriák, amelyekben növekedés volt tapasztalható. Ilyen az embercsempészés. Ennek oka nyilvánvalóan a tömeges migráció. Az embercsempészés 2015-ben közel a duplájára emelkedett, 662 ilyen esetet regisztráltunk.

Ugyanakkor növekedés volt tapasztalható a gazdasági bűncselekmények számában, és azt is el kell

itt mondani, hogy több olyan ügy volt, amelyben kiugróan magas, akár több milliárdos nagyságrendű elkövetési érték volt tapasztalható. Ez egyben azt a tendenciát is jelzi, hogy bár a bűncselekmények száma csökken, de az elkövetési módszerek kifinomultabbá válnak, a felderítési nehézségek növekednek.

A gazdasági bűncselekmények tekintetében meg kell még jegyezni, hogy e bűncselekmények felderítését a határon átnyúló bűnözés is nehezíti. Az ügyészi szervezet az uniós bűnügyi együttműködés segítségével tudja ezeket a cselekményeket kezelni. Nagyon fontos, itt is megemlítem, még meg fogom említeni, a közös nyomozócsoportok felállítása, amelyek igen sikeresen működnek.

A büntetőeljárásról szóló törvény az ügyészséget nyomozás végzésére is felhatalmazza, és vannak olyan bűncselekmények, amelyek az ügyész kizárólagos nyomozati hatáskörébe tartoznak. A nyomozásokat az ügyészségi nyomozó szervek végzik, a Közpon-ti Nyomozó Főügyészség és annak regionális szervei, illetve a megyénként megszervezett nyomozó és járási ügyészségek.

Az általános tendenciának megfelelően 2015-ben az ügyészségi nyomozó szervekhez is 25 százalékkal kevesebb feljelentés érkezett, ehhez képest az elrendelt nyomozások száma mérsékeltebben csökkent, 10 százalékkal kevesebb nyomozás elrendelésére került sor. Ugyancsak érezhető a csökkenő tendencia a nyomozásfelügyeleti és vádelőkészítési tevékenységben. Ugyanakkor azt is meg kell jegyezni, hogy lényegesen kisebb mértékben tapasztaltunk itt csökkenést, mint a bűncselekmények száma tekintetében. Ez visszavezethető arra a tényre, amit az előbb említettem, hogy a bűncselekmények részben jóval bonyolultabbá váltak. Ennek ellenére csökkent a 2015. évben e körben iktatott és elintézésre váró ügyek száma. Valamivel több mint 409 ezer irat érkezett a nyomozó hatóságoktól.

A bűncselekmények számának csökkenése tehát elsősorban az egyszerű megítélésű bűncselekmények vonatkozásában tapasztalható, és ennek következménye az, hogy az ügyészség által alkalmazott fokozott felügyelet számában jóval kisebb arányú a csökkenés, és az előbb említett tendenciának tudható be az is, hogy a megtett érdemi ügyészi intézkedések száma növekedett ezen a területen. Tehát az ügyész a nyomozások felügyeletében, irányításában aktívabb szerepet játszott 2015-ben, mint korábban, annak ellenére, hogy kevesebb ügyet kellett kezelni.

Újra meg kell említeni a legsúlyosabb kényszerintézkedést, az előzetes letartóztatást. Itt egy mutató kiemelésre méltó. A bíróság erre vonatkozó indítványaink túlnyomó többségét, csaknem 88 százalékát alaposnak találta, és elrendelte az előzetes letartóztatást. Ennek azért is van jelentősége, mert ilyenkor a nyomozási bíró nem csupán a kényszerintézkedés igénybevételéről dönthet, hanem a megalapozott gyanú meglétéről is. Ha elrendeli az előzetest, nyilván akkor a megalapozott gyanú is megvan.

Az ügyészség egyik legfontosabb feladata a közvádloói feladat. Ennek során dönteni kell a vádemelés

kérdésében. Ezen a területen viszont a bűncselekményszám-csökkenés alig volt érzékelhető, mintegy 3 százalékos csökkenésről tudok csak beszámolni. 2015-ben 116 439 ügyben kellett a vádemelésről dönteni, az ügyek mintegy felében döntött úgy az ügyészi szervezet, hogy vádat emel, a másik felében vagy nyomozásmegszüntetés történt, vagy pedig egyéb intézkedés, általában nyomozás továbbfolytatására került sor.

Az egyik legfontosabb tényezője a 2015. évi tevékenységnek a büntetőeljárás egyszerűsítése és gyorsítása volt. Ez évek óta kiemelt prioritás, és úgy érzem, hogy 2015-ben nagyon jelentős eredményeket értünk el ezen a téren. Ennek jegyében a vádemelési javaslattal érkezett ügyek közül számos esetben, 4633 terhelt ügyében közvetítői eljárásra utaltuk az ügyet. Ez meghaladta a 2014-es ilyen számot.

Emellett éltünk a bírósági út elkerülésének további lehetőségeivel, a nyomozás megrovás alkalmazásával történő megszüntetésével, a vádemelés részbeni mellőzésével és elhalasztásával is.

(10.40)

Azt kell hogy mondjam, hogy a bíróságot érintő gyorsító intézkedések is rendkívül sikeresnek bizonyultak 2015-ben. Mérséklődött ugyan a bíróság elé állítás száma, azonban mégis továbbra is igen magas arányúnak tekinthető. Az összes vádemelés 19 százalékában történt ilyen kezdeményezés, és ugyanakkor rendkívüli módon - relatíve rendkívüli módon - emelkedett a tárgyalás mellőzésével felelősségre vontak száma, és ezzel folytatódott a korábbi években megkezdett tendencia. Ez az az eljárásgyorsító intézkedés, amellyel leginkább összefügg a bírósági ügyteher csökkenése és a bírósági ügghátralék ezzel párhuzamos csökkenése is. Szeretném azt mondani, hogy végeztünk egy vizsgálatot ezzel kapcsolatban, és egyenes összefüggés, korreláció mutatható ki az ügyészség gyorsítást és eljárást egyszerűsítő intézkedéseinek bevezetése, azok számának emelése, valamint a bírósági ügyteher és ügghátralék csökkenése között, gyakorlatilag ugyanazok a statisztikai mutatók jellemzik a két tevékenységet. Tehát az ügyészség alapvető érdemeket szerzett abban megítélésünk szerint, hogy a lakosságot közvetlenül érintő és rendkívül fontos mutatója a bíróságoknak ebben a tekintetben sokkal kedvezőbbé vált az elmúlt években.

2015-ben is folytatódott az a tendencia, amit nagyon fontosnak tartottunk, hogy tudniillik a bűncselekmény útján szerzett javakat minél nagyobb arányban vonjuk el. Ez elsősorban a pénzmosás visszaszorításában és a vagyonvisszaszerzésben öltött testet. Fontos vizsgálatot folytattunk le, kettőt is 2015-ben ezzel kapcsolatban. Az egyik a pénzmosás és terrorizmus finanszírozása elleni szakértői bizottsággal karöltve, annak országvizsgálatával összefüggésben történt, a másik pedig a gazdasági bűncselekmények körében a vagyonvisszaszerzésre irányuló kényszerintézkedések tapasztalatainak vizsgálata



volt. Mind a kettő igen fontos eredményeket hozott, és ennek következtében részletes iránymutatást adtunk, amellyel már 2016-ban is, azt gondolom, hogy előre tudtunk lépni. Meg kell hogy mondjam, hogy ezen a területen további lépésekre van szükség, az a meggyőződésem, hogy ez egy nagyon fontos területe a bűnözés visszaszorításának.

A regisztrált bűncselekmények számának csökkenése 2015-ben a büntetőbíróóság előtti tevékenységben is megmutatkozott. A megvádolt személyek száma is csökkent, ennek megfelelően a bíróságok jogerős határozataival érintett vádlottak száma is csökkent.

Ez csak részben vezetett az ügyész tárgyalási feladatainak csökkenéséhez. Igaz ez a tétel a járási és járási szintű bíróságokra, de a másodfokú eljárásra viszont nem. Másodfokon az ügyészi részvétel ugyanolyan volumenű volt, mint a korábbi években. És nem jelentéktelen azon ügyek aránya, ahol nincsen kötelező ügyészi részvétel, azonban 2015-ben az ügyész mégis részt vett a bírósági eljárásban, nevezetesen: nyilvános ülésen, ahol személyesen képviselte álláspontját.

A vádlottak számának csökkenésével arányosan a büntetéssel vagy intézkedéssel sújtott elítéltek száma is csökkent, ugyanakkor a büntetések, intézkedések aránya nem változott, 2015-ben is több mint 80 százalékos volt a büntetéssel sújtottak aránya. Itt egy adatot azért ki kell emelni: emelkedett 2015-ben az életfogytig tartó szabadságvesztéssel sújtottak száma, a 2014-es 27-ről 39-re.

A bíróság leggyakrabban továbbra is a határozott tartamú szabadságvesztést szabta ki. Ezen belül nem változtak az arányok, lényegében egyharmada ennek végrehajtandó szabadságvesztés volt, kétharmada pedig végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés.

A bíróságok büntetés kiszabási gyakorlata évek óta - visszatér ez az én jelentésemben is - enyhének tekinthető. Ez egyben a középértékűtől való elmaradást is jelenti. Ennek befolyásolására az ügyészségnek egy fontos eszköze van, a büntetés súlyosbításáért bejelentett fellebbezés, és értelemszerűen az ügyészség 2015-ben - a számszerű tárgyalások volumencsökkenése ellenére - az elsőfokú ügydöntő határozatok ellen bejelentett ügyészi fellebbezésekben alig maradt el a korábbi időszakról, sőt kismértékben növekedést is tapasztaltunk. Hozzáteszem, hogy viszont ennek eredményessége változatlanul nem nagyon magas hatásfokú, sőt csökkent 2015-ben. Ezen a területen további erőfeszítésekre van szükség.

A váderedményesség változatlanul kedvező. 2014-ben ez 96,6 százalékos, 2015-ben ez 97,3 százalékos volt. Mielőtt bárki ennek részletesebb vitatásába belemerne, szeretném azt mondani, hogy személy szerint én ennek nagyon nagy jelentőséget nem tulajdonítok, de mégis ez egy kedvező adatnak tekinthető.

Az egységes jogalkalmazás biztosítása szempontjából fontos volt az ügyészség tevékenysége a tárgyévben. Nőtt a felülvizsgálati eljárással érintett

ügyben tett nyilatkozataink száma, ezeknek az eredményessége is kedvező.

Néhány szót a büntetőjogon kívüli ügyészi tevékenységről, elsősorban most a közérdekvédelmi szakterületről. Itt az a jellemzője az ügyészi tevékenységnek, hogy a jogszabálysértés kiküszöbölése érdekében az ügyésznek nincs ügydöntő hatásköre, álláspontjának el nem fogadása esetén az ügyész számára a bírósághoz fordulás joga van nyitva. Általánosságban elmondható az, hogy ha a bírósághoz fordulások számát nézzük, akkor ez nem ad teljes képet anélkül, hogy ne néznénk azt, hogy a perindításra okot adó törvénytörést a törvénytörők a kereset előkészítése során kiküszöbölik-e vagy sem. Az a tendencia látszott 2015-ben, hogy igen gyakran az ügyészi felhívásra maguk a törvénytörők küszöbölték ki a törvénytöréseket, és ezért nem volt szükség keresetindításra. Közérdekvédelmi szakterületen egyébként az ügyérkezés a büntetőügy-érkezéshez hasonlóan csökkent, de nem olyan mértékben. Viszont itt is jellemző volt az a tendencia, amit a fokozott felügyeletnél említettem, hogy az ügyérkezések csökkenő számával ellentétesen alakult az ügyészi intézkedéseknek a száma, ez ugyanis 148 százalékkal nőtt.

A közérdekvédelmi szakterületen az érkezések döntő hányadát továbbra is a szabálysértési ügyek teszik ki.

Egy területet hadd emeljek itt ki: a termőföld tulajdonjogával összefüggő közigazgatási határozatok törvényességének ellenőrzését. Ebben 79 felhívásra került sor, és minden ügyben eredményes volt az ügyészi felhívás.

(10.50)

Szeretném még megemlíteni az általános szerződési feltételek tisztességtelensége miatti fellépését az ügyésznek. Ilyen ügyekben 11 per indult olyan területeken, mint webáruházak, kiskereskedelmi tevékenységet folytató cégek, távközlési szolgáltatók. Ezeknek a pereknek a célja a semmisség megállapítása, illetve a vállalkozás eltiltása.

Nagyon fontosnak tartjuk, mert közvetlenül sokakat érint, a hozzátartozók közötti erőszak visszaszorítását és megelőzését szolgáló távolságtartás elrendelése, amely ügyekben több mint ezer bírósági eljárásban lépett fel az ügyész a bántalmazott érdekében. Az ügyészség egyébként is kiemelt figyelmet fordít a gyermek- és fiatalkorúak védelmére. Majd' hatszáz esetben éltünk jelzéssel a családvédelmi koordinációért felelős szervekkel.

Nagyon fontos a büntetőjogon kívüli ügyészi tevékenység köréből a megbízhatósági vizsgálatokban tanúsított ügyészi munka. Ez a korrupció visszaszorítását szolgálja. 2015-ben 26 százalékkal több megbízhatósági vizsgálatot hagyott jóvá az ügyész.

Néhány szót a büntetés-végrehajtási szakterületről. A szakterület munkáját alapvetően befolyásolta, hogy 2015-ben új büntetés-végrehajtási kódex lépett hatályba, amely modern és az európai normákat magába foglaló törvény. Ez egyébként új legfőbb

ügyészi utasítás megalkotását is szükségessé tette, amelyre sor is került. 2015-ben ezt a szakterületi munkát jelentős aktivitás jellemezte. Csak egy adat erről: 20,3 százalékkal több panasz, illetve kérelem érkezett az ügyészekhez, amit ezen a területen ki kellett vizsgálni, és hasonlóan nőtt az egyéb vizsgálatok száma. Az ügyészség összesen 9271 vizsgálatot végzett, 2014-ben ez csak 8285 volt.

Itt is meg kell említenem, hogy érzékelhető feladatnövekedést okozott az illegális migrációval összefüggésben fogva tartott személyek számának jelentős mértékű növekedése.

Néhány szót a legfőbb ügyészi hatáskörök gyakorlásáról. Itt vagyunk az Országgyűlésben, ezért ez kíváncsodik az élére. Az Országgyűlési képviselők 2015-ben 46 írásbeli kérdést, 14 azonnali kérdést és 5 szóbeli kérdést intéztek a legfőbb ügyészhez, valamennyit a jogszabályoknak megfelelően és megfelelő időben teljesítettük, teljesítettem.

Nagyon fontos a legfőbb ügyész szerepe a törvényesség érdekében. Erre speciális eszköze is van, a törvényesség érdekében történő jogorvoslat benyújtása. 2015-ben nőtt az ilyen jogorvoslatok száma. Ez 26 esetben történt meg, 2014-ben csak 9 esetben, tehát szignifikáns növekedésről van szó. A Kúria ebből 11 indítványt bíralt el, és mind a 11-nek helyt adott. Azt gondolom, hogy ez igen jó arány. S azt is szeretném elmondani, hogy az összes rendkívüli jogorvoslatnak, amit az ügyészség benyújtott, 44 százaléka a terhelt érdekében történt. Ez is azt mutatja, hogy az ügyész nem egyszerűen az állam érdekében, a büntetőigény érvényesítéséért lép fel, hanem feladata és kötelessége az anyagi igazság kiderítése is.

A nemzetközi tevékenységünkről néhány mondat. Rendkívül intenzív a magyar ügyészség nemzetközi tevékenysége. Ez koncentrált az Európai Unióra, ugyanakkor nagyon jó kapcsolataink vannak Unión kívüli országokkal is. Ezek a szakmai kapcsolatok elsősorban tapasztalatcserében és képzésben jelentkeznek. Több országgal a személyes kapcsolat is folyamatos, ami mindig bizalomerosítónek tekinthető.

Az ügyészség kommunikációs tevékenységéről annyit, hogy igyekezzünk proaktív kommunikációt folytatni. A tájékoztatás folyamatos, és teljeskörűsége törekszünk a büntetőeljárás törvény lehetőségeihez képest. Nagyon fontosnak tartjuk, hogy a közvélemény hiteles képet nyerjen az ügyészség munkájáról, az általunk ellátott ügyekről. Egyébként hadd jegyezzem meg, hogy a Medián felmérése szerint az ügyészség és a bíróság bizalomindexe az elmúlt években azonosan alakult. Hozzáteszem, hogy 2015-ről 2016-ra - ez ugyan nem a beszámolási időszak - 3 százalékkal nőtt is a bizalomindex.

A személyügyi helyzetről annyit hadd mondjak, hogy a törvények által engedélyezett létszám megfelelő az ügyek ellátására. Valamit csökkent az engedélyezett álláshelyek száma 2015-ben, és egy bizonyos, 8 százalékos létszámhiány is mutatkozott.

Az ügyészség működésének gazdasági feltételei 2015-ben adottak voltak, a forrásszerkezet évtizedes

viszonylatban gyakorlatilag nem változik. Általában a támogatás a forrás. Igen kis mértékű az előirányzat-maradvány igénybevétele, és szinte elhanyagolható a saját bevétel. A felhasznált előirányzatok túlnyomó többsége pedig személyes jellegű kiadás és a kapcsolódó járulékok fedezése.

Tisztelt Országgyűlés! Röviden ennyit szerettem volna kiegészítésként elmondani az írásban benyújtott, ennél jóval részletesebb beszámolóhoz. Összefoglalóul engedtessek meg nekem azt mondani, hogy megítélésem szerint 2015-ben a magyar ügyészi szervezet törvényes és eredményes munkát végzett, és ennek alapján az is kijelenthető, hogy az ügyészség teljesítette a jogállam által vele szemben támasztható elvárásokat. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbb ügyész úr. Most megadom a szót Rubovszky György úrnak, az Igazságügyi bizottság elnökének, a határozati javaslat előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke, a napirendi pont előadója: Nagyon szépen köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az Igazságügyi bizottság november 15-én tárgyalta a beszámolót. Kaptunk egy nagyon részletes beszámolót, és a részletes beszámolót ugyanúgy, mint itt a plenáris ülésen, a legfőbb ügyész úr kiegészítésekkel látta el.

Korábban már említettem, de most megismétlem, a bizottsági tárgyalás úgy zajlik, hogy először kérdéseket tesznek fel a képviselők, amelyekre a meghallgatott fél válaszol, jelen esetben a legfőbb ügyész úr, és a válasz után hangzanak el a vélemények.

Az én megítélésem és a többség megítélése szerint a feltett kérdésekre kimerítő és helyes választ adott a legfőbb ügyész úr a bizottsági meghallgatása során, ezért bizonyos fokig meglepetés a határozati javaslat támogatottsága. Nem mondhatom el azt, amit a Kúria elnökének beszámolójaival kapcsolatban, hogy szinte egyhangú döntés született, itt csak kormányparti támogatás volt. Az előterjesztett határozati javaslatnak, ami tulajdonképpen arról szól, hogy az Országgyűlésnek indítványozzuk a beszámoló elfogadását, a támogatására 7 igen szavazat született, és legnagyobb fájdalomra 4 nem.

Itt nyilvánvalóan ismét el fognak hangzani a vezérszónoklatok során azok a kifogások, amelyek a bizottsági meghallgatáson is szóba kerültek, sőt valószínű, hogy ezeknek a kifogásoknak a köre bővülni fog.

*(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Én merem remélni, hogy Polt Péter legfőbb ügyész úr az itt elhangzott kifogásokra is megfelelő választ tud adni.

Ennek ellenére én azt kérem az ellenzéktől első sorban, hogy gondolják végig a korábbi döntésüket,

és lehetőleg minél nagyobb körben szíveskedjenek támogatni az országgyűlési határozati javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

(11.00)

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Megkérdezem elsőként Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e most hozzászólni. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek. Ezek első körében vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30-30 perces időkeretben. Megadom a szót elsőként Vitányi Istvánnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VITÁNYI ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Kedves Munkatársai! Tisztelt Képviselőtársaim! Előjáróban engedjék meg, hogy megjegyezzem, hogy néhány adat ismétlődni fog a beszámolóban, hiszen ugyanabból az anyagból dolgoztunk, és netán még az is előfordulhat, hogy ugyanazokat a dolgokat tartottuk fontosnak kiemelni, amiket a legfőbb ügyész úr is már a szóbeli kiegészítésében előterjesztett.

Az Alaptörvény 29. cikk (5) bekezdésére tekintettel dr. Pólt Péter legfőbb ügyész benyújtotta az Országgyűlésnek az ügyészség 2015. évi tevékenységéről szóló beszámolóját. Az Igazságügyi bizottság mint feladat- és hatáskör szerint illetékes bizottság, a beszámolót, mint ahogy azt Rubovszky képviselőtársam is említette, 2016. november 15. napján megtárgyalta, és a beszámoló elfogadását 7 igen és 4 nem ellenében, valamint tartózkodás nélkül támogatta. Következésképpen az Igazságügyi bizottság a B/11709. számú beszámolót a határozati házsabály 84. § (2) bekezdése alapján benyújtott határozati javaslatban az Országgyűlésnek elfogadásra ajánlja.

Tisztelt Ház! Kérem, engedjék meg, hogy néhány mondatban összefoglaljam a Legfőbb Ügyészség elmúlt évi tevékenységéről szóló jelentést. A legfőbb ügyész úr az írásban benyújtott tájékoztatót szóban kiegészítette a bizottsági ülés alkalmával, aminek akkor és most, a plenáris ülés alkalmával is fültnúni lehettünk. Hozzászólásomban elsősorban a büntetőjogi tevékenységre, aztán az eljárás gyorsító eszközökre, harmadsorban a nemzetközi együttműködésre, továbbá a migráció ügyészségre gyakorolt hatásaira térek ki, és nem utolsósorban pár szót szólnék a személyi helyzetről és az informatikai feltételek alakulásáról.

Mielőtt az említett főbb pontokról is szólnék, engedjék meg, hogy nagy vonalakban összegezzem az ügyészség szerepét. Az ügyészség a közérdek védelmezője, és ezáltal közreműködik az egyéni jogok érvényre juttatásában. Az ügyészség az Alaptörvény alapján az állam büntetőjogi igényeinek kizárólagos érvényesítője, és emellett ellátja azokat a feladatokat, amelyeket törvény még rábíz. Ennek megfelelően

főbb profilja a büntetőügyek területén van, és emellett közjogi tevékenységet is végez.

Tisztelt Ház! Szeretném felhívni a képviselőtársaim figyelmét az ügyészség tavalyi büntetőjogi tevékenységére. A beszámolóból kitűnik, hogy immár évek óta csökkenő tendenciát mutat a bűncselekmények száma, amely 2015-ben is redukálódott. Jelen-tösen, mint hallottuk, mintegy 15 százalékkal csökkent a regisztrált bűncselekmények száma, és ez egyenesen arányos a regisztrált elkövetők számának megcsappanásával is. A bűncselekményszám-csökkenés csaknem valamennyi fontos bűncselekmény-kategóriánál tetten érhető. Megfigyelhető, hogy csökkent a lopások, a pénzhamisítások, a szerzői jogi vagy szerzői joghoz kapcsolódó bűncselekmények száma, és nagy örömmel jelzem, hogy az emberölések száma is. Sajnos, egy területen növekedés figyelhető meg, ezt a legfőbb ügyész is kiemelte most szóbeli kiegészítésében: ez a tömeges migráció következtében elhatalmasodott bűncselekmény, az embercsempészes közel a duplájára emelkedett a 2014. évhez képest.

Tisztelt Ház! A bírósági ügyszálalék ledolgozásához jelentős mértékben hozzájárult az ügyészség. Ezzel összefüggésben megjegyzendő, hogy a bírósági tárgyaláson való részvétel továbbra is nagy terhet jelent az ügyészségnek, annak ellenére, hogy 2015-ben járási szinten csökkentek az ügyész tárgyalási feladatai. Több eszköz áll rendelkezésre arra, hogy az eljárások gyorsuljanak: ilyen a tárgyalás mellőzése, a vádelhalasztás, a bíróság elé állítás. A büntetőeljárásoknak a büntetőbíróság területén igénybe vehető gyorsító intézkedései közül a tárgyalásról lemondás és a terhelt távollétében történő eljárás alig érvényesül. Meggondolandó és megfontolandó ezen gyorsító intézkedések esetleges újrakodifikálása, ugyanakkor a bíróság elé állítás keretében vagy a tárgyalás mellőzésében a vádlottak 34,9 százaléka esetében került sor az ügyszálalék határozat meghozatalára. Ez arra mutat, hogy ez a két jogintézmény egymást kiegészítve jól szolgálja a bírósági eljárás gyorsításának célját.

Tisztelt Ház! A Legfőbb Ügyészség a 2015. évben jelentős mértékű nemzetközi tevékenységet folytatott. Az Európában kialakult helyzet mindenképpen indokolja a nemzeti ügyészségek és az EU adott szervei közötti fokozottabb együttműködést, természetesen a nemzetek közötti ügyészi együttműködést is. Mint az önök előtt is ismert, az Európai Unió jelentős kihívásokkal szembesül, a terrorizmus, a szervezett bűnözés, a kiberbűnözés és a radikalizálódás mind a politikai napirend élére áll. Az Unió és a schengeni térségen belül az egyes tagállamok egyes biztonsága szinte alapértelmezetten valamennyi tagállam belső biztonsága. Ennélfogva szükség van a tagállamok együttműködésére, arra, hogy haladéktalanul megosszák egymással a vonatkozó információkat, és javítsák a közös elemzést és az operatív koordinációt.

2016. november 28-án Brüsszelben vettem részt „Az Europol és annak parlamenti ellenőrzése az EU

belső biztonsági politikájának tükrében” címmel tartott interparlamentáris találkozón, és ott ezekről a kérdésekről is szó volt. Mindezekre tekintettel az utóbbi években az államhatárokon átnyúló szervezett bűnözés és egyéb kedvezőtlen globális jelenségek elleni küzdelem miatt növekedett az igazságügyi hatóságok, így az ügyészségek nemzetközi együttműködésének intenzitása.

Szeretném kihangsúlyozni a több embercsempészt is érintő ügy felderítése esetén a példás együttműködés kialakulását az érintett európai uniós tagállamok társhatóságai, ami nagymértékben hozzájárul a rendkívül súlyos bűncselekménysorozat minden részletére kiterjedő felderítéséhez. Példaként említhető az együttműködése Ausztriával a 71 migráns halálát okozó esetben, ahol a magyar ügyészség folyamatos információcserét folytatott az osztrák hatóságokkal, majd a legfőbb ügyész, az Osztrák Köztársaság szövetségi igazságügyi minisztériumának a büntetőeljárás átadására irányuló kezdeményezését elfogadva, az Ausztriában indult nyomozás átvételéről döntött.

Tisztelt Ház! Az Eurojust az Európai Unió tagállamai közötti büntető igazságügyi együttműködés Hágában működő szerve. Feladata, hogy támogassa a határon átívelő súlyos bűncselekmények, különösen a szervezett bűnözés elleni küzdelmet, a tagállamokban a büntetőeljárások összehangolását, az igazságügyi együttműködésre irányuló megkeresések teljesítését, illetve a kölcsönös elismerés elvén alapuló határozatok végrehajtását. Magyarország 2004-től tagja az Eurojustnak, a részvételével kapcsolatos feladatokat az ügyészség teljesíti.

Összességében az egyik legfontosabb eredménye az együttműködésnek, hogy hazai ügyészek részvételével 2015-ben öt új közös nyomozócsoport kialakítására kötött megállapodást az erre kizárólagos törvényi felhatalmazással rendelkező legfőbb ügyész. Az elmondottakra való tekintettel megállapítható, hogy az ügyészség nemzetközi tevékenysége az utóbbi időben megnövekedett, és ennek a kihívásnak eleget tett.

Tisztelt Ház! Azt gondolom, a tárgyév legjelentősebb kihívását a büntetőbírói tevékenység körében is a tömeges bevándorlás kezelésével kapcsolatos bűnügyek gyors és hatékony megoldása jelentette. A tavalyi évi törvénymódosítások több ponton érintették a Btk.-t és a Be.-t, aminek eredményeképpen három új bűncselekményt kodifikáltunk: a határzár tiltott átlépését, a határzár megrongálását és a határzárral kapcsolatos építési munka akadályozását.

Azonban a jogszabály-módosítás folytán a gyakorlatban problémák merültek fel, ezért a Legfőbb Ügyészség három büntetőjogi főosztályának vezetője közösen adott iránymutatást. Az iránymutatás számottevően foglalkozott a kiszabható büntetésekkel, a legfontosabb eljárási kérdésekkel, továbbá felvilágosítást adott az új bűncselekménnyel kapcsolatban a bíróság elé állítás feltételeiről, a tömeges bevándorlás okozta válsághelyzet felvázolásáról és értékeléséről, valamint a tolmácsok igénybevételéről is. Mindezek mellett természetesen nem elhanyagolható a

személyi, tárgyi és logisztikai feltételek megteremtése, amit az ügyészség sikeresen megoldott.

Számadatokkal a következőket emelném ki. A határzár tiltott átlépése miatt 2015. szeptember 15. és december 31. között 908 elkövetőt regisztráltak.

(11.10)

A nyomozás 796 ügyben vádemeléssel fejeződött be, 772 ügyben gyorsított eljárás keretében bíróság elé állításra került sor, 24 ügyben vádiratot nyújtottak be. A bíróság 755 ügyben jogerősen megállapította a vádlott bűnösségét, 41 ügyben a bírósági eljárás a tárgyévben nem fejeződött be. A határzár megrongálása miatt 22 elkövetőt regisztráltak. Az ügyészség elévülhetetlen érdemet szerzett ezen túlmenően a jogi határzár létrehozásában is.

Néhány szót a személyi állományról. A legfőbb ügyész úr is említette, bizonyos létszámihiány van az ügyészségnél 8,2 százalékban, amelyet azonban 2015-ben sikeresen áthidaltak.

Nagyon fontos, hogy a továbbképzések biztosítottak legyenek az ügyészek számára, erről az ügyészségi oktatási központ gondoskodik nemzetközi szinten is.

Az informatikai feltételek fejlesztésével kapcsolatban a távadatátviteli hálózatok működtetése egyre korszerűbb. 2014-ben az ügyészek már több mint fele rendelkezett biztonságos aláíró eszközzel.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént említettek tükrében elmondhatjuk, hogy az ügyészség 2015-ben is megfelelt azoknak a kihívásoknak, amelyek elé a változó jogszabályi környezet alakulásai és a különféle életkörülmények állították.

Végezetül megköszönöm az ügyészség minden dolgozójának a 2015. évi tevékenységét, és kérem a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a beszámolót támogatni és elfogadni szíveskedjenek.

Tisztelt Ház! Nem állhatom meg szó nélkül, hogy a tavalyi tapasztalat alapján egy enyhe pikírt megjegyzést tegyek. Tavaly végighallgattam az ellenzéki képviselők padsoraiból a hozzászólásokat, főleg az MSZP padsoraiból - ha most nem úgy lesz, eleve elnézést kérek -, az ügyészi beszámoló átalakult szakszervezeti jogsegélyszolgálattá, ugyanis az egyéni ügyeiket és sérelmeiket hozták fel a képviselők, vagy pedig átalakult egy tévéműsorrá, egy „névshowr” című műsorrá, hogy kit kellene bezárni, kit kellene kiengedni. Remélem, ez az idén nem fordul elő, és valóban az ügyészség 2015. évi beszámolójáról fog szólni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti majd a frakció álláspontját. Ennek keretében megadom a szót elsőként Bárándy Gergely képviselő úrnak.

DR. BÁRÁNDY GERGELY, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Legfőbb Ügyész Úr! Képviselőtársam! Vitányi

képviselő úr érzi a bajt, igen, valóban van. *(Derűltség és közbeszólások.)* Bár kétségkívül ezúttal tudok rövidebb lenni, mint szoktam, hiszen az ügyészség tevékenységében sajnos az égedta világon semmi nem változott. Ahogy az eddigi beszámolóknál is megtartott vezérszónoki felszólalásaimnál, így most is kénytelen vagyok két ügyészi körhöz külön-külön szólni. Először is a magam és frakcióm nevében szeretném megköszönni több ezer ügyésznek és nem ügyész ügyészségi alkalmazottnak a 2015-ben elvégzett munkáját. Szeretnék köszönetet mondani azért, hogy hozzájárultak közös biztonságunk fenntartásához, a bűn üldözéséhez, hogy képviselték a vádat a bíróságokon, hogy részt vettek és felügyelték a nyomozásokat, s hogy polgári ügyekben eljáró ügyészek közreműködtek a jogbiztonság érdekében.

Azok a számok, amikről a legfőbb ügyész írásban és szóban beszámolt, az ő munkájukat dicsérik. Köszönet érte.

Van azonban egy másik része, egy rendkívül kis halmaza az ügyészi társadalomnak, amely egészen más megítélés alá esik. Állítom, hogy az ügyészi felső vezetés és a felső vezetés néhány alacsonyabb beosztású bizalmasa egy ma regnáló XXI. századi diktatúrának nem is kiszolgálója, hanem pillére, a rezsimek nem kiségitője, hanem része, alapvető építőeleme. A múltban is, de ma is minden, arra igényt tartó rezsime meg tudja találni a maga Gulyás elvtársait, még ha napjainkban más foglalkozásra utaló családnevet is viselnek. Sokan tudjuk, hogy kik voltak részesei ennek a folyamatnak, és tenni fogunk róla, hogy ezt ne felejtsek el önöknek akkor sem, amikor egy-két évtized múlva már szívesen megtennék.

Módszerüknek két ága van, nem fogok újat mondani ebben sem. Az egyik, hogy ellenzéki politikusokkal szemben pontosan a politikai eseményekhez időzített, a sajtóban professzionális kommunikációs technikával felépített koncepciós eljárásokat folytat, a Fidesz választási győzelmeinek elősegítése érdekében. Ezekben az ügyekben ma már a bíróság egymás után állapítja meg, hogy felmentésnek van helye, a beszámolóval érintett időszakban, 2015-ben kettőről; s már tudjuk, hogy 2016-ban újabbak csatlakoztak a mostanra hosszúvá fejlődött sorhoz. De nem szaladok előre, nehogy elnök úrnak figyelmeztetnie kelljen a tárgyra térésre, szóval, azokról majd a 2016-os beszámolónál fogunk beszélgetni.

E körben azonban rendkívül beszédes, hogy a Kúria éppen ebben az évben gondolta úgy, hogy elvi bírósági határozat kiadására van szükség a törvényes vádról. Másként fogalmazva: az ügyészségnek iránymutatást kell adnia arról, hogy milyen tartalmi elemekkel kell a vádat benyújtania, pedig a törvényes vád fogalma nem egy új rendelkezés, hosszú évtizedek óta része a büntető-eljárásjogi törvénynek, ugyanazt tanultuk húsz éve, és ugyanazt tanítják most is erről. Akkor vajon mégis mi az oka annak, hogy most szükség volt erre a döntésre? Miért éppen most? A Kúria elnökénél rákérdeztem erre, s a sok kérdés közül éppen erre nem válaszolt; nyilván nem véletlenül. Mégsem mondhatta - annyi lojalitás volt

benne az ügyészség iránt -, hogy azért, mert az ügyészség az elmúlt időszakban sorozatosan nyújtott be olyan vádiratokat, amelyek e követelménynek nem feleltek meg, ezt mégsem mondhatta, s valahogy ennek a jelenségnek elejét kellett venni. De vajon mi lehet e jelenség oka? Négy év alatt ennyire leromlott az ügyészek szakmai tudása? Szerintem nem. Sokkal inkább az, hogy feletteseik megalapozatlan vádemelésekre utasítják őket. No, ennek kell gátat szabni, s meggyőződésem, hogy ennek a tarthatatlanságára figyelmeztet a Kúria döntése is.

A másik ág, hogy az ügyészség elősegíti a maffiamódszerekkel folytatott állami korrupciót azzal, hogy nem tesz semmit ezekben a nyilvánvalóan és bizonyíthatóan korrupciógyanús ügyekben. Újabb módszer, hogy amikor már tarthatatlanná válik a helyzet - lásd Rogán Antal esete -, akkor a közvélemény csitítása érdekében megindítja az eljárást, aztán, amikor a közhangulat már úgy nagyjából megnyugodott, akkor csöndben megszünteti.

De még ez is jobb, mint Nyakó István esete, amikor az NVB és az NVI feljelentése után büncselekmény hiányában szüntették meg az eljárás a népszavazás rendje ellen tett büncselekmény ügyében. Először a nyomozó hatóság azzal neveltette ki magát, hogy nem tudja beazonosítani azokat az elkövetőket, kopasz verőembereket, akikről a média már régen megírta még a kutyájuk nevét is, nemhogy a sajátjukat, sőt még az előéletüket is feltárta. Aztán a Kúria, az NVB, az NVI szerint is akadályozták Nyakó Istvánt a kezdeményezése leadásakor. A törvény releváns része úgy szól, idézném: „aki az arra jogosultat a népszavazási kezdeményezésben akadályozza, büntettet követ el”. Persze, videofelvétel közlése után csak a vak nem látta, hogy Nyakó Istvánt akadályozták, az ügyészség szerint mégsem történt büncselekmény. Igaz? Amit viszont ők tettek, az egyértelműen az, úgy hívják, hogy hivatali visszaélés. S ha lesz egy legfőbb ügyész, akinél érdemes feljelentést tenni, akkor fel fogjuk jelenteni. Nyilvánvalóan nem a kopaszokat féltették itt sem, hanem Kubatov Gábort, aki felbérelte őket, s mégis kínos lett volna, ha egy megindított büntetőeljárásban a kopaszok ad absurdum terhelő vallomást tesznek a Fidesz alelnökére. Hát így működik ez a rendszer!

Persze, ez csak egy példa a sok közül, de ha már Kubatov Gábornál tartunk, akkor beszélhetnénk nyugodtan a Vizoviczki-ügyről is, ahol a sokat próbált bűnöző levélben kérte a Fidesz-alelnök segítségét a büntetőeljárása miatt. Kubatov elmondta, hogy a levelet a hatóságoknak leadta, becsatolta a büntetőeljárás iratai közé. S milyen érdekes, az ügyészség valahogy nem találja ezt. *(Korózs Lajos: Szégyen!)* Nagy szerencse ám ez a Fidesznek!

Vagy itt van a Voldemort-ügy, ahol egy fideszes képviselő tetten érése hiúsult meg rejtélyes módon, s az ügyészség még csak ki sem vizsgálta, hogy hogyan. Aztán itt vannak az MNB-s ügyek, ahol a jegybankelnök rokonai, szeretője, a szerető rokonai kamionokkal hordják ki a közpénzt az MNB-ből, s azonkívül, hogy ön, legfőbb ügyész úr, a botrány kirobba-

nása után egy nappal véletlenül elkölt egy kellemes, közös ebédet Matolcsyval, az égadta világon nem történik semmi. Meg persze biztosan az is rendben van, hogy a miniszterelnök rokonsága egy nemzetközi körözés alatt álló bűnözővel üzletel Magyarországon, aki a miniszterelnök mellett vásárol ingatlant, és ki-be jár Magyarországra anélkül, hogy az ügyészség megfogná.

S ha mindezt szubjektívnak gondolná, tisztelt legfőbb ügyész úr, a Transparency International - nem a magyar, hanem a nemzetközi - szerint, amely a világ egyik legelismerettebb és legátfogóbb korrupciós listáját állítja össze, ezen a listán évek óta egyre hátrébb csúszunk, idén három helyel.

(11.20)

A következő sorokat szintén a Transparencytól szeretném idézni tehát. „Magyarországon a korrupció központosított formája épült ki és vált rendszereszerűvé. A kormány következmények nélkül használja a hatalmát arra, hogy illetéktelen előnyökhöz juttassa a holdudvarába tartozó üzleti csoportokat.” - mindezt az ön bábáskodása mellett, tisztelt legfőbb ügyész úr. Gratulálok hozzá!

Vajon hol van ennek az ellenpontja? Hol vannak azok a büntetőeljárások, ahol a magyar kormány tagjait, igazi döntéshozóit, oligarcháit vonná felelősségre? Miért nem vádolt Mészáros Lőrinc, Tiborcz István, Garancsi vagy Vajna? Még mindig azon lovagol az ügyészség, hogy lassan egy évtizeddel ezelőtt voltak szocialista ügyek, amikben - csak úgy mellékesen megjegyzem - egyre másra születnek a felmentések? Egyetlen eljárás nem indult fideszes prominenssel szemben, pedig már nemcsak a hergelhető közvélemény háborog a rendszerszintű korrupció miatt, hanem olyan, politikától független vezető értelmiségiek is, mint például Kocsis Zoltán karmester - Isten nyugosztalja!

Néha persze már nagyon nagy a botrány, és akkor internálják a jegyzedőt. Egyetlen eljárásról tudok országos politikusokkal szemben, ami megindult, az Mengyi Roland, alias Voldemort; egy képviselő, akinek a botrány kirobbanása előtt még mi, képviselőtársai is alig ismertük a nevét. Nos, igazi fideszes prominens, a jegyzedő, ő felelős mindenért.

Legfőbb ügyész úr kiemelte, hogy milyen kiváló a kapcsolata az OLAF-fal. Érdeklődéssel hallgattam ezt, mert 2015-ben egy konferencián, amit egyébként valóban a Transparency szervezett, járt nálunk az OLAF egyik felső vezetője, prominense, hát ő nem ezt mondta, legfőbb ügyész úr. Ő azokat a problémákat emelte ki, amelyek a magyarországi rendszerszintű korrupcióval kapcsolatosak és azt, hogy egyébként Magyarország ebben és a magyar bűnüldöző szervek képtelenek hatékonyan eljárni. Úgyhogy amit önök csinálnak és eltűrnek, legfeljebb az Olaf nevű hőembernek tetszik a Jégvarásból, de hogy a hivatalnak nem, az egészen biztos.

Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Ön mindig büszke a 98 százalékos váderedményességre, és ezt is mindig

ki kell emelnem, és egyre inkább megalapozottan azt gondolom. Rendkívül kíváncsi leszek, hogy a politikai érintettségű ügyeknek, amelyek ön szerint egyébként nincsenek, milyen lesz a váderedményessége. Szeretnék annyiban segíteni, hogy mit tekintek én annak. Olyan ügyeket, amelyekben politikusok érintettek, állami döntéshozók érintettek, és egyébként a közvéleményben politikai ügyként fogalmazzák meg őket. Ezek a politikai érintettségű ügyek. Azt gondolom, jól behatárolható, hogy melyek ezek. A tendencia már látszik. Véltetően a váderedményesség a felét sem fogja elérni az országos átlagnak; talán a harmadát sem fogja elérni.

Őszintén remélem, hogy tanulmányok sora fog majd arról születni, hogy hogyan folytak ebben az időszakban a büntetőeljárások. Őszintén remélem, hogy jogtudósok elemezni fogják ezeket az ítéleteket, elemezni fogják a büntetőeljárásokat, elemezni fogják azokat az eljárásokat is, amelyek az ügyészségen szűntek meg, elemezni fogják azokat a feljelentéseket is, amelyeket önök különböző mondvacsinált okokkal elutasítottak, és a tudomány fogja végül meghatározni azt, hogy mi lesz ennek a korszaknak a megítélése. Tartok tőle, tisztelt legfőbb ügyész úr, hogy bár nyilvánvalóan ön is elfogult a tevékenységével kapcsolatban pozitív értelemben, én is elfogult vagyok negatív értelemben. Azt prognosztizálom, hogy ezek a tudományos eredmények az én meggyőződéshez és megítélésemhez lényegesen közelebb fognak állni, mint az önéhez.

Rubovszky elnök úrnak az a mondata, hogy arra kér minket, hogy támogassuk a beszámolót, gondolom, ez vicc volt, és ennek is fogom fel. Ha lenne olyan gomb a palettán, hogy „nagyon nem”, akkor én ezt nyomnám meg. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Azt a lesújtó összképet, amit Bárándy képviselőtársam az imént ismertetett, sajnálatos módon 2015-ben is hosszú ügyek hosszú sora támasztja alá. Persze, ezek nyomát hiába is keresnénk a legfőbb ügyész írásos vagy szóbeli beszámolójában. Érdemes legalább említés szintjén felidézni néhányat ebből a hosszú listából, hogy képviselőtársaim valóban megalapozott döntést tudjanak hozni a legfőbb ügyész tevékenységéről szóló beszámoló szavazásakor.

A 2015. év eleje a brókerbotránytól volt hangos. Ennek ellenére Tarsoly Csaba még hetekkel a Quaestor bedőlése után is szabadon tevékenykedhetett, sőt még egy strómant is tehetett a cége élére, mindezt a teljes nyilvánosság, az esti híradók nyilvánossága előtt heteken keresztül. A vádemelés ugyancsak botrányosra sikeredett. Talán emlékeznek rá, az ügyészség és a bíróság üzenetéseitől volt hangos a sajtó. Majdnem odáig jutottunk, hogy maga a vádemelés is megghiúsult, a bíróság feltételeit ugyanis az ügyészség

nem volt hajlandó teljesíteni. Aztán a Földművelésügyi Minisztérium alá tartozó Tartalékgazdálkodási Kft., ismertebb nevén a TIG Kft., a vonatkozó törvényeket egyértelműen és világosan megszegve 410 millió forintot tartott a szintén bedőlt Hungária Értékpapír cégnél. A közpénz eltűnt, a céget azóta fel is számolják, a nyomozás eredményéről pedig immár másfél éve semmit nem hallani.

Szintén több mint egy éve nyomoznak az Eszosz ügyében, bármilyen közzétett eredmény nélkül. Az Eszoszhoz hasonlóan ugyanilyen pályázati forráson akart nyereszkedni Mengyi Roland, a fideszes Voldemort, amiről lesz még szó a mai napon. A nyilvánosságra került adatok alapján érzékelhető, hogy a NAV nyomozói már 2015-ben felgöngyöltették volna az ügyet, ha hagyták volna nekik. A legfőbb ügyész csak azután kezdeményezte Mengyi Roland mentelmi jogának felfüggesztését, miután a botrányosan szabotált nyomozásról leleplező újságcikkek jelentek meg, addig az ügyészségnek ez rendben volt. Egyébként is látványos érdektelenséget tanúsít az ügyészség, ha valamely büntetőügyben fideszes politikus neve is felvetődik.

Így nem váltott ki különösebb érdeklődést az ügyészség részéről, amikor tudomására jutott, hogy Vizoviczki László levélben kér segítséget Kubatov Gábortól. A levél tartalma az ügyészségi feljegyzés szerint a következő volt: „A kampányban nyújtott támogatásért és fideszes politikuskokat nem érintő bűnügyi információkért cserébe K. G. nyújtson segítséget abban, hogy Vizoviczki László szabadlábon védekezhessen.” Ezek után azon sincs miért meglepődni, hogy az ügyészség szerint az sem bír büntetőjogi relevanciával, ha egy ismert bűnöző, jelen esetben Portik Tamás a bíróság előtti tanúvallomásában beszél a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, Rogán Antal korábbi konkrét megvesztegetési ügyéről, összeggel, számmal, mindennel. Nem foglalkozik vele az ügyészség.

Az ügyészség abban sem látott semmi kivetnivalót, hogy az MSZP által nyilvánosságra hozott dokumentumok alapján feltételezhető, hogy az állami tulajdonban lévő Villamos Művek összejátszott a kormányközeli személyekhez köthető MET Zrt.-vel, hogy a MET piaci ár felett adhassa el saját gázát - százmilliárdos nyereségekről beszélünk.

Az is csak az ellenzéki parlamenti képviselőknek, valamint az újságíróknak és nem a törvényességi ellenőrzési jogkört gyakorló ügyészeknek szűrt szemet, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványai törvényellenesen szórják a közpénzt. Erről ma már hivatalos papírok is vannak. Mindez csak a jéghegy csúcsa, képviselőtársaim. Szerintem mindenki tudna olyan, a jelenlegi hatalomnak kényelmetlen ügyről beszámolni saját választókerületéből, amelyek esetében érezhetően nem cél a büntetőeljárás sikeres lefolytatása. Ilyen ügyekre fognak példát hozni képviselőtársaim a további felszólalásaikban. Évek óta félresiklott, pontosabban inkább félresiklatott ügyek tömegére hívjuk fel a figyelmet, legfőbb ügyész úr figyelmét folyamatosan.

Ismét végigsorolhatnánk ugyanazokat a botrányos ügyeket is, amelyeket múlt évben és azt megelőzően elmondtunk, hiszen azok nagy részében máig nem történt érdemi előrelépés. Hosszú évek tapasztalata alapján egyértelmű az ügyészség politikai motivációja. Az ügyészség érezhetően politikai megfontolások alapján indít meg és nyilvánvaló megalapozatlansága ellenére is tart fenn vádakát, illetve más esetekben, a legnyilvánvalóbb gyanú esetében sem hajlandó nyomozást elrendelni.

Az egyik legfrissebb példája, amin talán csak azért nem nevet az ország, mert sírni kell rajta, legfőbb ügyész úr, az a Pharaon-ügyben tett feljelentés elutasítása.

(11.30)

Ennek indoklásában ugyanis kifejtették, hogy bár a kormány tájékoztatásai ellentmondásosak, és ennek lehetséges magyarázataként felmerül a hatóságok szándékos mulasztása, azaz bűncselekmény, de ez csak egy lehetséges következtetés, nem a megismert adatokból logikai úton levezethető egyetlen eredmény. Ez a дума volt leírva, legfőbb ügyész úr.

Mondja meg nekem, legfőbb ügyész úr, ha a feljelentés nem az egyetlen lehetséges, logikailag levezetett állításokat tartalmazza, de ha maga az ügyészség is beismeri, hogy van ilyen többek között, akkor minek tartjuk önöket? Tehát ha azzal tesznek folyamatosan, sorjában feljelentéseket, a feljelentő nem igazolta, tényt írt le, eltűnt a pénz - volt egy ilyen másik ügy is -, megállapítják, hogy valóban eltűnt a pénz, egyébként azért tűnt el, ami le van írva, de a feljelentő nem tudja bizonyítani az egyértelmű logikai összefüggést a két esemény között, akkor minek tartjuk önöket? Minek van önöknek a lehető legszélesebb nyomozati jogkörük, titkosszolgálati eszközüik, szervezetük, utasítási joguk a többi nyomozó hatóság felé? Tehát ha ma egy feljelentést egy állampolgár nem tud vádemelési szinten benyújtani, akkor önöknek az a válasza rá, hogy elutasítják, mert nincs itt semmi látnivaló? Én úgy tudtam, hogy a független ügyészséget pont azért tartjuk, a rendőrséget is, hogy az ilyen ügyeket - ha jól emlékszem, Keresztes úr valami hasonlóért kapott még kitüntetést is -, hogy a bonyolult megítélésű ügyeket milyen szépen fel tudják göngyölni; nyilván azok a bonyolult megítélésű ügyek kizárólag MSZP-s politikusokkal szemben történhettek meg.

Ha az ellentmondásos kormányzati tájékoztatásból - visszatérve a konkrét ügyszöveg -, magyarra fordítva, a kormányzati hazudozásból lehetséges magyarázatként logikailag levezethető a hivatali visszaélés gyanúja, hiszen ezt írták önök, akkor nem az lenne a dolguk, hogy elindítsák a nyomozást és tisztázzák azt a saját maguk által felvetett problémát is, akár azt, hogy valóban nem történt ilyen, akár azt, hogy történt? Bár ebben az ügyben is valószínűleg csak a vak nem látja, hogy mi zajlik és mi zajlott az elmúlt időszakban, és ahogy az ellenzéki jogköröket gyakorolva újabb és újabb információkat és papíro-

kat tudunk kicsikarni a kormányból, mi, elvégezve az önök munkáját, legfőbb ügyész úr, annál világosabb, a napnál világosabb, dokumentumok által is világosan látható már, hogy számos hazai törvényt sértettek meg ebben az ügyben a hatóságok, és például azt már csak önök tudnák kideríteni, hogy ezek egyes hivatalnokoknak a visszaélései netalántán politikai utasításra elkövetett törvénysértések vagy bűncselekmények voltak.

Az, hogy az ügyészség tevékenysége politikailag motivált, a legfőbb ügyész személyéből és az ügyészi szervezetet szabályozó, a Fidesz által kreált törvényekből ered. Ezt a Velencei Bizottság és az Európa Tanács korrupcióellenes állomány csoportja GRECO-jelentése is egyértelműen megállapították, ezért az MSZP komplex törvénymódosítást dolgozott ki ennek letörése érdekében. Persze, nem sok reményt fűzünk ahhoz, hogy a Fidesz támogatni fogja az ügyészség depolitizálását elősegítő javaslatunkat, azonban fontosnak tartjuk annak bemutatását, miként alakítható ki egy szakmailag független ügyészi működés.

Az MSZP javaslata a legfőbb ügyész megbízási idejére és a megbízásának keletkeztetésére vonatkozó új szabályokat fogalmaz meg, eszerint a legfőbb ügyészi mandátum a jelenleginél nyitottabb, átláthatóbb és demokratikusabb keletkeztetést tesz lehetővé. Az MSZP javaslata emellett a fegyelmi jogkör gyakorlását - ugyancsak garanciális indokok miatt - az ügyészi tanácsok feladat- és hatáskörébe utalja, ami ugyancsak jelentősen növeli az ügyészi szervezet működésének átláthatóságát.

Továbbá javaslatunk az ügyelvonás esetére teremt olyan szabályokat, amelyek biztosítják e hatáskör jogszerű, bármilyen önkénnytől mentes gyakorlását. Az ügy elvonására csak írásban, az egyenlő bánásmód követelményeinek megtartásával kerülhet sor. Az ügy saját hatáskörbe vonását és a kijelölést tényszerűen meg kell indokolni. Ha az ügy elvonására önkényesen kerül sor, mert nem áll fenn az ügyészség feladat- és hatáskörének ellátását veszélyeztető helyzet, ez a magatartás törvény alapján megalapozza a felettes ügyész fegyelmi felelősségét.

A Fidesz által meghatározott jelenlegi törvényi feltételek megváltoztatása és a legfőbb ügyész személyében bekövetkező váltás előtt sajnos semmi reményt nem látunk a pártatlan, szakmailag független ügyészi működésre. A valódi problémákra a beszámoló ráadásul még csak nem is reflektál. Mindezekre figyelemmel az MSZP határozottan elutasítja és nemmel fog szavazni a legfőbb ügyész beszámolójára.

Végezetül egy aktualitás, tisztelt képviselőtársaim: arról, hogy ma Magyarország hol tart a korrupció elleni harcban, mindent elmond Orbán Viktor tegnap megjelent utasítása, miszerint Magyarország kilép a Nyílt Kormányzati Együttműködés nevű korrupcióellenes nemzetközi szervezetből. Ezzel mára a kormány nyíltan vállalja korrupcióját, kiáll a nemzeti együttműködés rendszerének csúfolt lopásalapú kormányzás mellett. Tehetik ezt zavartalanul, mert bár számos konferencián papolnak a kormány és az

ügyészség vezetői hatalmas korrupcióellenes fellépésekről, a valóság mégiscsak az, hogy épp a legfőbb ügyész személye garantálja Orbán Viktornak, hogy egyszerűen hűbértokként tekintsen az ország közvagyonára, legalábbis ezt támasztja alá a vita során bemutatandó ügyek sokasága.

Ez valóban szomorú minden magyar polgár számára, és szerintünk szégyene a csak papíron független ügyészségnek. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót dr. Rubovszky Györgynek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én nagyon rövid leszek. A szocialista frakció két hozzászólásával kapcsolatban szeretnék csak nyilatkozni. Mint a bizottság elnöke, előadtam már, hogy a bizottság hét tagja, köztük én is támogattam a bizottság előtt az ügyészségi beszámoló elfogadását. Úgy érzem, hogy a legfőbb ügyész akkor valamennyi kérdésre megfelelően válaszolt.

A mostani felszólalásokkal kapcsolatban szeretnék két tényt közölni. Az egyik az, hogy 2015-ben az Igazságügyi bizottság hivatalos úton Párizsban járt, ennek a delegációnak tagja volt a Szocialista Párt részéről Teleki képviselő úr is. Programunk szerint találkoztunk a legfőbb ügyéssel, s a legfőbb ügyész hosszasan, személyre szólóan, agyba-főbe dicsérte Polt Péter nemzetközi tevékenységét. *(Dr. Bárándy Gergely: Már meg is nyugodtam! - Derültség az MSZP soraiban.)* Én meghallgattam a képviselő urat, nem kiabáltam közbe, én azt hiszem, ezt elvárhatom itt is.

Tisztelt Országgyűlés! A másik, hogy egy nagyon furcsa kettősségre szeretném felhívni a figyelmet, amit szintén Bárándy képviselő úr felszólalásával kapcsolatban kell elmondanom. Elég régen vagyok itt, és visszaemlékszem arra, hogy a Horn-kormány idején az ilyen személyek elleni bedobott eljárások, amiket Bárándy képviselő úr mondott fönt a pulpituson, hogy kik ellen kellene büntetőeljárást indítani, ugyanilyen légből kapott dolgokat egy Keller László nevű képviselő, aki akkor a Szocialista Párt ellenőre volt, vagy mit tudom én, milyen miniszterelnöki biztosként járt el, komolyan vette, és elindította ezeket az eljárásokat. Valamennyi eljárást megszüntette a bíróság. Tehát én tisztelettel azt kérném, hogy mielőtt itt pufogatunk nagy neveket, és köztisztületben álló emberek nevét mondjuk el a pulpituson, akkor azért vigyázni kellene. *(Dr. Bárándy Gergely: Kiket? - Korózs Lajos: Voldemortot vagy Pharaont?)*

A másik kettősség, amit viszont Harangozó képviselő úr figyelmébe szeretnék ajánlani, hogy emlékeztetem szerint még a Bajnai-kormány idején kezdődött el a büntetőeljárás Portik ellen. Akkor Portik nyilvánosságra hozta, hogy a szocialisták arra akarták őt rávenni, hogy akár valós, akár koholt vádak



mondjanak fideszes politikusok ellen, és akkor meg fogják kapni a mentesítést. Akkor semmi mást nem hallottunk, mint azt, hogy hogy jön oda egy normális ember, hogy egy ilyen bűnözőnek a szavára hallgat, mint Portik Lajos (*sic!*). (Dr. Bárándy Gergely: Kubatov ismerte el a levelet!) Érdekes módon, amikor Portik olyan nyilatkozatot tesz, amit fel lehet hozni a jelenlegi kormánnyal szemben, azt már rögtön valós nyilatkozatnak tekintik. (Dr. Bárándy Gergely: Kubatov ismerte a levelet, nem a Portik.)

Elnök úr, tisztelettel én azt kérném, ha lehetne, fenn kéne tartani a rendet a teremben.

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! Én ezek után értetlenül állok, sajnálom, hogy nincs negyedik gombja Bárándy képviselő úrnak, hogy nagyon nem fogadja el. Teljesen értelmetlen, illogikus, én mint az Igazságügyi bizottság elnöke, változatlanul azt kérem, hogy a beszámolót fogadják el. Köszönöm. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Most megadom a szót Gyüre Csabának, a Jobbik vezérszónokának.

DR. GYÜRE CSABA, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr, Helyettesei, Munkatársai! A felszólalásomat először azzal kezdeném, hogy Rubovszky György képviselőtársamnak reagálnék egy felvetésére, amelyben a képviselő úr elmondta, hogy az Igazságügyi bizottságban minden kérdésre Polt Péter legfőbb ügyész úr válaszolt. Igen, lehet, hogy így van, de azért azt jegyezzük meg, hogy Apáti István képviselőtársamnak még arra sem volt lehetősége, hogy a kérdéseit föltegye, mert már itt megvonták tőle a szót, egy részét föltette, egy részét nem tudta, tehát észrevételeit sem tudta elmondani az Igazságügyi bizottság ülésén. De ezt csak mellékesen és zárójelben jegyeztem meg.

Vezérszónoki felszólalásomat azzal kezdeném, hogy szeretnék minden egyes ügyésznek, ügyészségi dolgozónak köszönetet mondani azért az áldozatos munkáért, minden olyan ügyésznek és ügyészségi dolgozónak, aki a jogszabályoknak megfelelően, politikai érdekektől nem motiváltan, lelkiismeretesen végezte a feladatát a 2015. évben, és azóta is így végzi. Azt gondolom, hogy ők mindenképpen megérdemlik a köszönetet és a dicséretet is.

Felszólalásomat két részre osztanám. Megkaptuk a legfőbb ügyész úr beszámolóját. Azt gondolom, hogy nagyon fontos kérdéseket ismertünk meg, benne nagyon fontos tényeket, amelyek jelenleg leginkább a büntetőeljárások helyzetét, a bűncselekmények számát, azok alakulását határozzák meg vagy állapítják meg. Sok mindent megismerünk belőle, és van egy nagyon fontos része, ami viszont ebből a jelentésből kimaradt. Én mind a kettőről szeretnék beszélni, először arról, ami benne van.

Nyilván öröndetes dolog, hogy az emberölések száma Magyarországon évről évre csökken, így ez a jelentésből is kiderül, hogy egész komoly arányban az előző évhez képest csökkenés figyelhető meg, ugyanígy nagyarányú a csökkenés a lopások tekintetében is. Azt gondolom, hogy ez esetben viszont sokszor a statisztika, illetve az időközönkénti jogszabályváltozás is jelentősen befolyásolja a statisztikát, nyilván nem az emberölésben, de a vagyon elleni bűncselekmények esetén. Ugyanígy látjuk a csalás esetén is a csökkenést, és ezek kedvező tendenciák. A kábítószerrel visszaélések esetében ez már nem figyelhető meg. Ott stagnált az elkövetések száma.

Ami viszont érdekes, illetve nyilván jellemző a 2015. évre: a migrációs hullám erősödése egy újfajta bűncselekménytípust dobott a porondra, ez pedig az embercsempészet, amely jelentősen megemelkedett, és nyilván nagyon fontossá vált a bűnüldöző hatóságok számára is az embercsempészet visszaszorítása Magyarországon. Ebben a határozat egyben inspirálta is az embercsempészeket, másrészt pedig segítette is a bűnüldözők munkáját, mert kevesebben tudtak bejutni illegális módon hazánkba.

A költségvetési csalásokat emelném még ki, amelyek szintén stagnálóak voltak. Meghatározó szerepe van az ügyészségi jelentés szerint, a legfőbb ügyész jelentés szerint is ennek a műfajnak, a költségvetési csalásnak a bűncselekmények között, különösen azért, mert az elkövetési értéke általában kiugróan magas, nagyon gyakori a milliárdos nagyságrend, és itt mind a magyarországi közpénzekkel kapcsolatos csalások, mind az EU-s közpénzekkel való csalások nagyon nagy tételt tesznek ki; illetve ami még nagyon nagy dolog, az áfára elkövetett csalások, amelyekkel kapcsolatban nap mint nap halljuk a híreket. Itt már nem beszélhetünk arról, hogy ezen a területen is olyan jó lenne a felderítési arány, és olyan nagy mértékben sikerült volna visszaszorítani az erre irányuló elkövetést.

Nagyon nagy emelkedést figyelhetünk meg a készpénz-helyettesítő fizetőeszközökkel kapcsolatos visszaélések területén. Azt látjuk, hogy egy év alatt 2014-ről 2015. évre 50 százalékkal vagy 50 százalékot meghaladó mértékben nőtt ezeknek a bűncselekményeknek a száma. Azt gondolom, hogy erre fokozottan kell a jövőben mind a rendőrségnek, mind az ügyészségnek odafigyelni, ezek a statisztikák mutatják azt az irányt, ahova jobban kell koncentrálni a következő évben, amikor meghatározzuk a bűnüldöző szervek munkáját.

Új jogszabályok és új bűncselekménytípusok is bekerültek a jogszabályváltozások során. Ilyen a határozat tiltott átlépése, a határozat megrongálása, a határozattal kapcsolatos építési munkálatok megakadályozása. Ez megint új dolog volt a bűnüldöző szerveknél. 908 elkövető volt a határozat tiltott átlépésével kapcsolatban, megrongálás miatt 22 elkövetőt fogtak el, határozat építési munkáinak megakadályozásával kapcsolatban nem indult semmilyen büntetőeljárás. A váderedményességre ügyész úr külön fölhívta a figyelmet, bár azt mondta, hogy túl nagy

jelentőséget nem tulajdonít neki. A 97,3 százalékos és váderedményességi arány nyilván nagyon jó, kitűnő.

Polt Péter elmondta azt, hogy a cél elsősorban nem az, hogy a vád eredményes legyen, hanem az igazság felderítése lenne a legfőbb cél. Én azt gondolom, hogy ez nem minden esetben igaz, és ezt támasztja alá az, hogy az ügyészi fellebbezéseknek, a súlyosbításra irányuló ügyészi fellebbezéseknek a váderedményessége már közel sem ilyen jó, ami éppen csak meghaladja a 25 százalékot, az egynegyedet, és ez itt szerintem ellentmondásban van ezzel a legfőbb ügyészi kijelentéssel.

A feljelentés elutasítása elleni panaszoknak is teret szentel a legfőbb ügyészi jelentés. Ezzel kapcsolatban megjegyzi, hogy 24,6 százaléknak adott csak helyt az ügyészség. Ezen a területen szeretném felhívni a figyelmet egy régi problémára, amely az előző parlamenti ciklus idején merült fel, mégpedig az, és ez ellen a Jobbik Magyarországért Mozgalom nagyban tiltakozott, amikor is - ugyan ez nem az eljáró ügyészség hibája, hanem a törvényalkotó hibája - a jogszabályt oly módon változtatta meg, hogy a feljelentő csak abban az esetben élhet panasszal, ha a bűncselekmény elkövetése vele szemben történt meg. Ha ő kívülállóként jön rá egy bűncselekményre és úgy tesz feljelentést, abban az esetben ő panaszt nem tehet a feljelentés elutasítása ellen.

Azt gondolom, hogy amikor ezt a törvényalkotó, az akkori kormányzati többség, akkor még kétharmados kormányzati többség meghozta, nyilvánvalóan bűncselekmények leplezésére szánta ezt a bűncselekményt, hogy amennyiben az ügyészség, a nyomozó hatóság elutasít egy feljelentést, abban az esetben ne lehessen panaszt tenni, ne lehessen továbbmenni, ne lehessen még tovább bolygatni azt az ügyet, hanem szépen tartsuk lent a titokban, a hamu alatt elfedve maradjon a dolog. Nyilván, álláspontom szerint itt elsősorban a bűncselekmények leplezését szolgálta ez a jogszabály-módosítás. Többször próbáltuk azóta is hatályon kívül helyezni és visszaállítani az eredeti állapotot. Ez nem sikerült. Nyilván ennek is köszönhető, hogy 24,6 százalékban adtak csak helyt a panaszoknak, és nagyon nagy többségben, több mint 75 százalékban ezt elutasították.

Ha azonban megnézzük az ügyészség legfőbb feladatát, a legfőbb ügyész úr is a beszédében kiemelte az Alaptörvény 29. cikkelyét. Az ügyészség az igazságszolgáltatás közreműködőjeként mint közvádoló az állam büntetőjogi igényének kizárólagos érvényesítője. Nagyon fontos és nagyon hangsúlyos, amit én is kihangsúlyoztam, a „kizárólagos” szó ebben. Kizárólagosan ő érvényesítheti a büntetőjogi felelősséget.

Miért van ebben kiemelt felelőssége az ügyészségnek? Azért, mert semmi olyan ügy, semmilyen ügy, amelyben az ügyészség nem emel vádat, az Magyarországon nem lesz bűncselekmény. Hiába követik el, hiába követik el sorozatban, hiába valósul meg sorozatban, az nem lesz büntetett ember, aki ellen az ügyészség nem emel vádat. A bíróság nem ítélni el

azt az embert, aki ellen az ügyészség nem emel vádat. Ez mind rendben is lenne akkor, ha ez az ügyészi szervezet kitűnően működne, és csak és kizárólagosan a jogszabályoknak alárendelten, lelkiismerete szerint, jogszabályok szerint végezné a tevékenységét.

(11.50)

Előttem felszólaló képviselőtársam is elmondta a kritikáit, az alapvető kritikákat, amiket sajnos nekem is meg kell ismételni; mégpedig, hogy miben látjuk azt a tevékenységet, mi az, ami kimaradt ebből a legfőbb ügyészi jelentésből, és én ezt látom a legszomorúbbnak, és ezt tartom a legfontosabbnak ezekben a kérdésekben.

Elhangzott már az, hogy úgy indulnak ügyek ellenzéki politikusok ellen, hogy azok nem kellően megalapozottak, teljesen véletlenül pont kampányidőszakban merülnek fel, majd aztán utána le is kerülnek a napirendről. Rengetegszer hallottuk már e falak között a Fidesz politikusaitól Kovács Béla nevét, amit az ügyészség teljesen véletlenül a választási kampány kellős közepén dobott fel, mindennap ezt lehetett hallani, majd miután véget ért a választási kampány 2014-ben, teljesen véletlenül lekerült a napirendről, nem is hallunk róla, talán nem is történik benne semmi. Azt hiszem, hogy nem kell nagy jósnak lennem, hogy a 2018-as választási kampányban az ügyészségnél hirtelen megint előtérbe fog kerülni ez az ügy, hirtelen megint a köztudatba fogják dobni, megint fognak benne történni olyan nyomozati cselekmények, amelyeket sajnos négy évig nem lehetett keresztülvinni ebben az országban. Azt gondolom, hogy ez is egy eklatáns példa arra, amikor az ügyészség a politikai harcba beavatkozik oly módon, amihez nem lenne joga, nincsen kötelezettsége, de joga sincsen erre, és azt gondolom, hogy ez a fajta magatartás mindenféle formában méltatlan az ügyészséghez. Ez az egyik része a problémának.

A másik része, amely talán sokkal nagyobb, ez pedig az, hogy nem lép fel olyan esetekben, amikor kellene. Kizárólagos érvényesítője az állam büntetőjogi igényének az ügyészség. Kizárólagos érvényesítője! Tehát, ha nem emel vádat, ha nem rendeli el a nyomozást, akkor ott úgy kell tekinteni, mintha nem lenne bűncselekmény. Egy ilyen országban élünk, ahol nincsenek korrupciós ügyek? Vagy ha korrupciós ügyekről beszélünk, akkor azt kell mondani, hogy hú, milyen nagy eredményt ért el az ügyészség, és olvasom a jelentésben, hogy bizony a záhonyi határátke-lőhelynél hány vámost kaptak el, hány rendőrt kaptak el, hány rendőr ellen indult a határrendészeti szerveknél nyomozás - hatalmas eredmény. Biztos, hogy hatalmas eredmény, biztos, hogy voltak köztük, akik elfogadtak 10 ezer meg 30 ezer forint csúszópénzt. És itt jön be az a felelősség, ami önöket terheli.

A legfőbb ügyész úr kiemelte a beszédében azt, hogy mekkora a közbizalom önökkel szemben, hogy hogy emelkedik a közbizalom önökkel szemben. És mit mondanak az emberek? Mit mondanak, hogy bűncselekményt hogyan érdemes elkövetni, mi a

szóbeszéd? Azt mondják, hogy kis pénzt ne lopj, ha lopsz, milliárdokat lopj, mert akkor nem fognak téged elítélni, akkor nem fog ellened büntetőeljárás indulni. Ha megkérdeznénk 100 embert, 99 Magyarországon ezt mondaná. Ez kinek a felelőssége? Kinek a felelőssége, hogy ma ez szóbeszéd? Mert mit látnak az emberek? Egyértelműen azt látják, hogy ha milliárdokról van szó, abban az esetben semmilyen büntetőeljárás nem fog indulni.

A mai napon volt már szó arról, hogy milyen helyezésünk van, milyen előkelő helyünk van a korrupciós világranglistán. Igazán döbbenetes volt számomra, amikor az ezzel kapcsolatos cikkeket elolvastam, és pontosan a 2015. év az, legfőbb ügyész, amiről az ön beszámolója is szól, amikor három helyet lépett vissza Magyarország a korrupciós világranglistán. Sikerült már az ötvenedik helyet elérni, ma már a térségben, Közép-Európában, Kelet-Európában, az EU-s országok közül csak Romániát és Bulgáriát tudjuk megelőzni, de amennyiben hasonló módon fog haladni a jövőben is ez a tevékenység, azt gondolom, hogy Magyarország az utolsó helyen lesz. Most is már közeledünk, ha jól emlékszem, holtversenyben 22., 24. helyen vagyunk a 28 tagországból, amely döbbenetes szám, és főleg ha azt vesszük figyelembe, hogy az évek alatt Magyarország folyamatosan hátrébb és hátrébb csúszik a korrupciós világranglistán, és ez az elmúlt hat évre is folyamatosan jellemző.

A kormányzat részéről mindig megy a visszamotogató, hogy persze azelőtt nyolc évig mi volt. Ne arról beszéljünk ma már, hogy mi volt akkor, hanem akkor beszéljünk, hogy mi van ma! Azt látjuk, hogy az elmúlt hat esztendőben folyamatosan romlik a korrupció helyzete. Ha megnézünk egy híradót, természetesen nem a közmédiának és a Fideszhez közeli embereknek a médiáját, amelyek pártpropagandaként harsogják Magyarország gazdasági és politikai hatalmas nagy eredményeit, a kiugró gazdasági teljesítményt Európában, persze ahol csak ezt lehet hallani, hanem azokat, akik meg merik kritizálni a mai társadalmat, meg merik kritizálni a kormány mai politikai teljesítményét, a gazdasági teljesítményét meg merik kritizálni, nem hallunk benne mást, mindennap egy-egy újabb bűncselekmény elkövetésének a gyanúja merül fel. De mit hoznak fel ezek a lapok, mit hoznak fel a híradók, mit hoznak fel ezek az internetes hírportálok vagy újságok? Nem százezer forint és tízmillió forint eltüntetéséről szólnak, hanem milliárdos közvagyonok eltüntetéséről szólnak, amelyek nap mint nap kerülnek napvilágra. És mi történik ezzel? Az égedta világon semmi. Beszélünk róla egy napig, két napig, három napig beszédtema, aztán ez szépen elsikkad.

A kormánypárti politikusok nap mint nap vágják a fejünkhöz ilyenkor, hogy miért nem tetszenek feljelentést tenni, ha tudomásukra jut, kötelessége egy országgyűlési képviselőnek. Kérdezem, milyen nyomozati jogköre van egy országgyűlési képviselőnek. Milyen nyomozati jogkörünk van arra, hogy mi nyomozunk bárki után? Itt van Hegedűs Lorántné kép-

viselőtársam, aki számtalan feljelentést tett már ezen a területen, számtalanszor próbált, majd biztosan ő is el fogja majd mondani, hogy milyen falakba ütközik akkor, amikor ezeket a feljelentéseket megteszi, hogyan történik meg ezeknek a feljelentéseknek az elutasítása folyamatosan. És bármelyik képviselőtársam bármilyen ügyben tesz ilyen feljelentést, hívja fel a figyelmet, ebből semmi nem lesz, mert valaki megvédi azt a politikai, gazdasági folyamatot, ami itt zajlik Magyarországon, amely gyakorlatilag ma már nem szól másról, csak a milliárdos közpénzek, állami pénzek, európai uniós pénzek lenyúlásáról.

Amikor a kormányzatnak a legfőbb célja az, hogy minél nagyobb részben tudja az európai uniós pénzeket, a közpénzeket a közbeszerzések során és más pályázatok során odajuttatni a hozzá közel álló oligarchákhoz; amikor arról beszélünk folyamatosan és azt látjuk, hogy a közbeszerzések során messze túlárazottak, sokszorosan meghaladó pályázatok nyernek; amikor nem tudnak elszámolni a közpénzekkel; amikor egyes épületek, amikor kimegyünk egy-egy helyszínre, ahova meghívunk bennünket, hogy itt is döbbenetes dolog történt.

Valóban, amikor megnézek egy épületet, hogy ez most épült állami pénzből és EU-s pénzből, viszonylag kis településen, kisvárosban, egy 9-szer 30 méteres, egy konkrét példa, amit én magam is láttam. Felépül egy épület, és akkor megkérdezek egy kőműves vállalkozót, kivitelezőt, hogy legyen szíves, nagyjából-körülbelül mondja már meg, hogy ennek az épületnek, ami itt épült, mennyi az ára, mennyiből tudná megépíteni. És amikor számolgat, számolgat, azt mondja, hogy hát, 60 millióból meg lehet építeni, de ha mindent hozzáadok, és beleszámolom azt is, hogy még ide-oda a csúszópénzt - azt a 10 százalékot, ami most már nem 10 százalék - ki kell fizetnem, akkor bizony ebből már lehet százmillió is. És nézem a kis táblát, amin ott van, hogy épült európai uniós támogatással, és mondok egy nagyságrendet, közel 700 millió forint volt ennek az épületnek a felépítése.

Azt kell mondjuk, hogy ha bárhova megyünk, bármelyik településre elmegyünk, bármelyik megyébe elmegyünk, mindenütt ezt fogjuk látni: a hihetetlen mértékű túlárazást, a hihetetlen mértékű pluszpénzeket, közpénzeket, amelyeket úgy szór ki a kormány, hogy ennek egyrészt semmi értelme, másrészt semmi felelőse nem lesz. Azt gondolom, hogy az ügyészségnek hatalmas felelőssége van abban, hogy a közpénzek ne kerüljenek elszórásra, ne kerüljenek elherdálásra, ne kerüljenek ellopásra.

Ha már az ügyészség nem sok mindent tett ebben a kérdésben, illetve azt is mondhatnánk, hogy semmit, akkor legalább próbáljon meg példát venni a szomszéd országokról, az ottani ügyészségekről. Vegyen példát Romániáról, Horvátországról, Szerbiáról, azokról az országokról, ahol igenis az ügyészség hozzá mer nyúlni a politikusokhoz, akár egy miniszterelnökhöz, akár egy államfőhöz, akár egy miniszterhez.

Azt gondolom, hogy Magyarországon ilyenről nem fogunk beszélni a következő néhány évben,

amíg nem lesz változás a legfőbb ügyész vezetői székében.

(12.00)

Nem hiszem, hogy lesz ilyen, nem látok erre semmilyen esélyt, pedig nagyon fontos lenne. Nagyon fontos lenne, hogy igenis Magyarország is egy olyan példa legyen, hogy igen, mi a korrupció ellen valóban fellépünk, valóban harcolunk.

És ki harcoljon a korrupció ellen? Mindenütt azt mondják, hogy a közvélemény nyomása kellene hozza. De a közvélemény mit ér, ha nincs mögötte a nyomozó hatóság, nincs mögötte a politikai szándék a kormányzat részéről, nincs mellette ügyészségi szándék, hogy ezeket föltárjuk? És bizony addig beszélhetünk bizalomról, lehet bizalomról beszélni, de én azt gondolom, hogy valós bizalom az emberekben nincs. Az emberek nem látják át azt, hogy az ügyészségnek mekkora felelőssége van abban, hogy Magyarországon a korrupció elszabadult, és ezen a korrupciós világranglistán sajnos lassan afrikai országok, fejlődő országok szintjére fogunk süllyedni, és ebben bizony mind a rendőrség, mind az ügyészség, mind pedig, én azt gondolom, hogy a kormányzati politikusok együttesen, egyöntetűen felelősek.

Én nagyon bízom abban, hogy ebben lesz változás, hogy az ügyészségben lesz erő és elhatározás majd a jövőben arra nézve, hogy Magyarország kilépjen ebből a sorból, hogy Magyarországról ne azt gondolja mindenki, hogy ez a korrupció országa, hogy a lakosság ne azt gondolja, hogy ez egy bevett dolog és elfogadható dolog, hogy Magyarországon milliárdos közpénzeket nyúlnak le a tűzhöz közel álló emberek. Hiszek abban, hogy ebben lesz változás, de mivel jelenleg ebben változás nincs, így a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom a beszámolót nem tudja elfogadni. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most megadom a szót Hadházy Ákosnak, az LMP-képviselőcsoport vezérőnökének.

DR. HADHÁZY ÁKOS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! - illetve az a kis része, amely itt van, pedig egy borzasztó fontos témát tárgyalunk. Azt gondolom, hogy az ügyészség szerepe különösen a mai napokban, mai években rendkívül fontos téma lenne. Nagyon köszönöm azoknak, akik erre a tárgyalásra eljöttek.

Nagyon sok számot hallottunk főügyész úr beszámolójában. Nem tudok ezzel versenyezni. Egyetlenegy számot mondanék el, ez az egy szám ráadásul az egyes. A rendszerváltás óta egyetlenegy olyan politikus volt, akit elítéltek, akit korrupció miatt elítéltek, ez az egyetlenegy egy lúzer, Zuschlag János nevű ember volt, ő ült. Ezen kívül nem láttunk ilyen politikusokat. És ha valami, akkor ez az egy szám ott ordít, és azt a rengeteg sok tucat számot, amit az

ügyész úr mondott, mind negligálja, mind zárójelbe teszi, pedig lenne jelölt rá, a társadalom látja, hogy lenne jelölt rá. De azt látjuk, hogy még a mostani ellenzéki politikusok sorából sem találunk olyat, hogy valamit be tudott volna fejezni az ügyészség, a nokiás dobozok, Simon ügye, Kovács Béla ügye, ezek mind előjönnek, amikor elő kell jönni, pont a választások előtt. Befejezni nem tudja az ügyészség, vagy alkalmatlan, vagy pedig szándékosan nem fejezi be ezeket az ügyeket. Vagy persze ott van az ártatlanság véelme, és elképzelhető, hogy nem történt semmi, de engedjék meg, hogy a Lehet Más a Politika azt gondolja, hogy inkább az első kettő verzió az igaz.

Két témában, két ügyvel szeretném vagy két módon szeretném bizonyítani azt, hogy itt borzasztó nagy bajok vannak és sokkal-sokkal több képviselőnek kellene itt lenni ezen a napon ennél a beszámolómnál.

Az egyik egy olyan ügy, egy olyan történet, amit nem tudok bizonyítani. Az elmúlt években igyekezni szoktam olyan történeteket bemutatni, amiket dokumentumok bizonyítanak, és az a legszörnyűbb a mai helyzetben, hogy egy állatorvos Szekszárdon két kutya között is tud olyan ügyeket feldolgozni, amire már a nemzeti adóhatóság központi nyomozó ügyészsége azt mondta, hogy valóban különösen nagy értékben elkövetett, folytatólagosan elkövetett és a társadalomra rendkívül veszélyes ügyről van szó. Ezt az állatorvosi rendelőben a számítógép mellett dolgoztam fel.

Az a történet, amit viszont most először szeretnék elmondani, azt nem tudom bizonyítani. Ezt is Szekszárdon hallottam, és ezt is egy kutya mellett hallottam, amikor egy szekszárdi polgár elmesélte nekem egy kutya kezelése után, hogy Pesten fel vannak osztva a kerületek. Nem csak Rogán kerületében vannak olyan bajok, hogy az ingatlanok furcsa körülmények között cserélnek gazdát; fel vannak osztva politikusok, miniszterek között a kerületek. Ő peches módon egy olyan kerületben volt, amelyik az egyik miniszteré, és az a miniszter próbálta megszerezni az ő ingatlanát. Ez az ember nagyon bátor és hosszú küzdelmet folytatott. Az elején azért mert ebbe belemenni, mert úgy gondolta, főügyész úrnak ő jó barátja, és elment a főügyész úrhoz. Ez az ember nekem azt mesélte, hogy főügyész úr elsírta magát vagy legalábbis könnyezett, és azt mondta, hogy ne haragudjatok, nem tudok segíteni semmit, én prostituáltam. A prostitúció egy borzasztó szociológiai probléma, de annál sokkal nagyobb baj, hogyha egy értelmiségi és egy vezető értelmiségi, egy országot vezető értelmiségi emberrel történik ez meg. Természetesen itt nem a testét bocsátja áruba, hanem a lelkét, a tekintélyét és a tudását.

Arra, hogy önt hogyan fizetik ki, természetesen szintén nincs bizonyíték. De azt tudjuk, hogy például az ön felesége egy személyzeti állásban a Magyar Nemzeti Bankban havonta 5 millió forintot kap. És ez méltatlan, valóban méltatlan, hogy itt a parlamentben kelljen ilyet mondani, én azt gondolom, maga ez a tény rendkívül méltatlan, de beszélni kell

róla, el kell mondanunk, különösen akkor, amikor itt lehet, különösen azért, mert ez a tény magyarázza azokat a dolgokat, amik viszont már tények és amiket szeretnék én is felsorolni.

Nagyon sok felsorolást kaptunk, jó, hogy van itt időnk beszélni, és azt hiszem, hogy az a pár ellenzéki kolléga, aki itt felszólalt, nagyon sok példát tudott elmondani, és ennél még jóval többet tudna felsorolni, és ki tudná bontani ezeket a tényeket.

Én azokról az ügyekről szeretnék beszélni, amelyekben én tettem feljelentést és amelyeket jól ismerek. Elég sok ilyen volt. Tulajdonképpen módozatokról van szó, hogy az ügyészség hogyan próbálja elkerülni a nyomozásokat. Ugyan nem vagyok jogász, de egy picit néha már szinte kacagva látom, hogy milyen nevetséges ürügyekkel próbálják ezeket a nyomozásokat elsinkóztatni és elteríteni.

Az első, amikor az első uniós ügyekben beadtam a feljelentést... Azért hadd kezdjem azzal, mondjunk jót is. Van, amikor elindulnak a nyomozások, és mint ahogy az előbb mondtam, az Öveges-programban például már az adóhatóság kimondta, hogy gyakorlatilag maffia-bűncselekmények gyanúja megvan. Van, amikor elkezdődnek a nyomozások. Azonban az eseteknek körülbelül a felénél önök ezeket nem indítják meg, és nagyon fontos ezt tudni és itt is elmondani, ha bárki nézi választópolgárok közül, azt nagyon fontos tudni, itt is elhangzott többször, hogy abból lesz ügy, az kerül a bíróság elé, amelyiket az ügyészség odaviszi, és azt viszi oda, amit a főügyész is megenged.

Az ügyeknek, amiket én beadtam, körülbelül felénél nem történt nyomozás, nem indult el eljárás, és azt lehet látni, hogy bizonyos technikákat alkalmaz az ügyész. Az első ilyen technika volt, az első elutasításokat úgy kaptam, hogy föl hívtam a figyelmet arra, hogy a közbeszerzések legnagyobb részénél a becslült érték és aztán a kapott ajánlat gyakorlatilag fillerre megegyezik.

Nagyon-nagyon sok olyan közbeszerzés van, ahol mondjuk, megbecsülik 19 millió 356 ezer forintra, hogy ennyi lesz, és a végén pont 19 millió 356 ezer forintért kapja az értéket. Nagyon sok olyan téma van, hallottunk ellenzéki kollégáktól is ilyen témákat, amikor tudjuk, józan ésszel tudjuk, hogy azért az ingatlanért, amit föl építettek, négyzetméterenként 200 ezer forintot kellett volna kapni, de megkapták végül 400 ezer forintért.

Ezekben az ügyekben az ügyészség ezeket azonnal lesöpörte egy nagyon érdekes indokolással. Azt mondta, hogy a becslült érték a törvény szerint a közbeszerzésnél a lehető legmagasabb piaci ár; ezt mondta, a legmagasabb piaci ár. És mivel pont benne volt, igaz, hogy fillerre pont, ezért nem történhetett semmilyen kár, föl se merül a kár. Ez a hülyeség le van írva, mert önökben föl se merül, az ön ügyészségében föl se merül az, hogy esetleg az elkövetők között ott volt az a tisztviselő, aki megbecsülte, hogy mennyiért fogják beszerezni. Ez önökben föl se merült. Hogy nem merült föl? Hogy nem merült föl?! Most akkor elmondom.

Utána, amikor beadtam a következő feljelentéseket, akkor ezt már beírtam, hogy ez nem elfogadható indok, tudom, hogy annyi, de azért, tisztelt ügyészség, föl kellene hogy merüljön az is, hogy esetleg már az előkészítésnél volt ott egy beépített ember. Ezért ezeket már nem használják. Ilyen volt egyébként a napelempályázatoknál, ahol sok tucat pályázatnál ugyanaz a cég nyerte a pályázatokat, ugyanazt a másik kettőt hívták meg ajánlatra.

(12.10)

A cégvezető felesége írta a pályázatokat, abszolút egyértelműen törvénytelen. Mindenhol dupla annyi volt, mint a piaci ár a megvalósulás, de azt mondták, hogy nem történt itt semmi, mert hát a becslült értéken belül voltak. Ezt az ön ügyésze írta le, ott van az aláírás! Majd ezt külön kétpercesekben meg fogom kérdezni, csak azért, hogy tudjon rá készülni.

Aztán a másik technika pedig az volt, a következő, amikor ezeket beírtam, az is egy szép technika volt, amikor például kiírtak egy közbeszerzést, hogy egy kísérleti tananyagot kell elkészíteni, egy új tananyagot kell elkészíteni nyúltenyésztés meg kerttervezés témájában. Elég érdekes tananyagok jöttek ki, a gyerekeknek azt mondták az első oldalon, hogy a kertet meg lehet tervezni, de a legjobb a postaláda köré megtervezni a kertet. Elég hamar lebuktak, mert ugye az történt, hogy egy amerikai tananyagot, egy 30 éves tananyagot adtak el a magyar államnak, mintha egy új tananyag lett volna. Szórol szóra, tükörfordításban történt meg ez csalás gyakorlatilag. Elutasította az ügyészség, azt mondta, ők megkérdezték az Emberi Erőforrások Minisztériumát, azt mondta az Emberi Erőforrások Minisztériuma, hogy ők kaptak tananyagot, megkapták, amit kértek, tehát itt nem történt semmi. Mindegy, hogy ott van a bizonyíték, mindegy, hogy ott van, szórol szóra lefordították még a hülyeségeket is, még rosszul is fordították le. De mindegy. Mindegy! Igaz, hogy egy új autót szerettek volna venni, de kaptak egy lopott 30 éves autót, de az ügyészséget nem zavarja. Erről is papír van. Ezekről papír van!

A következő technika az egészen eszméletlen beszerzésekre - erre is hadd mondjak egy példát itt a parlamentben -, amikor a Kaposvári Egyetem kapott 200 millió forintot arra, hogy mikotoxin-vizsgálókat végezzen, és ebből 25 milliót rögtön elköltött arra, hogy milyen módon lehet az ifjú kutatókat bevinni ebbe a vizsgálatba. Neki mélyinterjúkat kellett csinálni, egy olyan kft. kapta a megbízást, amelyik mélyinterjúkat készített, mélyinterjúkat kellett készíteni a professzorral, és utána egy tanulmányt írni, hogy hogyan lehet bevinni ezeket az ifjú kutatókat ebbe a vizsgálatba. És megmondom most: úgy lehet bevinni, hogy az, aki ott van a tanszéken, és érdeklí az a téma, örüljünk annak, hogy havi 100 ezer forintért ebbe bevonható. Ez lett volna 25 millió. Megtettük a feljelentést, azt mondta az ügyész, hogy nincs itt semmi baj, mert a pályázati kiírást a

kormányhatározat határozta meg, és ha kormányhatározat határozta meg, akkor nem lehet lopni. Könyörgök, ügyész úr! Nem lothat a kormány? A magyar kormányban biztos, hogy nincsen olyan, hogy valamit csaltak volna?!

Utána a legutóbbi technikák, amikor azt mondják, hogy úgy utasítanak el egészen extrém költséket, hogy extrém, nonszensz tanulmányokról, semmiről nem szóló tanulmányokról volt szó. Teljesen egyértelmű, sokszor lopottak, mert kimutatható, hogy egyik a másikat veszi - bár nem zavarja a kormányoldalt a szellemi tulajdon ellopása sem -, de azt mondják, hogy semmi baj, mert megnéztük a pályázati kiírást - ezek le vannak írva, ezek nem túlzások, le vannak írva -, megnéztük a pályázati kiírást, és abban az szerepel, hogy csak indokolt költségeket lehet elszámolni. Tehát önök azt mondják, hogy meg sem nézzük, hogy mi történt, megnéztük, ott van az első oldalon, hogy csak indokolt költséget lehet elszámolni, tehát biztosan indokolt költségeket számoltak el. Ezt az ön ügyészsége írja le! Bocsánat, hát ez hülyeség! Ez vagy hülyeség, vagy pedig egy galád-ság. De önök írják le, az ön ügyészei írják le.

Mostanában már ezt sem használják, mert ezeket én mind bele szoktam írni - bocsánat -, a következő feljelentésbe be szoktam tenni, hogy ez nem indok, ezért most már ezt nem használják, hanem azt mondják, hogy csak! Azt mondják mostanában, hogy megvizsgáltuk, nem találtunk semmi bajt - csak. Ilyen féloldalas indoklásokkal szokták elutasítani a feljelentéseket.

Ugyanakkor van, amit nem tudnak megkerülni. Én, amikor elkezdtem az uniós pénzeknek a vizsgálatát, egyrészt azért kezdtem el, mert az uniós pénzek ellopása a legnagyobb buli. Ez több ezer milliárdos buli, ehhez képest se a földügy, se a trafikügy, se a Nemzeti Bank költségei semmik; ezek több ezer milliárdos ügyek. A másik pedig az, hogy azért egy minimális második vonal van ön mögött, ugyanis a nem uniós pénzeknél ön mögött nincsen másik vonal. Amiről önök úgy ítélkeznek, hogy azt nem kell hogy az emberek tudják, és nem kell hogy bíróság elé menjen, az nem megy bíróság elé. Önöket senki nem ellenőrzi. Itt ez az egyetlen kellemetlenség, túllesznek rajta, még egy-két óra maximum, de már annyi sem. Túllesznek rajta, hazamennek, nincs, aki önöket beszámoltassa. De ennek ellenére uniós ügyeknél van, ahol mégis el kell kezdeni nyomozni, van, ahol el kell kezdeni legalább látszat szerint dolgozni, sőt vannak olyan ügyek, nem tudom, hogy a Mengyi-ügynél mi történt. Valószínűleg volt egy nagyon rátermett NAV-nyomozó, aki valószínűleg a bizonyítékokat nem rögtön a főnökének vitte, hanem valószínűleg valahová elvitte másolni. Ezért lehetett a Mengyi-ügyből ügy.

Ezekben az ügyekben, amiket nem lehet megkerülni... És ilyen ügy például az Öveges-ügy, ahol a - még egyszer mondom - NAV nyomozó hatósága írta le azt, hogy csak úgy történhetett, hogyha központilag szervezi valaki, az Öveges-ügy, ebben elindult a nyomozás.

Farkas Flóriánék ügyében elindult a nyomozás, de ekkor marad egyetlenegy taktika, az pedig az időhúzás. Ilyenkor marad egyetlenegy dolog, ha már nem lehet semmit csinálni, akkor húzzuk az időt. Menjünk minél később! A miniszterelnök állítólag itt a Házban mondta a fideszes kollégáinak, hogy csendet akar 2017-ben. Legyen csend, és utána már nem baj, ha bárkit elvezetnek, mert nem lesz olyan sajtó, amelyik ezt bemutatja, vagy legalábbis sokkal kevesebb sajtó lesz, amelyik bemutatja azt, amikor elvezetik az embereket. Időhúzás megy. Farkas Flórián történetében érthetetlen, hogy gyakorlatilag két évvel azután, miután megmutattam, hogy hogyan béreltek havonta több százezer forintért egy öreg Opel Corsát, ezután ez az ember még mindennap ide bejár a Parlamentbe, és önök még csak kezdeményezni sem kezdeményezték azt, hogy kikérjék a mentelmi jogát. Nyilvánvalóan időt kell húzni. Pedig ezeket a szerződéseket... - több milliárd forint, már az állam is elismerte, az EMMI szeretné visszakérni ezt a pénzt. Nem tudom, miből fogja visszakapni, de az EMMI vizsgálta, és elismerte ezt az ügyet. De ez az ember még mindig bejár ide, és még mindig a miniszterelnöktől millió forintot kap havonta a képviselői fizetésén felül.

Sorolni lehetne az ügyeket, megvannak a technikák, néha mosolyog rajta az ember, néha sír rajta az ember. Az biztos, hogy az összes szám közül egyetlenegy szám fontos, az pedig annyi, hogy hány politikus ért már büntetőjogi következmény. Ebből egyet tudunk, ez Zuschlag János. Vagy az van, hogy a magyar nép teljesen téved, minden felmérés, a bizalmi index azt mondja, hogy a politikus az utolsó ezek között a szakmák között, akkor a magyar nép téved, meg téved a rengeteg felmérés, a rengeteg korrupciós index, teljesen tévedés, csak az önök számai az igazak. Vagy pedig az van, hogy önök ezeket szándékosan nem vizsgálják ki.

Az ügyészség kontroll nélkül van, önök eredményként szokták felvetni, hogy nincs olyan ügyészség Európában, amelyik annyira független lenne, mint önök. És ha ön nem prostituálódott volna, ez valóban egy nagyon jó eredmény lenne. Azonban itt nálunk ez a kontrollnélküliség azt jelenti, hogy ön egy kontrollt azért mégis kap egy kormánytól. Azok a tények, amiket itt felsoroltak a kollégák és azok a tények, amiket én felsoroltam, mind-mind arra utalnak, és azt kell mondanom, azt bizonyítják, ha bárki is egy picit pártatlanul megnézi ezt a dolgot, hogy önöknek van kontrollja. Ami számomra a legszörnyűbb az egész felcsúti stadionépítésben, szörnyű az a pénz, ami ott elmegy, de egy kép, egy fotó, amikor megnyitották ezt a stadiont, és ön ott ült, nem a miniszterelnök mellett, hanem alatta, és attól félek, hogy még a szotyolát is bekapta a nyakába.

Főügyészt 9 évre választunk, és a főügyész tudja, hogy utána, ha lejár az ideje, akkor is csak akkor meneszti, ha négyötödös többséggel megvan az utódja. Tehát ön jó eséllyel bízik abban, hogy sohasoha nem kell elszámolnia. Ezek a kellemetlenségek vannak, amiket most mondunk, borzasztó kellemet-

len önnek, tudom, de ezeket túl lehet élni. És ön ezt tudja, és abban bízok, hogy soha-soha-soha önt nem fogja senki sem felelősségre vonni. Az biztos, hogy azon fogunk dolgozni, és a Lehet Más a Politika, személy szerint is azon fogunk dolgozni, hogy ezek megtörténjenek. Nem tudom, hogy meg tudjuk-e csinálni. Ön nagyon bíz benne, és nagyon biztos benne, hogy nem, különben nem hozna ilyen határozatokat. De ezeket mindenképpen meg kell tenni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk.

Most az előre bejelentkezett felszólalók következnek. Megadom a szót Korózs Lajos képviselő úrnak.

(12.20)

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Én a beszámoló 6., 12. és 13. oldalához szeretnék hozzászólni, s majd valamikor ott szeretném folytatni, ahol Harangozó Tamás képviselőtársam abbahagyta.

Mindenekelőtt szeretném előrebocsátani, hogy a korrupciós ügyekről a beszámoló a 6. oldalon a következő tájékoztatást adja: a közélet tisztaságát sértő regisztrált korrupciós cselekmények száma 761 volt, amely az azt megelőző évben regisztrált 3268 esethez képest lényeges csökkenést mutat. Ennek oka a gazdasági veszteségek körében a tavalyi beszámolóban is jelzett úgynevezett nyelvvizsgaügy kiugró értéke volt, a korrupciós cselekmények száma ugyanakkor nagyságrendileg nem tért el a korábbi évek adataitól, gyakorlatilag megegyezett azok számtani átlagával. Akkor megállapítható, hogy egy jöttányit sem csökkent a korrupció az előző évhez képest.

Majd ki fogok térni arra, amit Harangozó képviselőtársam mondott a tegnapi, Orbán Viktor által jegyzett, a Magyar Közlönyben megjelent kiadvány-nyal kapcsolatban.

De mindenekelőtt szeretnék néhány keresetlen mondatot mondani, legfőbb ügyész úr, a kopaszgateről. Nemcsak azért, mert személyében Nyakó István képviselőtársam, az én barátom érintve volt benne, hanem azért is, mert azt gondolom, hogy példátlan a rendszerváltás utáni magyar történelemben az, ami itt történt, az, hogy egyáltalán előfordulhatott egy ilyen helyzet. Mindenki előtt ismeretes, hogy miről van szó. Nyakó István képviselőtársam február 26-án ebben az ügyben feljelentést tett, később a Nemzeti Választási Iroda és az NVB is feljelentést tett ebben az ügyben. Azt gondolom, ez is ismeretes mindenki előtt. A feljelentésben megjelölt bűncselekmény a választás, népszavazás és az európai polgári kezdeményezés rendje elleni bűncselekmény volt. Ezt a Btk. 350. §-a egyértelműen megfogalmazza. Nem akarom a törvényi tényállás összes pontját ismertetni, de azt ki kell emelni, s ebben egyértelműen fogalmaz a Btk., hogy aki arra jogosultat a választásban, népszavazásban, a népszavazási vagy az európai

polgári kezdeményezésben akadályoz, vagy erőszakkal, fenyegetéssel, megfélemlítéssel vagy anyagi juttatással befolyásolni törekszik s a többi, s a többi.

Nézzük meg, hogy ehhez képest mi történt az ügyészség részéről - négy pontban felállítottam magamnak. Nem a kronológiát akarom elmondani, mégis tanulságos, és a jegyzőkönyv számára ezt mindenképp el kell mondani. Az első lépés az volt, hogy március 1-jén a Fővárosi Főügyészség feljelentés-kiegészítést rendelt el. A második lépés az volt, hogy ügyészi utasításra 2016. március 4-én, röpké három nap alatt a nyomozás elrendelésére került sor.

Harmadik lépésben augusztus 10-én a nyomozást megszüntették arra való hivatkozással, hogy a cselekmény nem bűncselekmény. Az ügyészség megdöbbentő logikával vezeti le, hogy miért nem bűncselekmény a kopaszok akciója. Az Erdősiné-Nyakó-párharcot utólag, április 6-án eldöntendő kúriai döntésre hivatkozva rögzítik, hogy az NVB-hez benyújtott érkezés időpontja a beadványnak az irodán történő átvételéhez kötődik, és nem az időbélyegzőhöz igazodik, ezért az időbélyegző előtt lezajlott eseménysor nem bír relevanciával a cselekmény büntetőjogi megítélése vonatkozásában. Persze, február 23-án még senki nem tudhatta, hogy ez lesz a Kúria álláspontja, ezért az időbélyegzőnél dülő küzdelemben akkor nagy jelentőségűnek tűnt ez az egész. Ráadásul az ügyészség még azt is tagadta, hogy Nyakó István egyáltalán sértette lenne a bűncselekménynek, holott az akadályozás elkövetési magatartás inkább hasonlít egy kényszerítéshez. Innen már csak tényleg egy lépés, hogy azt is bebizonyítják, hogy ott se volt.

A negyedik lépés pedig az, hogy Nyakó István panaszt tett a nyomozás megszüntetése miatt, amit az ügyészség „természetesen” elutasított. *(Dr. Józsa István: Ez már politikai terror!)* Kedves Képviselőtársaim! Képviselőtársam itt súgja, s igaza van, hogy ez a politikai terror kategóriájába tartozik.

A 6. oldalra hivatkozva az előbb említettem, hogy jöttányit sem csökkent a korrupció Magyarországon. Én döbbenettel olvastam tegnap a kormány 1719/2016. számú határozatát - és ezt Orbán Viktor jegyzi saját kezűleg -, amely szerint Magyarország kilép az egyik legjelentősebb nemzetközi korrupcióellenes együttműködésből. Bizonyára ismeretes képviselőtársaim előtt, hogy holnap kezdődik Párizsban a nyílt kormányzati együttműködés nevű nemzetközi korrupcióellenes kezdeményezés éves csúcstalálkozója. A magyar kormány vállalásai teljesítése helyett inkább kilép az együttműködésből. Innen már csak egy lépés, hogy talán egy elővágásról van szó. Nem tudom, hogy ebből a szervezetből ki lehet-e zárni tagállamokat, de erre nagy valószínűséggel sor került volna, ha Magyarország nem jelenti be ezt a kilépést.

Érdemes egy mondatot időzni itt a tekintetben, hogy mi volt a kilépést megelőző helyzet. A kilépés közvetlen előzménye, hogy a szervezet megdorgálta Magyarországot, amiért a kormány szembentart a nyílt kormányzás elveivel, továbbá határozott lépéseket követelt annak érdekében, hogy ne tegyék

Magyarország tagságát Azerbajdzsánhoz vagy Törökországhoz hasonlóan inaktívvá, magyarul: cselekvő legyen Magyarország ebben a nemzetközi szervezetben. Kedves barátaim, azért hoztam ezt a két példát, mert Azerbajdzsán és Törökország szintjén vagyunk ezzel a kilépéssel a tegnapi nap óta.

Szijjártó Péter a döntést egyebek mellett azzal magyarázta, hogy egyes országok leckéztetésének terepévé vált, valós párbeszédet nem folytat, a tényeket elferdíti, és egyoldalú jelentéseket készít. Ezzel szemben az igazság az, tisztelt ház, tisztelt képviselőtársaim, hogy a szervezet hosszú éveig nem tett semmit azokkal a tagállamokkal szemben, amelyek nem teljesítették a vállalásaikat, vagy teljesen szembementek az átlátható kormányzás alapvető elveivel. Belső nyomásra sikerült 2014-ben egy olyan eljárást bevezetni, amely lehetővé teszi, hogy felülvizsgálják egyes országok tagságát. Azt, hogy Magyarország mennyire nem teljesített jól, az is mutatja, hogy a kormány második akcióterve jelentős részben az első ismétlése, gyakorlatilag Ctrl C-Ctrl V, ráadásul másfél év alatt alig sikerült haladni az igencsak szerény vállalásokkal, gyakorlatilag semmit nem tettek. Mi többször is felháborodtunk ezen. A fentiekén túl szinte havi gyakorisággal születtek azok a törvények, amelyek korlátozták az állam költekezéséről szóló információk nyilvánosságát. Hangsúlyozom, mi többször fölhaborodtunk ezen, nagyon sokszor interpelláltunk, nagyon sokszor napirend előtti hozzászólásainkban rávilágítottunk a kormányzati aljasságra.

Arra is emlékszünk, amikor a kormány napokkal az első akcióterv bemutatása után fogadott el átláthatóságellenes törvényt. Ehhez jött hozzá a kormány és a civilek közötti párbeszéd hiánya egyrészt az akciótervek kidolgozása során, másrészt amiatt, hogy a kormány a folyamatban lévő partnerek nagy részét ügynöknek, idegen érdekeket képviselő szervezeteknek nevezte, és rájuk küldte a Kehit. Ezt is mindannyian tudjuk, mindannyian emlékszünk rá, és mindannyiszor felemeltük ellene a hangunkat és felháborodtunk.

Szerintem a nemzetközi szervezet saját magából csinált volna bohócot, ha ezek után sem kezdi meg Magyarország státuszának felülvizsgálatát. A civilek felhívása nyomán indult egyéves vizsgálódás pedig igazolta a panaszokat. A több mint százoldalas, angol nyelven olvasható jelentés részletesen beszámol az elmúlt évek hazai fejleményeiről. Úgy tudom, hogy a párizsi csúcstalálkozóra meghívták Pintér Sándor belügyminisztert is, hogy a legmagasabb szinten vitassák meg a magyar helyzetet, a kormány ugyanis egy levélben visszautasította a nyári jelentést és az abban megfogalmazott vádakot. A tegnapi kormányhatározattal azonban egyértelművé vált, hogy a kormány már látszatintézkedéseket sem hajlandó tenni a korrupció ellen, és az arcesztés helyett inkább maga kezdeményezte a szervezetből való kilépést. Értelemszerűen Pintér Sándornak nem vásároltak repülőjegyet erre a konferenciára. Azt gondolom,

hogy ez szégyen. Szégyen a kormányra nézve, de sajnos szégyen Magyarországra nézve is.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A beszámoló 12. és 13. oldala a Központi Főügyészség tevékenységével foglalkozik; ez a 2.1.2 beszámolási pont. Meg kell mondom, hogy nem lehetséges egészként beszélni az ügyészi szervezetről. Van egy rész, egy óriási halmaz, az ebbe tartozó ügyészek tisztességesen végzik a törvényben meghatározott feladataikat; erről Bárándy képviselő úr és mások is szóltak. Azok a több szempontból kedvező számok, amik a beszámolóban olvashatók, az ő munkájukat dicsérik, amiért köszönet illeti őket. Van azonban egy másik része, egy rendkívül kis halmaz a ügyészi társadalomnak, amelyik egészen más megítélés alá esik. Az ügyészi felső vezetés és a felső vezetés néhány bizalmasa a ma regnáló XXI. századi diktatúrának nem is kiszolgálója, hanem egy nagyon stabil pillére.

(12.30)

Évek óta tendencia az, hogy az ellenzékiekkel szemben koncepcióos perekben büntetőeljárásokat folytatnak az ügyészség indítványára, és se szeri, se száma azóta a felmentő ítéleteknek ezekben az ügyekben.

A másik pillére ennek a működési módszernek az, hogy a maffiamódszerekkel folytatott állami korrupciót viszont az ügyészség elősegíti azzal, hogy nem tesz semmit; azzal, hogy esély sincs arra, hogy kormánypárti prominensekkel szemben, mondjuk, eljárást lehessen indítani. Erre is utalt Harangozó képviselőtársam is és Bárándy képviselő úr is.

Szeretnék egy szociológuskollégát idézni, és most idézet következik: „A keresztapa kifejezés minden kétséget kizáróan Orbán Viktorra vonatkozik. Orbán Viktor, mint a maffiaállam legfőbb hatalma, maga alá gyűri, és mindenben meghatározza a különféle jogállású vazallusok 'családias' rendjét, teljhatalmú és önkényes uralkodója a rendszernek, első körben csak a pártot, majd a 'fülleforradalom' révén az államot sajátította ki, és formálja saját képére, saját hatalmi és/vagy gazdasági érdekeinek alárendelten.” Hangsúlyozom, ezt egy szociológuskolléga fogalmazta meg.

Tisztelt Ház! Harangozó képviselőtársam utalt már rá, a korrupció elleni államok csoportja - a GRECO-csoportról van szó - 2015-ben negyedik alkalommal értékelte Magyarország korrupció elleni teljesítményét az ügyészséget illetően, és arra a következtetésre jutottak, hogy az a törvényi rendelkezés, miszerint a hivatalban lévő legfőbb ügyész kilencéves mandátumának a lejáratán, illetve a 70. életéve betöltésén túl is mindaddig gyakorolja jogait, amíg a parlament kétharmados többséggel meg nem választja az utódját, azt eredményezi, hogy az Országgyűlés képviselőinek egyharmada blokkoló kisebbségként az idők végezetéig hivatalában tarthatja a legfőbb ügyészt. A korrupció elleni szervezet sze-



rint ez a szabály jelentősen növeli a legfőbb ügyész megválasztásának politikai befolyásolhatóságát.

És akkor szintén egy másik szociológuskolléga definícióját szeretném ideidézni: „Egy olyan politikai vállalkozás rendszerének kiépítésénél és bebetonozásánál vagyunk tanúk és/vagy résztvevők, amely nem az országot, nem a nemzetet, nem a többséget szolgálja, és semmilyen más távlatos célja nincs (még a diktatúra bevezetése sem cél), csupán a hatalmon lévők, mindenekelőtt a vezér, a keresztapa és személye körüli kis számú beavatott, szervezett felvilág anyagi hasznát, vagyonosodását és önkényes hatalmát szolgálja a nemzeti és szociális populizmus, a megtévesztő és hamis politikai kommunikáció, a végtelenen megosztó verbális agresszió, a fenyegetések egész intézményesített arzenálja, a kormányzati és a parlamentáris működés központosított és kézi vezérléses rendszere.

Összességükben és mindent egybevetve a maffiaszerű szervezett politikai felvilág hol békés, hol erőszakosabb kiépítését követeli.”

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy ez a két idézet, amit a legvégére hagytam, sokat elmond a nemzeti együttműködés rendszeréről, hogy a bírákra, az ügyészekre és a parlamenti képviselőkre vonatkozó szabályok módosítására megfogalmazott ajánlások közül a fideszes többség egyedül a parlamenti képviselőkről szóló ajánlásokkal hajlandó érdemben foglalkozni. A bíróságokkal és kiváltképp az ügyészségekkel összefüggő súlyos aggályokról tudomást sem hajlandó venni. Ez egy tragédia! Ez az egész ország tragédiája.

Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! Számítlan olyan helyi ügyet tudnánk itt felsorolni, én magam is a múlt héten itt interpelláltam, ezt megelőzően az európai uniós források felhasználása kapcsán hoztam példákat Heves megyéből. Nem igaz, hogy nem indulhat nyomozás egy olyan ügyben, ahol több mint 1 milliárd forintot fordítanak olyan kalandparkra, ahol kettő év alatt összesen 38 ember lépett be! Hogy senkinek nem tűnik föl, hogy több mint 1 milliárd forintot finanszíroztak meg egy beruházásra, és összesen 38 ember regisztrált rá?! Nem igaz, hogy nem tűnik föl senkinek, hogy százmilliókért építenek olyan tanösvényt, amely soha nem nyitott ki?!

Nem tűnik föl senkinek, hogy olyan kerékpárutat építenek meg, és arra való hivatkozással utasítják el a feljelentést, hogy majd még a későbbiek folyamán kijavítják, amelyik nem vezet sehová? Hogy olyan kerékpárutat építenek, amelyben a repedést 74 centiméter mélyre mérjük meg, hogy egy biciklit bele lehet állítani tengelyig? És nem indul nyomozás ebben az ügyben?! Milliárdokat siboznak ki. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Ja, képviselőtársaim, bizony fel van osztva a terület, és ez éppen egy államtitkár territórium. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Legfőbb Ügyész Úr! Nagyon sok minden elhangzott előttem a témában. Én egy-két dolgot ki fogok emelni, de alapvetően szeretném a főbb szakmai problémákat és olyan szakmai problémákat, amelyek ha nem az ügyészségen buknak el, és a jogszabályokat jól alkalmazza az ügyészség, akkor mindannyiunk felelőssége, hogy a jövőben akár olyan jogszabályok szülessenek, hogy ez működhessen, mert más variáció nem létezik. Létezik egy olyan variáció, hogy az ügyészség nem megfelelően végzi a feladatát, és létezik egy olyan variáció, hogy megfelelően végzi, de a jogszabályok erre engednek lehetőséget, hogy egy ilyen feladatot lássanak el, akkor viszont a jogszabályokon változtatni kell.

Amiről itt beszélünk legfőképpen, a közpénzügyi visszaélések, korrupciós, hűtlen kezelés, hanyag kezelés, minden egyéb bűncselekmények, amelyek esetében azt láthatjuk, hogy a pénzek elfolynak. Ezt nem lehet vitatni, több nemzetközi jelentés is folyamatosan foglalkozik azzal, és most nem csak a korrupciós rangsorban való hátrébb vagy előrébb sorolódásunk... - általában a hátrébb sorolódás az, amit láthattunk az elmúlt időszakban. Tehát nemcsak erről van szó, hanem a volumenéről is, mert lehet egy országban adott esetben sok kisebb korrupciós bűncselekmény, amelyeknek lehet, az összvolumene még mindig nem teszi ki azt, ha mondjuk, központi- lag, egy akár kormányzati szinten eldöntött korrupció működik, amely sokkal nagyobb pénzüsségeket érint.

Tehát azt kell mondjam, hogy önmagában még a rangsor is csak egy részleges eleme annak, hogy mennyi pénz tűnt el Magyarországon főleg a kilencvenes évek, illetve - nevezzük így - a rendszerváltozás éveit után. Erre több nemzetközi statisztika is rámutatott, és ezek a statisztikák vagy azok a statisztikák, amelyeket én ismerek, általában a 2010-es évek elejéig szólnak, és azt mutatják, hogy 2,5-3-szorosa a teljes magyar államadósságnak az a pénz, ami Magyarországon a nyolcvanas évek vége óta, és ez egy óvatosságot, eltűnt, elszivárgott, offshore irányba kivitték az országból, és ez mind a mindenkori politikai elitnek - itt az elitet idézőjelbe téve - a felelőssége. És ez egyébként nemcsak a Fidesz-kormányokra igaz, természetesen igaz a szocialista kormányokra is vagy akár ugyanúgy az MDF-kormányok éveire. Lehet vitatkozni, hogy hol mekkora volt az aránya, de gyakorlatilag a magyar igazságszolgáltatás erre érdemi választ nem tudott adni; mert ha tudott volna, akkor ezek a pénzek nem folytak volna ki. Hangsúlyozom, itt olyan nagy összegekről van szó, hogy nemcsak hogy a teljes magyar államadósságról nem beszélhetnénk, ha ezek benn maradtak volna és arra fordítjuk, hanem még kétszer akkora összeg a magyar emberek zsebében maradt volna.

Tehát Magyarország rákfenéje az, hogy kiépültek ezek a technikák, és sajnálatos módon semmiféle valóban hatékony bűnüldözést nem láthattunk.

Egyébként dollárban már 2013-ig - eddig volt, azt hiszem, a becslés -, ha jól emlékszem, 250 milliárd dollárról beszélünk, ami kifolyt az országból. Egyébként Európában ezzel a számmal elsők vagyunk, világviszonylatban is elég jó helyezést érünk el - sajnos itt a jó megint csak idézőjelbe tehető -, és nem az egy főre jutó kifolyt összegek tekintetében, hanem sajnálatos módon ez egy abszolút érték, amiről beszélünk.

Ebben az esetben megint csak az is felmerül, hogy a jogszabályokkal is baj van-e. Egyébként azokkal is baj van, de ettől függetlenül a magyar jogszabályok keretei között is egy hatékonyabb büntülőző munkát lehetett volna elvárni. Itt újra fel kell hoznom, ami egy nagyon jó példaként áll, hogy nemcsak az ellenzéki országgyűlési képviselők vagy magánszemélyek feljelentéseiről beszélhetünk, mert ott persze azt lehet mondani, hogy politika van mögötte, mondhatják a kormányzati, kormánypárti padosorokból, de legfőbb ügyész úrnak is elmondtam, illetve írásbeli kérdésben is felhívtam rá a figyelmet, hogy a Kehi-nek, a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnak a feljelentései is ugyanerre a sorsra jutottak.

(12.40)

Nem lehet azzal vádolni a Kehit, hogy ne egy kormányzati szerv lenne, és amikor megteszi ezeket a feljelentéseket, akkor nyilvánvalóan egy komoly vizsgálat előzi meg, és ott sem tökkeltűtött emberek dolgoznak, akik csak úgy leírogatnak valamit a papírokra. Ez azt jelenti, hogy másfél év közérdekű adatként kikért adatai azt mutatták, én arra voltam kíváncsi, hogy hány esetben utasították el a nyomozó hatóságok vagy az ügyészség a feljelentéseket, vagy nyomozás elrendelése nélkül, vagy a nyomozást elrendelve, de a végén vádemelés nélkül visszadobva: 66 ügyben közel 50 milliárd forint ügyérték volt az, amit így meg lehetett állapítani. Gondolom, azért a Kehi is nagymértékben próbálta szűrni az ügyeket, és csak azokat az ügyészség elé vinni, amelyek megfelelő módon alá voltak támasztva.

Azt is el kell mondjam, hogy az ügyek fele, közel a fele hűtlen kezelések tényállás volt, és összegben 48 milliárd forintot tett ki, ami az 50 milliárdhoz képest is egy óriási ügyérték. Itt arról volt szó, hogy ezek az összegek megint csak elfolytak. Mondhatnám úgy is, hogy bizonyos esetekben nyilvánvalóan ellopásra kerültek, más esetben meg nem megfelelő módon kerültek felhasználásra. Tehát én még azt se mondom, hogy mondjuk, mind az 50 milliárdot ellopták. Nyilván ebből bizonyos összeg az, amit nem jól, nem megfelelő módon, hűtlenül, hanyagul kezeltek, de a büntetőjogi felelősségre vonás ott is indokolt lett volna, csak a probléma az, hogy ez nem történt meg.

Az írásbeli kérdésemben is erre próbáltam választ kapni, hogy akkor itt most az ügyészség munkájával volt a probléma, a Kehi munkájával volt a probléma, vagy esetleg a magyar jogszabályok nem megfelelőek. Nyilvánvalóan, amikor a legfőbb ügyész úrhoz írtam a kérdést, nem gondoltam, hogy az lesz a válasz, hogy az ügyészség munkájával van a prob-

léma, viszont abban én egészen biztos vagyok, és a válaszban ez is szerepelt, hogy ezeknek a tényállásoknak a bizonyítása nehéz, mert a törvényi tényállás bizonyos kritériumokat igényel, hogy mindenképpen százszázalékosan bizonyításra kerüljenek. Ha ez így van, bár én azért az ügyészséget nyilván nem mentem fel, hiszen azért a Kehi-kimutatásból az is kiderül, hogy azért itt elég nyakatekert érvelések hangzottak el, nemcsak az ügyészség részéről, hanem a nyomozó hatóságok részéről is, amit az ügyészség sokszor elfogadott; tehát olyan nyakatekert érvelések voltak kiolvashatók csak abból az anyagból, amit én láttam, amelyek egyértelművé teszik, hogy javarésben igenis lehetett volna vádat emelni. Amelyik esetben nem, ott meg arra kellett volna kifuttatni a történetet, hogy akár a Legfőbb Ügyészségnek egy javaslatot élnie, hogy bizony a hűtlen kezelés tényállását akkor az Országgyűlés változtassa meg, tegye egyértelműbbé a büntülőzőést ezekben az ügyekben; vagy akár új tényállások bevezetésével teremtünk egy olyan helyzetet, hogy az ellopott, elherdált közvagyon egyrészt visszaszerezhető legyen, de ami talán még ennél is fontosabb, a felelősök bíróság elé legyenek állítva. És azt kell mondjam, ez azért jó példa, mert ahogy mondom, itt nem ellenzéki képviselők feljelentéseiről beszélünk, hanem egy kormányzati szerv, ráadásul ellenőrzésre hivatott szerv feljelentéseiről.

És egyébként az is csalódással töltött el, legfőbb ügyész úr, hogy én elvártam volna, hogy ha egy ilyen statisztika, kimutatás van, mind a 66 ügy kapcsán - talán beleérttem a kérdésbe még azt is, hogy ez hol érhető el, hiszen közadat lévén ezt az internetre is fel tudtuk tenni, hiszen nincs benne semmi titok - legalább amely esetekben ez nem évült el, ön ezt megteheti tudtommal, hogy ezeknek a nyomozásoknak, illetve ügyészi döntéseknek a felülvizsgálatát rendelje el, hátha egy-két ügyben megtörténhet az, hogy a felelősségre vonás mégis eljuthat akár a vádemelési szakaszig. Onnantól a bíróság dönt, persze ott is a vádindítvány minősége nagyon fontos, ha az elszámoltatást végig akarjuk vinni. Erre nem kaptam választ, hogy ez megtörténne. Nagyon bízom benne, hogy ez még a jövőben kivitelezésre kerülhet.

Egyébként azt is el kell mondjam, azért is rendszerhibáról vagy rendszerhibáról is lehet szó, mert voltak benne olyan ügyek, amelyek egyébként a szocialista kormányokat érintették, és ott is megállt volna a büncselekmény. Tehát egyrészt nyilvánvalóan azért a színvakságot sem látjuk száz százalékgig az ügyészség részéről megvalósulni, de sok esetben rendszerhibák is tarkítják a korrupciós ügyek kivizsgálását. De jó lenne előrelépni mind a két területen.

Olyan ez egyébként sokszor, most nem a rendszerhiba, hanem amikor egy feljelentés érkezik, mint amikor a viccben a lókupec megkéri a fiát, hogy próbálja ki az adott lovat, hogy jó-e vagy nem. Akkor bizonytalankodik a fiú, és megkérdezi az apja, hogy miért bizonytalankodsz, miért nem indulsz el, és azt mondja, nem tudom, hogy vételre vagy eladásra lovogoljam azt a lovat. *(Derültség az ellenzéki pár-*

tok padsoraiból.) És sokszor ezt érezzük mi is, hogy nem mindegy, hogy a feljelentés kit érint, hogyan érint, és a nyomozó hatóságok is, és nemcsak az ügyészség, de hozzáteszem, a nyomozó hatóságok is először sajnos azt próbálják megtudakolni, hogy vételre vagy eladásra lovagolják azt a lovat. Nyilvánvalóan értik a párhuzamot.

*(Dr. Tiba István elfoglalja a jegyzői széket.)*

És hogy például miben lehetne ezen változtatni, ez megint csak az Országgyűlés felé is szól, a jelen lévő, nem túl nagy számú kormánypárti képviselő felé, hogy nemcsak az ügyészi rendszer kormánytól való függetlenségét, mert ott a legfőbb ügyész mindenkori személye egy fontos sarokköve ennek, hanem a tárgyaló ügyészek függetlenségét is erősíteni kellene. Egy normálisan működő rendszerben a döntő szót szerintem annak az ügyésznek kellene kimondania, aki ott van a bíróságon, aki végigtárgyal egy ügyet, és el tudja dönteni, hogy adott esetben fellebbez, nem fellebbez, vagy akár enyhítésért fellebbez, ha úgy gondolja, hogy a bíróság döntése a másik irányba nem volt jó. A lényeg, hogy az ügy ura a tárgyaló ügyész lehessen minél inkább, és ne egy felettes ügyész egy parancsuralmi rendszerben azt tudja mondani, hogy az ügyet, mondjuk, ejteni kell, vagy fellebbezni kell abban az esetben is, ha mondjuk, a tárgyaló ügyész meggyőződése mást mutat. Tehát azt kell mondjam, már ezzel is előrelépni, ha a tárgyaló ügyészeknek meglenne a függetlensége, és csak a törvényeknek lennének alárendelve.

Itt a végén még azt is el kell mondjam, fel kell hoznom, amit szintén többször feszegettünk, kritizáltunk, és egyébként ebben is egy írásbeli kérdéssel fordultam a legfőbb ügyész úrhoz, hogy azt láthattuk, ha már a tizedik évfordulója van a 2006-os eseményeknek, hogy az abban való ügyészi gyalázatos részvétel kapcsán az ügyészségi rendszeren belül semmilyen módon nem lett a felelősség megállapítva. A legfőbb ügyész úr a válaszában arra utalt, hogy igen, voltak hibák, tehát nyilvánvalóan ezt nem is lehet meg nem történné tenni vagy tagadni, viszont az ügyészség arra jutott, hogy ezek rendszerhibák voltak, egyéni hibák voltak; a 2006-os nagy őszi események nagy munkaterhe miatt - a munkaterhet itt úgy értjük, hogy nagyon sok embert bevittek és az előzetes letartóztatásukat kellett például eszközölni - történtek problémák, de nem volt kimutatható a felettes ügyészek utasítása a törvénytelenésekre.

Én nagyon sajnálom, hogy ezt nem sikerült kimutatni, pedig a jel arra mutat, hogy 2006-ban az ügyészi vezetők részéről is igenis volt olyan cselekmény, ami nemcsak etikai fegyelmi vétség lehet, mert tudom, hogy azok már elévültek, tehát azokat tíz év távlatából vagy akár 2010 után, a kormányváltás után sem feltétlenül lehetett bolygatni, de én azt gondolom, hogy bűncselekmények adott esetben megálltak volna. Ennek a vizsgálatnak a mélységét kívülről nyilvánvalóan nem tudom megállapítani, de ilyen tömeges jogsértések esetén mi nem elégedhe-

tünk meg azzal a válasszal, hogy pont akkor és pont úgy néhány egyéni hiba volt, amikor a tömegessége teljesen nyilvánvaló volt.

Tehát azt kell mondjam, majdnem hogy teljesen egyértelmű, hogy ezek az utasítások felülről jöttek. És ha ennek se a büntetőjogi felelőssége... - mivel fegyelmi felelősség már nem állapítható meg, tehát még az sem kerülhet előtérbe, akkor én legalább azt vártam volna el, ha legalább az ügyészi rendszeren belül tudjuk, hogy kik azok az ügyészek, akik ezeket a hibákat - akkor nevezzük így: hibákat - elkövették, és mondjuk, az előmeneteli rendszerükben ez egy meghatározó kritérium lett volna. Attól tartok, hogy ez nem volt, tehát hogy 2010 után sem volt egy olyan irány, hogy aki mondjuk, ilyen gyalázatos, tömeges jogsértésekben részt vett, ha már a büntetőjogi felelősségre vonása nem történt meg, akkor legalább maradjon ott, ahol volt, és ne legyen belőle ügyészi vezető.

(12.50)

Sajnos, ezt sem tudhattuk meg, az időm viszont lejárt, úgyhogy ezekre azért várom a legfőbb ügyész úr válaszát. Köszönöm. *(Dr. Gyüre Csaba tapsol.)*

ELNÖK: Teleki László képviselő úrnak adom meg a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Parlament! Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr és Kollégái! Azt gondolom, azt a témát, amiről szeretnék beszélni, a bizottsági ülésen is elmondtam már, de nagyon fontosnak tartom, hogy újra itt a plenáris ülésen is szó essék róla, azért is, mert a legfőbb ügyész úr talán érti, hogy miről beszélek akkor, amikor a magyarországi romák helyzetéről beszélek, és most nem az oktatás helyzetéről vagy éppen a foglalkoztatásról, vagy az egészségügyről, hanem arról a korrupcióról, ami jelen pillanatban látható, és amely mélypontra vitte a magyarországi cigányság megítélését Magyarországon.

Nemcsak én mondom ezt, hogy mélypontra vitte a magyarországi cigányság megítélését az az elmúlt évi és az előtti években lévő korrupció, amit láthatunk az országos önkormányzat részéről, hanem nemzetközi szinten is megjelentek ezek a szakmai anyagok, amelyek rámutatnak, hogy milyen hiányosságok voltak az elmúlt időszakban. Ezért tehát, azt gondolom, mindenképpen nagyon fontos megjegyezni azt, hogy az önök munkája meghatározhatja azt, hogy azt a kérdést, amit a társadalom jogosan vár el önöktől, teljesítik-e; teljesítik-e olyan szinten, hogy azokra a gyanús beszerzésekre, amelyek az országos önkormányzat körül megjelentek - és most már tudom, hogy vizsgálatok vannak, és mint ahogy a bizottsági ülésen el is hangzott, ebben a hónapban állítólag történik valami, ami arról szól, hogy a vádemelés megindul-e, vagy elkezdődik-e vagy nem -, kaphatunk választ. El vannak késve. Azért vannak elkésve, mert az elmúlt időszakban az a mélypontra

jutás mindenképpen önöknek is köszönhető, mert nem mondták ki azt a verdiktet, amely iránymutatást adott volna arra, hogy valóban történt-e olyan bűncselekmény, amely vádemelésre kellett hogy kerüljön, vagy éppen nem történt, mert akkor megnyugtatták volna a magyar társadalmat, hogy nem történt semmilyen bűncselekmény. De amikor ezeket mondom, akkor néhány konkrét dolgot is hadd mondjak!

Az 1,6 milliárd forint, amit az EMMI, Balog Zoltán miniszter úr leállított, mindenképpen figyelemre méltó összeg, nem a nagysága miatt, hanem azért, mert egy olyan programot tudott volna finanszírozni, ami arról szól pontosan, amit a romák a legjobban éreznek a bőrükön, hogy nem tudnak elhelyezkedni. Ez a „Híd a munkába” nevű program megrekedt, illetve összedőlt, ha stílszerűen szeretném mondani, azért dőlt össze, mert azt a pénzt nemhogy zározták, hanem eltűnt, és ennek ellenére kapott olyan lehetőséget az Országos Roma Önkormányzat, hogy pénzügyi átütemezésre kerüljön sor. Hogy lehet az, hogy pénzügyi átütemezésre kerülhet sor akkor, amikor egy pénzösszeg eltűnik? Ez magyar forrás és európai uniós forrás. Mert ebben az esetben, bűncselekmény esetén, azt gondolom, ha bűncselekmény valóban, akkor nem lehet arról szó, hogy átütemezzék, de úgy ütemezzék át, hogy havonta 500 ezer forintot 2017 márciusáig, illetve a fennmaradó összeget pedig, ami több mint 1,5 milliárd forint, 2017 nyarán egy összegben kell visszafizetni. Ez rendjén is lenne, ha nem látnánk azt a luxusköltekezést az országos önkormányzatban, amit láthattunk az elmúlt évben és most is, azokat a luxuskiadásokat, hogy például Audi nem tudom, hányasra váltották az Opeljüket; azt gondolom, ezek mindenképpen azt jelzik, hogy a társadalom jogos igénye merül fel, hogy valami történjen itt.

A másik kérdés az, hogy ha ilyen ütemben finanszírozzák vissza azt az összeget, amelyről már beszéltem, az 1,6 milliárd forintot, hogyan valósul meg a program? Hogy tud megvalósulni az a program, ami a romák foglalkoztatásának lehetőségeit bővítette volna? A válasz egyszerű: sehogyan. Viszont önök ezt a kérdést még nem nyitották meg, hogy akkor ebben történik-e vádemelés vagy nem, mert látható az, hogy a foglalkoztatási hátrányból adódóan a romák megítélése mindenképpen sokkal rosszabb, mint volt az elmúlt időszakban.

Hadházy Ákos képviselőtársam mondta a gépkocsik beszerzését, illetve bérlését, amelyek Opel gépkocsik voltak, a tavalyi évben nagy port vert fel ez is. Én azt gondolom, egyértelmű, hogy ilyen pénzparálás nincs, illetve van, de ezek szerint asszisztál hozzá akár az ügyészség, akár pedig a politika, hogy ezt tovább engedik, és nem állítják meg ezt a folyamatot. Még egyszer mondom: lehet, hogy 2016 decemberében önök azt mondják, hogy vádat emelnek, de késő lesz ahhoz, hogy a magyar társadalmat megnyugtassák, mert az elmúlt egy évben már mindenképpen nagyon nagy a probléma.

És továbbmennék: számítógépek beszerzése. Most feljelentés történt az adott cég esetében, hogy

feljeleníti az Országos Roma Önkormányzatot, mert több tíz millió forintot nem tud kifizetni neki. A diákoknak - hogy tudják a képviselőtársaim is, ha nem tudnák - vettek új számítógépet, laptopokat, a diákokhoz ezek nem jutottak el, de a számítógépet kiszállították. Tehát az a kérdés, hogy hol vannak a számítógépek, hogyan fogja ez a cég megkapni a jogos pénzét, amit kiadott egyébként a gépekre. Ezek mind kérdéseket vetnek fel, és azt gondolom, hogy jogos kérdéseket.

Ebből adódóan, azt gondolom, ezeknél is lehet látni azt, hogy egy olyan magyar vállalkozót hoztak rossz helyzetbe az Országos Roma Önkormányzatban, ahol mindenképpen egyébként önöknek hivatalból kellett volna egy olyan eljárást indítani, hogy hogy történhetett volna. Lehet, hogy a jogi tudásom nem terjed ki arra, hogy feljelentést kellett volna tenni, egyébként feljelentés is történt, de akkor sem látjuk a végét, hogy történt-e valami ebben az ügyben.

Irodabútorok több tíz millió forintos, közel százmillió forintos tételekben szintén, megyei irodák bérlése - ez egy külön kategória. Az előző években 400-500 ezer forintért az Országos Roma Önkormányzat képviselői a saját lakásukban béreltek irodákat. *(Dr. Bárándy Gergely: Botrány botrány hátán!)*

Kérdezném én a legfőbbügyész-helyettes urat: rendjén van ez így? Rendjén van akkor, amikor egyébként, még egyszer mondom, és többször fogom elmondani, a magyarországi cigányság megítélése olyan, amilyen? Nincs rendjén, mert meg kell állítani azt a helyzetet, ami van, és ha a politika nem akarja megállítani azt a pénzherdálást, amit egyébként látunk az Országos Roma Önkormányzatban, akkor önöknek ezt hivatalból meg kellene tudni állítani, mert segítenék a társadalmat, és egyébként segítenék a magyarországi romákat is, hozzáteszem, mert a magyarországi romák is sokkal jobban tudnának ebben az országban érvényesülni, ha látnák azt, hogy ilyen esetekben eljárások indulnak.

Épületek: nem térnék ki nagyon rá, de az épületeknek a vásárlása körül is számtalan sajtóhír megjelent, ebben se látnak semmilyen előrelépést, ami azt mutatta volna, hogy nem lehet ma luxusvillákat venni Budán, és egyéb más dolgot, akkor egyébként, amikor a magyarországi cigányságnak a megélhetése olyan, amilyen, és azt lehet mondani, hogy kenyérből se tudnak jóllakni ezek az emberek, helyettes ügyész úr, és a másik oldalon pedig azt látjuk, hogy budai villákat irodának bérelnek és vásárolnak. En azt gondolom, hogy ez mindenképpen felháborító és visszataszító.

Lehetne még sorolni, mert itt felsoroltam körülbelül még 30 ilyen pénzköltést, amit az elmúlt időszakban az országos önkormányzatban belül lehetett látni és tapasztalni, mégis azt gondolom, hogy nem teszem meg, hogy mindegyiket végigsorolom, mert nem szeretném rabolni az idejüket, de egyetlenegy biztos: ma Farkas Flóriánnak itt kellene ülni. És látom, hogy Hadházy Ákos képviselőtársam visszajött, neki szeretném mondani, hogy ne essen túlzá-

sokba, amikor azt mondja, hogy Farkas Flórián mindennap bejön a parlamentbe. *(Derűtség az MSZP soraiban.)*

Tisztelt Képviselőtársam! Se ma nincs itt egyébként *(Korózs Lajos: Fizetésnapokon szokott bejönni!)*, se az oktatási vitanapon nem volt itt, se a foglalkoztatási vitanapon nem volt itt, és sorolhatnám, az európai uniós vitanapon nem volt itt, tehát akkor túlzásokba ne essünk... *(Dr. Bárándy Gergely: Épp lopott!)* Ha a legfontosabb vitanapokon nincs itt, és egyébként a szavazást követően pedig elhagyja a termet, az, azt gondolom, mindenképpen minősíti az ő munkáját, és minősíti a kenyéradó gazdájának is a munkáját, tevékenységét, mert engedi Farkas Flóriánt miniszterelnöki megbízottként vagy éppen miniszteri megbízottként, nem beszélve arról, hogy listás országgyűlési képviselő, ahogy én is, tehát én azt gondolom, hogy lehetne változtatni ezen.

(13.00)

De nem Farkas Flóriánról szól ez a dolog, hanem a magyarországi cigányság helyzetéről. Tudja, nem akarom szinkronba állítani azt, hogy nagyon sok szegény ember - nem mondom, hogy roma, szegény ember - kap büntetést azért - és lehet, hogy vádemelési javaslattal, és nem a bíróságon, hanem a rendőrség már megbünteti -, mert a kerékpárjukat világitás nélkül használják sötétedésben. Jogos az a büntetés, nem mondom, hogy nem, de amikor Zalaikomár községében sorozatosan 50 ezer forintos büntetést kapnak a romák, mert a kerékpárjuk nincs kivilágítva, ez nincs szinkronban, nincs helyzetbe hozva azzal, amilyen pénzköltések voltak az Országos Roma Önkormányzatban. S nem beszélek arról egyébként, amit a napokban is lehetett hallani, ami, azt gondolom, teljesen triviális, hogy egy 70 éves idős bácsit tartóztattak le azért, mert éppen egy biciklin tolt néhány faágat, ezért már eljárás indult ellene. Szeretném jelezni, hogy a tavalyi évben és az azelőtti évben is nagyon sok roma ezért nagyon nagy büntetést kapott. Nem felmentve őket, viszont így sincs szinkronba hozva azzal a több százezer, több millió forintot pénzköltéssel, amit láthatunk, hogy hogy kaphatnak ők több tízezer forintos büntetést, míg a másik oldalon nincsenek ugyanazok az értékek bemutatva. Tehát nem arányosan próbálják meg a dolgokat kezelni, és én ezt nagyon nagy hibának tartom.

A mai nap, amikor indultam ide, reggel látam - ez is a beszámolóhoz tartozik egyébként, még ha nem is nagyon szűken, de mindenképpen -, hogy tegnap a PISA-felmérés azt mutatta ki, hogy a magyarországi diákok hogyan teljesítettek, és mindjárt kihozták, hogy a leghátrányosabb helyzetűek miatt van ez a felmérési eredmény. Itt van az, amiről beszélnek, hogy azok a pénzek és azok az eszközök, amelyeknek el kellene jutni, mondjuk, az oktatásban a leghátrányosabb helyzetűekhez, engedjük, hogy elherdálásra kerüljenek, vagy éppen bűncselekmény útján el legyenek lopva. Ne engedjük, mert ezzel az

egész társadalmat, ha úgy tetszik, egy olyan helyzetbe hozzuk, hogy magyarázkodni kell. Magyarázkodni kell a többségi társadalomnak, hogy az én adófizetői pénzem, szeretném, ha olyan célra fordítódna, amely valóban megtérül, és a roma közösség, a szegénységhez tartozóak is szeretnék látni azt, hogy a pénzük és az a segélyezés - vagy bárhogy nevezhetjük -, közfoglalkoztatás elérhet őhöz is, mert vannak tisztességes adófizetők.

Ebből adódóan tehát, én azt gondolom, hogy magyarországi romák és a szegény emberek védelmét érdemelnének az önök részéről is, hogy a megítélésük változzon. Higgye el nekem, ez nemcsak politikai kérdés, hanem az önök szakmai kérdése is, hogy tud-e változni. Mert a politikai, a kormányzati szinten nem jelenik meg, hogy ebben a kérdésben nagyon nyugvópontot szeretnének, mert azt lehet látni, hogy ha akartak volna, akkor már tehetek volna olyan politikai lépéseket, amelyekkel mindenképpen irányt mutattak volna akár az Országos Roma Önkormányzatnak, akár Farkas Flóriánnak, és akkor talán teljesen más lenne a mai helyzetünk az oktatásban, a foglalkoztatásban vagy éppen a lakhatásban, nem beszélve az egészségügyi ellátásról.

Ezért tehát, legfőbbügyész-helyettes úr, én azt szeretném kérni öntől, hogy amit mondtam, azt helyén kellene kezelni. Nem azt mondtam, hogy holnap Farkas Flóriánt a vádlottak padján akarom látni, de mindenképpen azt gondolom, a magyarországi cigányság érdekében meg kell találni azokat a bűnösöket, ha vannak, akik elkövették azokat a pénzköltéseket, amelyek mindenképpen sérthetik a roma lakosságot is, mert ők is érzik ennek a hátrányát most már a településeken, főleg a kisebb településeken, és a többségi társadalomnak a megnyugtatója is önökön múlik, és nem akarok nagy terhet rakni az önök vállára, de mindenképpen az önök felelőssége is, hogy ebben a kérdésben mennyire kívánnak a következő időszakban eredményt hirdetni, vagy éppen azt mondani, hogy nem történt semmi. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Harangozó Tamás képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Felettébb érdekes büntetőpert tűzött ki a Szegedi Járásbíróság. Egy Zombor Gábor polgármestersége alatt irányított kecskeméti sportcég vagyonát lopták szét példátlan módon. Az ügyészség négy év nyomozás után hat személy ellen emelt vádat különösen nagy vagyoni hátrányt okozó hűtlen kezelés büntetésében, köztük van Vörösmarty Attila, a Fidesz volt kecskeméti elnöke és frakcióvezetője, Zombor egykori kampányfőnöke. Az önkormányzati cégből összesen 452 millió forintot utaltak ki fiktív számlákon keresztül, és további több mint 335 millió forint a beszállítói ki nem fizetett követelés. Ez a meg nem térült kár összesen több mint tízszerese a Zuschlag-ügynek.

Az ügyészség szerint annak ellenére, hogy Zombor bizalmasa, Vörösmarty szervezte meg az egész sportcég gazdálkodását, vagyis a szándékos járulékos adócsalást, fiktív cégek számláztak be az önkormányzati sportcégbe marketingtevékenység címén, majd a pénz egy részét a játékosoknak adták zsebbe, Zombor és alpolgármesterei, valamint az önkormányzati pénzügyi osztálya minderről éveken keresztül persze semmit nem tudott.

Pedig épp Zombor Gábor állította azt 2009-ben, amikor a kecskeméti sportegyesületeket működtető KSE Kft. megalakulását bejelentette, hogy példaértékű modellt sikerült létrehozni az önkormányzatnak. Az is egyértelműen nyomon követhető volt az ügyben, hogy aki önkormányzati munkát, megrendelést akart Kecskeméten, annak bizony utalnia kellett a KSE Kft. számlájára. Rangos cégek szerepelnek a szponzorok között, mint a Vegyészter tulajdonában álló Mahid 2000 Kft., a Saubermacher Magyarország Kft., a Mega-Sped Kft. vagy a Duna Aszfalt, az utóbbi időben igen sok munkát elnyerő, Mészáros úrhoz köthető Duna Aszfalt Kft., hogy csak a jelentősebb városmegrendelésekkel bíró cégeket említsem.

Ezeket az egyértelmű összefüggéseket az ügyészség a nyomozás során nem is vizsgálta, mármint hogy történt-e például befolyással üzérkedés a városvezetés részéről. A rendszer jól prosperált, a sportcég számláján csaknem egymilliárd forint haladt át, miközben a költségek 200-300 millió forintot tettek ki, ráadásul a kézilabdások meg a röplabdások alig kaptak fizetést, pert is indítottak elmaradt járandóságaikért. A pénz kézen-közön, fiktív számlákon keresztül elfolyt úgy, hogy ez csak egyetlen felügyelőbizottsági tagnak tűnt fel, aki hónapokon keresztül szeretett volna betekinteni az önkormányzati sportcég gazdálkodásába, de mind a cég ügyvezetője, mind pedig Zombor kitért előle. Ugyan miért, ha tiszta volt a lelkiismeretük?

A botrány elkerülhetetlen volt, a játékosok nem kaptak fizetést, a beszámlázó marketingcégekről pedig kiderült, hogy az egyik egy fűrészarugyártással foglalkozó pécsi cég, a másik pedig, egy építőipari cég, Kocsér településen van bejelentve egy dűledező kis házba.

Zombor ezért sebtében összehozott egy önkormányzati vizsgálóbizottságot, amely megpróbálta elkenni az ügyet annak ellenére, hogy volt olyan számla, amelyből mindkettőnek ugyanaz volt a sorszáma. Végül büntetőeljárás indult az ügyben, de a Bács-Kiskun Megyei Főügyészség nem hajtott végre haladéktalan nyomozati cselekményeket, vagyis hogy például lefoglalja a KSE Kft. könyvelését, elkerülve a későbbi kozmetikázásokat, irateltüntetések, hanem elfogultságot jelentett be, majd a nyomozást Szegeden ugyanaz a Kopasz Zsolt járási vezető ügyész végezte, aki az elfogultság idején még Kecskeméten regnált, ő volt ugyanis a megyei főügyész helyettese. Miután pedig nagy kegyesen elvégezte a KSE Kft. nyomozását, Csongrád megyei főügyész lett. Mi ez, ha nem összeférhetetlenség? Hogy sikerült így aztán feloldani az összeférhetetlenséget - kérdezhetnénk -,

hogy bár a megyét lecserélték, a személy ugyanaz lett a másik megyében is?

Igaz, így fel sem merült Zombor Gábor polgármester, Szemereyné Pataki Klaudia akkori alpolgármestere, jelenleg Kecskemét polgármestere, valamint a pénzügyi osztályvezető felelőssége, aki nem más, mint jelenleg a Matolcsy-féle alapítványi birodalom kancellári tisztjét betöltő személy. Levizsgáztott, végül is jól dolgozott, ez látszik.

De a vádlottakhoz is kegyes volt az ügyészség, hiszen ennek a 800 millió forint értékű hűtlen kezelésnek a terheltjei egyetlenegy percig sem voltak előzetes letartóztatásban, amely ekkora összegnél, a büntetési tételnél felettebb egyedülálló.

Ennek a három embernek a tisztára mosásáért az ügyészség arra is képes volt, hogy egy egyértelmű, az üggyhöz kapcsolódó feljelentésből ne indítson büntetőügyet. Ez az ügy pedig egy Zombor Gábor és a KSE Kft. között létrejött ifjúságisport-támogatási szerződés volt, amelynek összege 54 millió forint. A kiírás szerint ezt csak meghatározott, a kiírásban felsorolt célokra lehetett volna felhasználni és elszámolni. Ennek ellenére ennek a pénznek az elszámolása során is feltűntek a fiktív marketingszámlák, amely egyértelműen szabályellenes volt a kiírással szemben. A Legfőbb Ügyészség nyomozást rendelt el az ügyben, és elfogultság okán újól a Szegedi Járási és Nyomozó Ügyészségnek küldte meg az iratokat.

(13.10)

Az ügyészség azonban - látván a szereplőket - megküldte azt a már bírósági szakban lévő KSE Kft.-per bírójának, mondván, ez a büntetőügy része, miközben a két eljárás büntető minősítése és a főbb szereplői is mások. Az ügyet így sikerült körmönfont módon benyelni, hiszen egyetlen sor nincs a vádiratban erről az ifjúságisport-támogatásról, nem része a pernek az indoklás ellenére sem. Ez a bűncselekmény eltűnt. Nem is lehet, hiszen mind a büntető minősítése, mind a szereplői, még egyszer mondom, mások, mint annak az ügynek, amelyiknél a büntetőeljárás, illetve már a bírói szak folyik. Ezek a tények azonban az ügyészséget nem érdeklik, a fideszes vezető politikusokat kell mindenáron kimosni.

Egyértelműen tetten érhető az elfogultság ebben az ügyben is, tisztelt legfőbb ügyész úr, ékes bizonyítéka és alátámasztása mindannak, amit Bárándy képviselőtársammal elvi éllel a vezérszónoklatunkban elmondtunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak adom meg a szót.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Legfőbb Ügyész Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A vezérszónoki felszólalásban már megemlítették az Eszosz-ügyet, és én bővebben erről szeretnék beszélni, mert Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét, Hajdú-Bihar megyét és Szolnok megyét

érinti az ügy, és sajnos több mint egy év elteltével se tudtunk előrelépést tenni ebben az ügyben. És, megmondom önnek őszintén, legfőbb ügyész úr, én csodálkozom ezen. Én nem vagyok hatóság, én nem vagyok nyomozó hatóság, viszont körülbelül ezer károsultat látogattam végig, és nagyon érdekes tapasztalataim voltak. És tudjuk, hogy az ügyben elrendelték úgymond a nyomozást, mégis nem hallottam, hogy egyetlenegy károsultat a rendőrség megkeresett volna, pedig ha ugyanazokat végighallgatják a rendőrség munkatársai, amiket mi - és mondhatom úgy, hogy józan paraszti ésszel végighallgatva és végiggondolva -, akkor talán már meg is oldották volna az ügyet.

Emlékezni kell arra, hogy 2014 végén ennek a majdnem 3 milliárd forintos támogatásnak az odaítéléséről egy grémium döntött, aminek tagja Orbán Viktor, Lázár János, Seszták miniszter úr és maga Varga Mihály is. Arról, hogy az Eszosz kapja meg ezt a támogatást és ne másik száz szövetkezet - és csak ez az egy szövetkezet kaphatta meg Magyarországon -, ez a grémium döntött.

Majd amikor a projektet elindították, mindenki azt gondolta, hogy amúgy - ha végigolvassuk magát a pályázatot - egy rendkívül jó ötlet megvalósítása fog megtörténni, amit Fazekas Sándor miniszter úrnak is támogatnia kellett, együttműködési megállapodást kellett a szövetkezettel aláírnia, mert szükség volt az állami erdőgazdaságokra is, mivel a munkákat az állami erdőgazdaságok területén kellett volna hogy létrehozzák.

Az Eszosznak körülbelül 1,5 milliárd forintos támogatást fizetett ki az EMMI, és azért fontos ez is, mert miután kipattant a botrány, még többszöri támogatási kifizetések is történtek, úgy, hogy maga a minisztérium tudott arról, hogy visszaélések zajlanak az uniós pályázat megvalósításánál. Majd sorozatos sajtótájékoztatók, parlamenti műfajban azonnali kérdések, interpellációk után úgy döntött az EMMI, hogy 2015. szeptember 22-én felbontották a támogatási szerződést az Eszosz-szal, lefolytattak egy vizsgálatot, aminek az lett az eredménye, hogy meg kell szüntetni a szerződést.

Hajdú-Bihar megyében a Hajdú-Bihar megyei Szocialista Párt elnöke, helyi vezetője feljelentést tett, és tudja, mi történt, legfőbb ügyész úr? Hogy egyik NAV-kirendeltségtől áttették a másikhoz. Egy év alatt ennyi történt az ügyben. Elkezdtek az aktákat tologatni, közben a bíróságok körülbelül ezer károsultnál meghozták a döntést, hogy a munkabéruket ki kell fizetni. A nyomozásban meg ennyi történt, hogy egyik kirendeltségtől áttettük a másikhoz.

Csepreghy Nándor államtitkár úr többször itt a parlamentben szent fogadalmat tett, hogy rendezni fogja a károsultaknak az ügyét, majd múlt héten a Magyar Közlönyben megjelent egy határozat, ahol kiemelt partnerré nyilvánította az Eszosz a kormány, azért, hogy a bíróságokat meg tudja kerülni, és végre a kártalanítás el tudjon indulni. Legfőbb ügyész úr, ez a menet, ha nem boldogulunk a bíróságokkal, akkor hozunk egy kormányhatározatot, hogy

meg tudjuk kerülni, hogy végre a kártalanítás el tudjon indulni?

Azt nem érte az ember, ezer károsulttal én elbeszélgettem, elmondták, hogy hogyan lettek beírva az Eszoszhoz kötelezően a munkanélküliek, hogyan vették rá a fideszes polgármesterek, hogyan fenyegették meg őket, hogyan zajlott maga a munkaleosztás, hogyan zajlott a támogatás kifizetése - amúgy itt európai uniós forrásokról beszélünk -, szintisztán látszott, hogy mekkora csalás bűncselekmény zajlik, hogy ez a hatóságoknak miért nem egyértelmű. Remélem, hogy tud erre választ adni, legfőbb ügyész úr.

Egy másik ügy, amiben én majd itt újságcikket szeretnék felolvasni. Előtte szeretnék több kérdést feltenni legfőbb ügyész úrnak. Ki Rogán Antal? *(Dr. Polt Péter dr. Belovics Ervinnel beszél.)* Önnek tettem föl a kérdést, legfőbb ügyész úr, és szeretném, ha majd a viszonzásában válaszolni is tudna. Ki Rogán Antal? Mitől szent és sérthetetlen ez az ember Magyarországon? Mit kellene még elkövetnie, hogy egyáltalán nyomozás induljon ellene? Mi kellene hogy történjen Magyarországon, hogy eljárást indítsanak ez ellen az ember ellen?

És akkor szeretnék egy cikket felolvasni legfőbb ügyész úrnak:

„Hiába állította a bíróságon a Prisztás-gyilkosság felbujtójaként jogerősen elítélt Portik Tamás, hogy 10 millió forintnak megfelelő eurót adott át Pápa Marianne nevében Rogán Antalnak, az ügyészség nem indított nyomozást az ügyben. A Központi Nyomozó Főügyészség ugyanis elutasította a fideszes Tényi István által hivatali vesztegetés elfogadásának gyanúja miatt tett feljelentést. Tényi azután fordult az ügyészséghez, hogy Portik Tamást június közepén tanúként hallgatta meg a Fővárosi Törvényszék Rogán Antal miniszter és Juhász Péter, az Együtt alelnöke közti személyiségi jogi perben. A nyomozó hatóság egyebek közt azért utasította el a feljelentést, mert szerinte Portik Tamás nyilatkozatának valóságtartalma már önmagában is erősen kétséges, de a feljelentéskiegészítés során beszerzett adatok is erre mutatnak. A feljelentést elutasító határozat szerint például Portik a pénzáradás helyszínéül előbb a Centrál Kávéház melletti szűk utcában valamilyen pártirodát nevezett meg.

Az ügyészség érdekes megállapításokat tett. A Portik állítása szerint átadott pénzről is úgy látják, hogy a jogtalan előny összege tekintetében is életszerűtlenek és aggályosak az elítélt állításai, Portik ugyanis a konkrét összeget úgy jelölte meg, hogy 10 millió forintnak megfelelő euró, az összeggel kapcsolatban pedig a Központi Nyomozó Főügyészség szerint a kételyeket ébresztő állításon túlmenően semmilyen konkrétumot nem mondott. Vallomásában ugyanis Portik Tamás nem tért ki a pontos euróösszege, annak forrására, címelezésére, illetve egyéb olyan jellemzőire, ami nyilatkozatát tartalommal töltené meg és hitelt érdemlővé tenné.

Végezetül az ügyészség megállapította, hogy a Portik Tamás által elmondottak valóságtartalmával

szemben olyan ésszerű kételyek támaszthatók, ami alapján a nyomozás törvényes elrendelésére nincs törvényes alapja a nyomozó hatóságnak.” (Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)

Majd megjelent egy másik cikk: „Egyelőre nem nyomoznak egy másik, szintén Rogán Antalnak juttatott kenőpénz ügyében sem.” Ugyancsak ugyanaz az ember tett bejelentést, azután, hogy egy Vizoviczki László ellen folyamatban lévő büntetőügy negyedrendű vádlottjával egy interjút leközltek. Rogán Antal polgármesterként - nem miniszterként - 4 millió forint kenőpénzt vett át a diszkócsászártól különböző V. kerületi teraszok megnyitásának engedélyezéséért. „Állítása szerint kihallgatásakor az ügyészek kinevették, amikor arról érdeklődött, hogy mikor kerülhet a vádlottak padjára Rogán Antal.”

(13.20)

Legfőbb Ügyész Úr! Ki Rogán Antal? Ki ez az ember? És mitől kell tartania önnek vagy valamelyik munkatársának, vagy más embereknek a Fidesz padsorain belül, hogy nem indítanak ellene eljárást? Mi kellene hogy történjen még ebben az országban, hogy fideszes politikusok ellen eljárást indítsanak? (Korózs Lajos: *Ez lesz a vesztetek!*) Remélem, válaszolni fog, legfőbb ügyész úr, mert órákat lehetne erről az ügyről beszélni.

Van még egy másik ügy (Korózs Lajos: *Játékgépek!*), el se tudjuk az összeset mondani, ez a Quaestor-ügy, tisztelt legfőbb ügyész úr. Körülbelül 32 ezer károsultról beszélünk. Megjelentek olyan hírek, hogy maga a Quaestor bedöntése vagy maga a csődje annak a következménye volt, hogy nagyon gyorsan nagyon sok pénzt kivettek. Érdekes módon, ha egy listát megnézünk, ami a sajtóban megjelent, kormányzati intézetek és Fideszhez köthető politikusok vannak a listán (Dr. Völner Pál: *Gyurcsány!*), akik egy bizonyos hírre nagyon gyorsan nagyon magas összegeket vettek ki.

2015. március 10-én a Magyar Nemzeti Bank részlegesen felfüggesztette a Quaestor Értékpapír-kereskedelmi és Befektetési Zrt. tevékenységi engedélyét. Akkori közleményükben azt írták, hogy a Magyar Nemzeti Bank a cégnél indított célvizsgálata során a társaságnál szabálytalanságokat észlelt, ezért felfüggesztette fel részlegesen a Quaestor tevékenységi engedélyét. A Nemzeti Nyomozó Iroda az ügyben ismeretlen tettes ellen indított nyomozást csalás büntetének gyanúja miatt még március 11-én, Tarsoly Csabát azonban csak március 26-án vették őrizetbe. Tud-e arról valamit mondani, legfőbb ügyész úr, hogy március 11. és március 26. között vajon mi történt? Miért kellett ennek idő, hogy a letartóztatás megtörténjen? Mondhatjuk azt, hogy addig még arra is volt ideje és lehetősége Tarsoly Csabának, hogy egy közmunkás személyében strómant állított a Quaestor-cég élére.

A fővárosi főügyész, miután egy közérdeklődésre számot tartó büntetőügyben csörgősipkás bohócnak titulálta az eljáró bíróságot, a Quaestor-ügyben bírál-

ta éles, durva, személyeskedő stílusban a Fővárosi Törvényszéket és az eljáró bírót egy sajtótájékoztatón, amit a bíróság sem hagyott szó nélkül. A botrányról egy internetes hírportál az alábbiakat írta:

„A Fővárosi Törvényszék kedden közleményben utasította vissza Ibolya Tibor fővárosi főügyésznek a Quaestor-ügyben a bíróság és az eljáró bíró tekintélyét szerinte sértő kijelentéseit, rámutatva a főügyészség általuk szakmailag tévesnek tartott álláspontjára. A törvényszék közleménye a Quaestor-ügyben az elmúlt napokban kibontakozott vita ügyében úgy fogalmaz, hogy Ibolya Tibor példátlan módon már nem először a sajtón keresztül támadja a Fővárosi Törvényszéket. A bíróság megengedhetetlennek tartja, és a leghatározottabban visszautasítja, hogy a fővárosi főügyész a nyilvánosság előtt tesz olyan kijelentést, illetve enged sejtetni olyan álláspontot, amely nem csupán nélkülözi a ténybeli és a szakmai alapokat, hanem az eljáró bírói tanács elnökének gyorsolvasási képességére és tárgyalási leterheltségére vonatkozóan tett személyeskedő megjegyzéseivel a Fővárosi Törvényszék, valamint az eljáró bíró tekintélyét is sérti.”

A képviselőtársam önnek tett fel itt a parlamentben azonnali kérdést ez ügyben, és én ezt nem szeretném felolvasni, mert ki van nyomtatva, csak szeretném megkérdezni a legfőbb ügyész urat, hogy néhány hónap elteltével mit tud ez ügyről mondani.

Szeretnék még egyet megkérdezni a legfőbb ügyész úrtól. Van-e köze a Quaestor-ügyhöz a legfőbb ügyész úrnak? Van-e érintettsége a Quaestor-ügyben? Lesz-e valamikor bíróságon meghallgatása személyesen önnek vagy bárkinek, aki önhöz tartozik? Eljut-e oda a magyar bíróság, hogy amit leírnak újságcikkek, és majdnem tényként írják le a magyar állampolgárok részére, mondjuk azt, hogy higgyenek még a bíróságban, higgyenek még az ügyészségben, az valaha Magyarországon megtörténik?

Én szeretném azt hinni, legfőbb ügyész úr, lehet, hogy naiv vagyok, de szeretném azt hinni, hogy igen, ez egyszer meg fog történni, mert önök sem lesznek örökké védettek. Legfőbb ügyész úr, egyszer mindennek vége van, a védettségnak is, és én szeretném, ha ez megragadna önben, hogy örökké nem lesz védett még ön sem. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP padsoraiban.)

ELNÖK: Heringes Anita képviselő asszonynak adom meg a szót.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az a legnagyobb probléma, azt gondolom, hogy a kormánypárti képviselők nem érzik azt, hogy mekkora felelősségük van abban, hogy ma itt tart ez az ország, hiszen a hitét a vidéki lakosság és a jóérzésű emberek nagy része már elvesztette abban, hogy ebben az országban normálisan lehet élni. Lassan egy mesében érzik magukat, ahol kiskirályok, pökhendi földesurak, saját lábukon álló királylányok vezetik az országot, és az ő kényük-kedvük szerint módosítunk törvényeket,



működnek a független testületek, és az ő kényük-kedvük és jómódjuk, gyarapodásuk volt a legfőbb cél az elmúlt hat évben. Fideszes kiskirályokat látnak mindenhol az országban, akik azt gondolják, hogy ma már mindent megtehetnek, hiszen nincs olyan független szerv, ezt érzik a lakosok, akik védnek őket, nincs olyan szerv, ahol nem fideszes párttagkönyvvel lehet vezetőként ülni.

Merthogy azt gondolom, az ügyészség is az igazságszolgáltatás része, és abban, hogy az igazságszolgáltatásba vetett hit egyre jobban megrendül a kisemberekben, az ügyészségnek óriási a felelőssége. Persze, lehet statisztikákra hivatkozni, hogy mennyivel jobban bíznak az emberek az ügyészség munkájában, csak valahogy az utcán járva nem ezt érzi az ember. Ha a piacon végigmegy, akkor az emberek valahogy nem úgy beszélnek erről a kérdéstről, hanem csak legyintenek, és azt mondják, hogy ha majd lesz kormányváltás, vagy ha majd máshogy alakul a dolog, akkor lehet, hogy máshogy lesz.

Ha lenne a képviselőtársainkban is némi felelősségtudat, akkor itt ülnének, és ők sorolnák fel ezeket az ügyeket, mert azt mondanák, hogy nem ülnek egy padosorban ezekkel az emberekkel, és nem hajlandók egy frakcióban dolgozni ezekkel az emberekkel, akikről ilyen kérdések merülnek fel. Szörnyű lehet néha, hogy egyre kevésbé hisznek az emberek és egyre kisebb a hitük abban, hogy lehet jobb, de én azt tudom mondani, ahogy a képviselőtársam is mondta, hogy lehet jobb, merthogy egyszer mindennek vége lesz, tisztelt képviselőtársaim. Tényleg nem kívánom azoknak a képviselőknak, akik nem vállalják a felelősséget egyes ügyekkel kapcsolatban, hogy az unokáiknak majd szégyenkezni kelljen miattuk, amikor a történelemkönyvekben olvassák a nevüket bizonyos ügyekkel kapcsolatban.

A mesevilágról azért beszéltem, mert tényleg egy mesevilágban élünk, tisztelt képviselőtársaim, merthogy itt a padosorokban is Voldemortok ülnek. Azt, hogy mennyi belőlük, pontosan mi sem tudjuk, de egy valószínűleg, egy Voldemort valószínűleg ül. Azért vicces és azért hangulatos ez a kifejezés, mert aki jól ismeri a Harry Potter-regényeket, az jól tudja, hogy Voldemort volt a regénysorozat abszolút főgonosza, a legnagyobb főhőse, a legnagyobb főgonosza, akiről annyit kellett csak tudni, hogy nem szabad kimondani a nevét, mert annyira félnek tőle a mesevilág többi szereplői, akik a Harry Potterben vannak.

Valószínűleg azon emberek, akik most gyanúsítottként szerepelnek egy nyomozásban, nem tudták, hogy az ő nevét nem szabad kimondani, hiszen jegyzőkönyvekben meg olvashatjuk és telefonbeszélgetésekben hallgatjuk a nevét. Valószínűleg nem tudták, hogy csak a Voldemort kifejezést szabad használni, és teljes nevét, polgári nevét nem szabad használni, bár valószínűleg sokan a kiskirályok közül úgy gondolják, hogy a mentelmi jog majd megvédi őket négy éven keresztül, és nagyon reménykednek benne, hogyha eléggé jól szolgálnak a nagykirályoknak, a nagyembereknek, akkor majd még négy és négy éveken keresztül védi meg a mentelmi joguk őket.

(13.30)

Itt van ez a Voldemort-ügy, amiben tényleg rengeteg a mesei fordulat, hiszen a NAV-osok végeznék a munkájukat, ahogy nekik az ki van adva és ami a feladatuk, amiért a fizetésüket kapják. Ott vannak abban a pillanatban, feljegyzéseket, felvételeket és videókat készítenek, amikor a kenőpénzátadás történik, majd valahogy nem kapnak engedélyt arra, hogy tettenérést tegyenek. Ez egy olyan mesei fordulat, amit tényleg, hogy ha a gyerekek az ember felolvasa, akkor a végén valószínűleg egy pozitív kicsengése lenne, mert a gyerekeknek olyan mesét nem olvasunk, aminek rossz a vége. Itt valahogy mégis a rossz végén szakad meg ez a történet, és pont, amikor meg lehetne tenni a lépéseket, akkor nem történik semmi.

Ez az az ügy, ahol már az egész ország mosolyog, hogy alkotmányos költségek vannak meg sikerdíjak vannak, tízmillió forintokat kell kifizetni azért, hogy majd egy minisztérium kiírjon egy pályázatot szociális szövetkezetek hálózatára, merthogy valaki kitalálja egyszer csak Nógrád megyében, hogy erre szükség lenne, hogy egy ilyen szociális szövetkezetes pályázatot ki kellene írni, és akkor lám-lám, amikor valaki ezt kitalálja, egyszer csak az EMMI ki is írja, mert hogy vannak ilyen csodák. Majd pedig, miután megszületik a kiírás, akkor történnek telefonbeszélgetések, amelyekről azóta már lehallgatási jegyzőkönyvek is vannak, amelyek egy része már nem titkos, és végighallgathatjuk, hogy ezek az emberek arról beszélgetnek, hogy akkor mennyi pénzt kell előre kifizetni, meg mennyi pénzt kell majd utólag kifizetni, ez összesen 10 millió forint. Eleinte még csak a teljes megnyerhető összeg 50 százalékát kell majd visszafizetni ilyen e-learning- meg konzultációs, meg workshopos megoldásokban, majd a legvégén már a 90 százalékát, és akkor már többen vakarják a fejüket, hogy egyébként 10 százalékból meg hogy lehet megcsinálni magát a projektet.

Tehát tényleg egy mesevilágban élünk, tisztelt képviselőtársaim, mert ha ezt egyébként nem ilyen jegyzőkönyvekben olvasnánk, akkor nem hinnénk el, hogy ilyen létezik. Tényleg azt gondolják egyesek ma Magyarországon, hogy mindent megtehetnek, merthogy kétharmados többség volt mögöttük (*Dr. Bárándy Gergely: Az is van!*), ezért ők bárhol, bármikor, bárkinek, bármit mondhatnak?! Azt is mondhatják, hogy ők majd elintézik, hogy meg lehessen nyerni egy pályázatot? 500 millió forintokat dobálnak ide és oda? Csak azért, hogy egyébként többet lehessen hazavinni? (*Dr. Harangozó Tamás: Szégyen!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! (*Dr. Bárándy Gergely: Nem lesz mindig így!*) Ez az ügy is mutatja, hogy nagyon-nagyon a romlottság felé haladunk, és az az egy szerencséje ennek az országnak, hogy egyébként egy keresztény ország, amelynek még van hite abban, hogy változhat ez. És ha van hite, akkor 2018-ban ezt meg is tudja változtatni, és akkor nagyon sok képviselőtársunk fogja nézni a padlót, hiszen a mentelmi joguk már nem fogja védeni őket

ebben az ügyben, és egyébként az ügyészség sem tudja őket majd megmenteni ebben a kérdésben.

Amit nagyon-nagyon fontosnak tartok még elmondani ezzel a dologgal kapcsolatban, hogy tényleg ez csak egy rossz véget érő mese jelen pillanatban, és azt látjuk, hogy az ügyészség sem a törvényeket, sem a jogot, a jogi útvesztőket, a politikai útvesztőket és baráti kapcsolatokat nem látja át, és nem tud segíteni ebben az ügyben és nem tudja megtenni a megfelelő lépéseket.

Ha tényleg már ilyen dolgok történhetnek, amit alapvetően nem hinnénk el felnőttként, mert már nem hiszünk a mesékben, akkor én ma Polt Péter legfőbb ügyész úrnak átnyújtanám a Harry Potter összes varázslatát, bűbáját, hátha ebben talál valamilyen megoldást erre. *(Felmutat egy mappát.)* Fel vannak sorolva, hogy mire mit kell használni. Például valószínűleg nagyon-nagyon segített volna a capitulatus lefegyverző bűbáj, ami kirepíti a kezéből az adott varázslónak azt a tárgyat, amire éppen rámutat az ember. Ha azt a nejlonszákot kirepítette volna a kezéből azon a ponton, amikor a NAV-nyomozók ott állnak és nézik, és mondjuk, kiborult volna belőle az alkotmányos költség, lehet, hogy előrébb lennének. Úgyhogy én ezt átnyújtom, hátha ez segít, ha a jog, a törvényesség és az igazságszolgáltatás jelen pillanatban, úgy látjuk, hogy nem segít, akkor talán a bűbajok, talán a varázslatok, és akkor ennek a mesének is lehet csodálatos vége, ahol a gonosz megkapja a büntetését. Köszönöm. *(Taps az MSZP padsoraiból. - Átadja a mappát dr. Polt Péternek.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki szólni. *(Jelzésre:)* Igen, jelentkezik Bárándy Gergő kétperces időkeretben. Őné a szó, képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Én egy dologban szeretnék picit csatlakozni ahhoz, amit képviselő asszony az imént elmondott, és ez az ügyészség megítélése. Én is azt gondolom, hogy egy oka van annak, hogy az ilyen jó, hogy az ügyészség munkáját a mindennapi bűnüldözési munkában látják az emberek és eszerint minősítik. Ugyanis az állami propagandagépezet ezt gondosan titkolja, hogy az intézményes állami korrupció és az ügyészség tétlensége között milyen összefüggés is van, hogy azért lehet büntetlenül ma Magyarországon milliárdokat ellopni, mert önök nem teszik a dolgokat, sőt azt kell hogy mondjam, hogy önök elősegítik ezt a tevékenységet. Ennyi az egész. Ennyi az ügyészség pozitív megítélése, és ez az oka, én azt gondolom.

Nagyon kíváncsi lennék, legfőbb ügyész úr, mert nyilván ezeket az ügyeket, mivelhogy ön a vezetője ennek az ügyészségnek, és azt kell hogy mondjam, hogy ön a fő felelőse annak, hogy ez így történik ma Magyarországon, vajon milyen lenne annak a felmérésnek az eredménye, ami önről szól személy szerint. Ugyanis nagyon sokan az ön nevét és az ön tevé-

kenységét már bizony inkább összekötik ezekkel az ügyekkel, illetve az eljárások elmaradásával. Valószínűleg az inkább tükrözné a valóságot, mint az statisztika, amit ön felhozott most. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem Polt Péter legfőbb ügyész urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Polt Péter jelzésére:)* Igen. Úgyhogy öné a szó, főügyész úr.

DR. POLT PÉTER legfőbb ügyész: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Amikor a legfőbb ügyész beszámol a parlamentnek, alkotmányos kötelezettségét teljesíti. Pontosan leírják a jogszabályok, hogy milyen keretek között mit tehet, mit mondhat, és egyáltalán mi a jelentősége és mi az értelme a parlamenti beszámolóknak. Azt gondolom, hogy ez egy fontos eszköze a hatalommegosztás rendszerének, egy olyan eszköz, amikor a parlament gyakorolhatja ellenőrző funkcióját. Azonban az is tény, hogy ezt az ellenőrző funkciót a beszámoló tekintetében teheti meg.

Az itt elhangzottak egy nagyon jelentős része, mondhatni, hogy túlnyomó többsége nem a magyar ügyészség 2015-ös beszámolójával foglalkozott, hanem vagy konkrét ügyekkel, vagy általános megállapításokkal, vagy valamilyen személyes megjegyzésekkel. Úgyhogy, ha nem veszik zokon, és ezt nem vehetik zokon, mert ez felel meg Magyarország törvényeinek, én arra fogok válaszolni, ami ennek az ülésnek a célja, feladata és azokban a keretekben, amelyeket a törvény előír. Egyébiránt konkrét ügyek tekintetében bármikor rendelkezésre állnak egyéb képviselői eszközök.

Én nem hallottam most olyan kritikát, ami elhangzott volna a 2015-ös beszámolóval kapcsolatban, hogy a legfőbb ügyész vagy az ügyészség elmulasztotta volna e kötelezettségének teljesítését *(Dr. Bárándy Gergely: Erről beszélünk!)*, és ez már önmagában örömmel tölt el. Én nem tudom, hogy képviselő úr miről beszélt, én azt mondtam, hogy mindenre válaszoltunk, amiről kérdést kaptunk. Tehát összefoglalóan: ami nem 2015-ben történt, illetve nem a 2015-ös beszámoló tárgya, ami jogszabályokra vonatkozott, amely a jogalkotás keretébe tartozik, és amelyre hatása az ügyészségnek nincs, ami a kormány vagy más hatóság intézkedését, döntését, általa kibocsátott irányító eszközét illeti, és amire nincs hatása az ügyészségnek, ami a személyeskedő megjegyzéseket illeti, és ami a fenyegetőzéseket illeti, azokra nem kívánok válaszolni, és nem is válaszolhatok, mert erre nincsen alkotmányos felhatalmazásom.

Önök nagyon sok mindenről beszéltek, egy dologról igazándiból nem, ez pedig az, hogy vannak törvényes keretek. Vannak jogszabályok az Alaptörvényből kiindulva egészen a rendeletekig vagy utasí-

tásokig. Magyarország jogállam, és egy jogállamban az ügyészség azt teszi, azt kell tennie, amit a jogszabályok előírnak. Törvényesség van (*Dr. Bárándy Gergely: Ezt kértük számon!*), törvényesség van, és a törvényesség követelménye előírja, hogy kit miért, hogyan, milyen rendben lehet felelősségre vonni vagy nem szabad felelősségre vonni.

(13.40)

Én azt megértem, hogy politikai szempontok szerint ez a történet másként nézhet ki. Ha egy politikai nézet úgy gondolja, hogy a másik oldalon felelősséget kellene megállapítani, akkor sérelmezi, ha ez nem így történik, és sérelmezi azt is, ha az ő oldalán állapítanak meg felelősséget, de ez politika, és ezzel én nem kívánok foglalkozni, és nem egyszerűen nem kívánok foglalkozni, hanem nem is foglalkozhatok vele. Ennyit szerettem volna előljáróban elmondani azért, mert úgy látom, ez a mai ellenőrző országgyűlési ülés, aminek fontos funkciója van, egy olyan irányt vett, amihez én a törvények alapján nem tudok nagyrészt hozzászólni. (*Dr. Bárándy Gergely: Ez nem így van! Nem értünk ezzel egyet.*) Amihez hozzá lehet szólni, azt természetesen megteszem.

Sajnálattal tapasztaltam azt is, hogy bizonyos tekintetben tájékozatlanság jellemezte a hozzászólásokat. Csak példaként emelek ki egyet-kettőt, és ezt azért teszem, mert úgy gondolom, hogy akkor lehet értelmes vitát folytatni egy adott szervezet tevékenységéről, akkor lehet jó válaszokat adni, ha a kérdések ugyancsak jó kérdések, és nem hagynak figyelmen kívül tényeket és - ami jelen esetben nagyon fontos még - jogszabályokat. Egypár példa: Bárándy képviselő úr itt hosszasan példálózott a törvényes váddal, mondván, hogy évtizedek óta ez egy milyen fontos intézmény, és vajon miért pont most jut eszébe a Kúriának ezzel foglalkoznia. Ez ténybelileg nem egészen úgy van, képviselő úr, ahogy ön előadta. 2005 óta létezik ez az intézmény (*Dr. Bárándy Gergely: A 2015-ös beszámolójában benne van.*), nem évtizedek óta, és éppen azért foglalkozott vele a Kúria, mert ez eleddig így nem került elő, és most már valóban ezt a kérdést is körbe kell járni, de nem azért, mert az ügyészség vádemelési gyakorlata sértené a törvényes vád követelményeit.

Ha a képviselő úr egy kicsit is tájékozott lenne és utánanézett volna, akkor azt a tényt találta volna, hogy 2015-ben összesen kettő ügyben, összesen három terhelt tekintetében mondta ki a bíróság a törvényes vád hiányát. Ha már annyit példálóztunk itt a különböző százalékokkal, akkor hozzá kell hogy tegyem ehhez a tényhez, hogy ez 99,99 valamennyi százalékos sikert jelent az ügyészségnek a törvényes vád tekintetében. (*Dr. Bárándy Gergely: Nem mindegy, milyen ügyekben!*) Azt gondolom, hogy ezt tovább ragozni nem nagyon kellene, bármennyire is nem tetszik. (*Z. Kárpát Dániel: A lényeg az elegancia.*)

Ugyancsak Bárándy képviselő úr említette az OLAF-ot, hogy az OLAF-fal milyen a kapcsolat, vagy

milyen nem a kapcsolat. Azt gondolom, hogy a tények itt is önmagukért beszélnek. 2015-ben is kiváló volt a kapcsolat az OLAF-fal, nagyon szorosan együttműködünk. Valamennyi, OLAF által közvetített ügyben az OLAF indítványának megfelelően el lett rendelve a nyomozás. Azt is megállapítottuk, hogy az európai trendtől egy fikarcnyit nem tér el az ezekben az ügyekben emelt vádemelési arány. Semmivel nem tér el, sőt nagyon sok országénál jobb. Egyébiránt meg tudom nevezni, hogy ki az, aki a kiváló együttműködést tartja számon, mert az maga Giovanni Kessler, az OLAF főigazgatója. Ilyen ismeretlen személyek, hogy egy magas vezető azt mondta, hogy, erre nem tudok adni. (*Dr. Bárándy Gergely: Elküldöm a nevét.*) Én arra tudok adni, amit az OLAF főnöke személyesen nekem és munkatársaimnak mondott, képviselő úr.

A tájékozatlanságra, ami sajnálatos, de azért van jelentősége: Gyüre Csaba képviselő úr említette az ügyészséget és a legfőbb ügyészt, mint az állami büntetőigény kizárólagos képviselőjét; szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ez nem azt jelenti, hogy büntetőigényt csak és kizárólag az ügyész képviselhet. Azt a szót egy kicsit értelmezni kellett volna, hogy az állam büntetőjogi igényének képviselője. 2004-ben az Alkotmánybíróság pontosan ezzel kapcsolatban jelentette ki azt, hogy más állami szerv nem érvényesíthet büntetőjogi igényt, csak az ügyészség. Tehát ez az állami szervekre vonatkozik, képviselő úr, és nem magánszemélyekre. Erre vonatkozik a pótmagánvád intézménye, bármely magánszemély érvényesíthet büntetőigényt a bíróságok előtt, feltéve, ha az egyéb törvényes követelményeknek eleget tesz. De arról meg beszéltem, és ez az ön által is említett panaszjoggal függ össze, hogy azt számonkérni az ügyészségen, hogy milyen kereteket ad a panaszra, törvényi kereteket, aligha lehet, mint ahogy más hozzászólók is többször számonkértek különböző jogszabályi rendelkezéseket vagy éppen azok hiányát. Azt gondolom, hogy itt a legjobb helyen beszélnek erről, önök a törvényhozók. Ezeket a szabályokat önöknek kell megteremteni, módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

A konkrét ügyekre vonatkozóan azt gondolom, hogy itt csak arról beszélhetünk az előbbieik szerint, ami 2015-ös konkrét ügy. Önök rengeteg olyan ügyet említettek, amelyek folyamatban vannak, vagy még nyomozási szakban, vagy pedig bírósági szakban. Azt javaslom, hogy vagy várjuk meg a végét ezeknek az ügyeknek, vagy pedig éljenek azzal a képviselői eszközzel, amely rendelkezésükre áll, nyilván akkor, ha ez még megtehető és nincsen bírósági szakban az ügy.

Gyüre képviselő úrnak mondanám, hogy valóban van különbség a váderedményesség és a fellebbezési eredményesség között, de nem annyi, mint amennyit ön említett.

(13.50)

A másodfokú fellebbezési eredményesség összességében 52 százalék fölött van, a harmadfokú

pedig 59 százalék. (Z. Kárpát Dániel: *Az ön adatait idézte képviselőtársam.*) Az megint más, amit ön mondott. Legyünk pontosak! Azt gondolom, ez egy elengedhetetlen követelmény a jogalkalmazásban, és az ügyészség nem is térhet el ettől. Amit ön mondott, az valószínűleg a súlyosításra irányuló fellebbezések, nem pedig a fellebbezési eredményesség. A kettő között különbség van. A fellebbezési eredményesség többet foglal magában, mint önmagában a súlyosításra irányuló fellebbezések. Ön viszont ezt a számot említette.

Ha végigszaladunk, csak azokat a pontokat említtem, amelyek az egyes képviselő uraknál itt megvალaszolhatók. Bárándy képviselő úr említette, hogy két-fajta ügyész van. Ezt nem először teszi. Valószínűleg úgy gondolja, hogy van a rossz ügyész, akinek én vagyok a megtestesítője, és a jó ügyész, aki az eredményeket eléri. Azt ugyan említette, hogy mindenért én felelek, ami az ügyészségen belül van, de ha jól értem, a jó eredményekért nem én felelek. Én azt gondolom, hogy valamennyiért vállalom a felelősséget úgy, ahogy ez az Alaptörvényben és az ügyészségre vonatkozó törvényekben elő van írva. Nem hiszem, hogy egyformán gondoljuk ezt.

Koncepciós eljárások. Az, hogy ez politikai kategória és nem jogi kategória, aligha szorul magyarázatra. Ez talán nagyon jól kiderült Staudt képviselő úr felszólalásából is, aki ugyancsak látott hiányosságokat az ügyészség gyakorlatában. Igaz, hogy ő a Kehit említette mint feljelentést, és a feljelentések tárgyaként többek között megjelölte a korábbi kormányok alatti ügyeket is. Azt gondolom, önmagában ez az összevetés mutatja, hogy óvatosan bánjunk ezekkel a kijelentésekkel. Politikailag természetesen lehet mindent mondani, jogilag mi semmilyen különbséget nem teszünk, és nálunk minden ügy megítélése ugyanolyan.

Azt mondtam, hogy konkrét ügyekről nem beszélek. Nem is akarom ezt megtenni, csak szeretném jelezni, hogy vannak olyan ügyek, ahol nem lehet eltekinteni attól, már a nyomozás során sem, hogy mi a joggyakorlat Magyarországon, vagy hogy az adott ügyben a bíróság már mondott-e valamit, ami befolyásolhatja az ügy menetét. Azt gondolom, hogy az ügyészség mint jogalkalmazó akkor jár el helyesen, ha ezt figyelembe veszi. Ez több, önök által említett ügyben így történt, például ebben a bizonyos kopaszügyben is.

Akire még lehet valamit reagálni anélkül, hogy megsérteném azokat az elveket, amiket mondtam az elején: vegyünk példát más országokról. Nem tudom, hogy érdemes-e példálózni más országok más struktúrájával és más eredményeivel, különösen akkor, ha olyan eredményekről beszélünk, amelyek aztán esetleg megkérdőjeleződnek például alkotmánybíróági határozatokkal. Úgy vélem, a jó példa, a best practice mindig fontos, de úgy idézni valamit, hogy ez a követendő út, nagyon veszélyes, ha azt a maga komplex módján nem nézzük meg.

Szeretném azt mondani, hogy Hadházy képviselő úr megjegyzéseivel egyáltalán nem kívánok

foglalkozni, de annyit azért megjegyeznék, hogy ezen a pulpituson ő nagyon erős kritikát gyakorolt a Házal szemben, hogy egy ilyen fontos ügyben nincsenek jelen. Most nem látom őt. (Heringes Anita: *Mi itt vagyunk!*) Bocsánat, én arról beszélek, aki illet itt kijelentett, még sincs itt, pedig ő élharcosa annak, amit képvisel, és azt gondoltam volna, hogy esetleg érdeklí az, amit arra mondok, amit ő elővezetett. De ez nem így történt meg, ezért kénytelen vagyok ennek az egész hozzászólásnak a komolyságát megkérdőjelezni. Arról már nem is beszélek, hogy milyen mélységekig jutottunk, amikor olyasmi hangzik el erről a helyről, hogy két kutya között mit mesél a kutya - feltételezem - gazdája, és velem való találkozásokat vizionál, ahol én nem is tudom, hogy milyen magatartást tanúsítok. E Ház falai között a történelem során már sok minden megtörtént, sok minden bele is fér, de én ezt személy szerint hadd ne vegyem komolyan, már csak azért sem, mert - legalábbis remélem - emlékszem arra, hogy velem mi történik.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek, Urak! Heringes képviselő asszony Harry Potterrel példálózott. Én azt gondolom, hogy mindenkinek megvan a maga feladata és a maga felelőssége. Az országgyűlési képviselő politikai szempontból - ahogy többször mondtam, ebbe természetesen nem szólok bele, mert nem is szólhatok bele - olyan véleményt alakít ki, amelyet akar, azt mond, amit akar, az ő korlátai egészen mások, mint az enyéim. Nekem viszont van egy olyan sorvezetőm, amellyel összefüggésbe hozható a képviselő személye, és ez nem Harry Potter varázspálcája, képviselő asszony, ezt szeretném jelezni önnek, hanem a jogszabály. Ön itt ül ezekben a pad-sorokban, ha úgy gondolja, hogy szükséges változtatni valamin, akkor kezében van ez a varázspálca, használja.

Tisztelt Ház! Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen, hogy a beszámolóval foglalkoztak, azt talán helyel-közzel elolvasták. Egyáltalán köszönöm szépen, hogy az ügyészségnek jelentőséget tulajdonítanak. Ez önmagában egy nagyon pozitív dolog, mert nekem is meggyőződésem, hogy az ügyészség rendkívül fontos szerepet játszik a hatalommosztás rendszerében mint igazságügyi szerv, mint az igazságszolgáltatás közreműködője.

(14.00)

Nem értek egyet feltétlenül azokkal a megjegyzésekkel, amelyek itt elhangzottak, főként azokra tértem ki, amelyekkel egyáltalán nem értek egyet, de úgy gondolom, az helyes dolog, hogy e falak között beszélünk az ügyészségről. Számomra is tanulságos mindaz, ami itt elhangzik, néha, merem remélni, az is tanulságos, amit én mondok. Mindenesetre abban egészen biztos vagyok, hogy 2015-ben is, hasonlóképpen az előző évekhez, az ügyészség, ha nem is hibátlanul, de törvényesen működött, és a dokumentálható adatok szerint eredményesen is. Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormánypártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönjük. Most megkérdezem Rubovszky Györgyöt, az Igazságügyi bizottság elnökét, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Látom, hogy igen. Öné a szó.

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY, az Igazságügyi bizottság elnöke: Tisztelt Ház! Nagyon könnyű helyzetben vagyok, annál is inkább, mert legfőbb ügyész úr minden nyitott kérdést eloszlattott, és minden nyitott kérdést megválaszolt. Megválaszolta a kritikát, hogy maradjunk a beszámolónál, és amit lehetett, elmondott. Arra is szeretnék hivatkozni, hogy ugyanez történt az Igazságügyi bizottságban is, és ott is mindenre kimerítő választ kaptunk, tehát gyakorlatilag én a kormánypartí képviselőtársak szavazatát nyugodtan fenntarthatom, s kérem a tisztelt Házat, hogy a beszámolót fogadjja el.

Kénytelen vagyok Gyüre Csaba képviselő úr kritikájára válaszolni. Szívesen odaadom a jegyzőkönyvet *(Felmutatja.)*, ez a bizottsági ülés jegyzőkönyve. Nem felel meg a valóságnak, hogy Apáti Istvántól megvontam a szót, ez valótlan hazugság, nem szokatlan sajnos a Jobbiktól újabban. Itt azt mondta a képviselő úr, hogy Apáti István a kérdéseit se tehette fel. Itt van a jegyzőkönyv, amely szerint Staudt Gábor háromszor kapott szót a kérdések sorában, Apáti István egyszer nem kért, és a végén, amikor a véleményeket kellett elmondani, akkor ők a szerepcserében úgy állapodtak meg, hogy most nem Staudt Gábor, hanem Apáti István beszél, s Apáti István elkezdte feltenni a kérdéseket. Nem vontam meg a szót, megjegyeztem, hogy a kérdések ideje régen lejárt, és ő befejezte a mondanivalóját. Nagyon szépen kérem, a nagy lelkesedésben csak akkor állítsanak ilyen egy bizottsági vezetésről, hogyha meggyőződtek arról, hogy igaz vagy nem igaz. Szívesen odaadom a június 16-i *(sic!)* jegyzőkönyvet.

Ezenkívül, tisztelettel, változatlanul azt kérem, fogadják el a határozatot. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

*(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

ELNÖK: Üdvözlöm önöket. Jó napot kívánok! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati javaslatához a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek; elsőként Gyüre Csaba képviselő úr, a Jobbik képviselője: „A Beneš-dekrétumok” címmel. Képviselő úr, parancsoljon!

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! A felvidéki társadalom egy mindennapos témájával kapcsolatban szeretném felhívni az önök figyelmét. Akár egy családi összejövetelnél, akár egy baráti találkozásnál, kollégák közötti beszélgetésnél mindig szóba kerül Felvidéken valami, egy téma, ami

a Beneš-dekrétum. Sajnos, ez akár szülinap, karácsony, húsvét, megemlékezés, bármilyen ünnepség, mindenhol mindig szóba kerül a Beneš-dekrétum, ami a XXI. században már nem egy normális dolog.

Azt mindenki tudja, hogy az 1920. június 4-ei trianoni békediktátum által a területek nagyjából kétharmada, a népesség több mint fele elcsatolásra került az anyaországtól, s ez mindenkit súlyosan érintett. Sajnos, az elcsatolt területek magyarsága folyamatosan mind a mai napig hátrányos megkülönböztetések sorát kénytelen elviselni. Vegyük például Felvidéket, ahol nem volt elég az elcsatolás az anyanemzettől, de számos megpróbáltatást kellett kiállniuk, ilyen volt például a reszlovakizáció, a deportálások, a nyelvtörvény, a Beneš-dekrétumok.

A Beneš-dekrétumok mind a német, mind a magyar kisebbség körében összeegyeztethetetlenek voltak az emberi jogokkal, ellentétesek a nemzetközi jog általános elveivel, a diszkrimináció és a kényszermunka tilalmával, továbbá a tulajdon sérthetlenségének elvével is. Ennek ellenére ezeket a dekrétumokat Csehország és Szlovákia ma is jogrendje részének tekinti.

A magyarságot megfosztotta állampolgárságától, ami a nyugdíj és más állami járadékok megvonását, illetve az állami alkalmazásból való elbocsátásokat is magával vonta. Betiltották a magyar nyelv használatát a közéletben, kizárták a magyar hallgatókat az egyetemekről, feloszlatták a magyar kulturális egyesületeket, befagyasztották a magyar bankbetéteket, lehetővé tették és szabályozták a németek és magyarok földjeinek elkobzását, amelyekre csehek és szlovákokat telepítettek be.

A tömeges mennyiségű perek közül a kassai magyarper volt a legnagyobb, amelyben közel 600 magyart nyilvánítottak háborús bűnössé. Ebben az időszakban nagyjából 44 ezer személyt, köztük férfiakat, nőket, gyereket és öregeket szállítottak fűtetlen marhavagonokban Csehországba. A kényszermunkatáborokban a beneši gondolat szolgált alapul az etnikai tömeggyilkosságnak.

Bár a Magyar Köztársaság és a Szlovák Köztársaság közötti jószomszédi kapcsolatról és baráti együttműködésről szóló szerződésbe már 1995-be bekerültek az ETS 157. számú, a nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezmény azon részei, amelyek tiltják a nemzeti közösséghez tartozó személyek akaratuk elleni asszimilációjára, a helyi óslakosság nyelvi, etnikai és vallási összetétele arányainak megváltoztatására irányuló intézkedéseket, Magyarország részéről mégis diplomáciai hallgatás és egyben nagy európai uniós csend uralkodott a témában, uralkodik máig.

2007. szeptember 20-án a szélsőségesen nacionalista Szlovák Nemzeti Párt kezdeményezésére a szlovák parlament összes pártja, kivéve a Magyar Koalíció Pártját, megszavazta a Beneš-dekrétumok sérthetlenségéről szóló 1487/2007. számú határozatot. A dekrétumok összeegyeztethetetlenek az Európai Unió Alapjogi Chartájával, ennek ellenére Szlovákia vezető politikusai 2007-ben mégis megerősítették a

Beneš-dekrétumok által létrejött jogi és vagyoni viszonyok megkérdőjelezhetetlenségét, érinthetlenségét és megváltoztathatatlanosságát. Ezáltal a szlovákiai magyarok jogilag továbbra is háborús bűnösök maradtak, így bármikor elég egyetlen kormányrendelet, hogy újra a vagyonuktól és állampolgárságuktól is megfoszthatókká váljanak. Ugyanez a jogszabály ad lehetőséget arra, hogy a magyaroktól elsajátított földterületekre a jogos leszármazottak még csak jogi igényt sem formálhatnak.

2007 után új lendületet kapott a magyarellenesség. A médiában általánossá vált, elterjedt a „magyar” megjelölés, amelyet úgymond az idióta szinonimájaként használnak. Tudatos történelemhamisítás is folyik folyamatosan Szlovákiában. A szlovák politikusok nem igazodnak a magyar lakosság nyelvéhez a magyar területeken sem, kultúrájukhoz sem, hanem épp ellenkezőleg, megalázzák, ócsárolják, verbálisan bántalmazzák, megfélemlítik őket.

Hogy érzékeltessem, milyen súlyos törvényi alapról van szó, tessék elképzelni, mintha máig élnek a második világháborús zsidóellenes törvények. Amíg az érintettek szót fogadnak, csendben vannak, elfogadják másodrendűségüket, szégyellik vagy elfelejtik származásukat, s nem akarnak hitéletet élni, addig nem kobozzák el vagyonukat, nem deportálják őket és a csillagot sem kell viselniük, de azért folyamatosan éreztetik velük, hogy elég egy kormányrendelet, és ebben bármikor változás lehet.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A mindenkori magyar kormány kötelessége minden segítséget megadni a határon túli magyaroknak. Meg kell védeni a felvidéki magyarság nyelvét, kultúráját, s mindent meg kell tenni azért (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy minél szélesebb körű autonómiájuk és önrendelkezésük legyen. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend utáni fel szólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Meddig még?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Közeleg a tél, és bizony a devizahitel-károsultak számára nem lesz olyan boldog a karácsony, mint lehetne, ha ez a kormányzat a helyzet magaslatán állt volna, és tett volna érdemi lépéseket is értük. A közelmúltban a Romániának nevezett országban született egy döntés, ahol tulajdonképpen felvételtörvényen váltották át azokat az úgynevezett hiteleket, amelyeket Magyarországon is devizahiteleknak kereszteltek el. A hazai lélekbatárság messze nem volt ekkora a kormányzó pártok képviselőiben, hiszen aki 160 forintot vette fel a hitelét, önök azoknak is 256 forintot, majdhogynem piaci árfolyamon forintosítottak. A különbséget, a hatal-

mas elrabolt összeget pedig jóváírták bankár barátai számára.

Elmondhatjuk ugyanakkor, hogy még most is menthető lenne a helyzet, de az imént éppen a legfőbb ügyész úr arrogáns, kioktató válaszából láthattuk meg azt, hogy miért lehetetlen Magyarországon ettől a kormányzattól érdemi megoldást várni. Ráadásul elkövezték azt az elképesztő árulást, amely nagyon ritka az európai piacon. Olyan paktumot kötöttek a Bankszövetséggel, amelynek értelmében további terheket nem akarnak az érintett bankokra rakni, és nem kívánják rendezni az emberek helyzetét, legalábbis azokat, akiket egy szervezett kifizető mechanizmus keretein belül tulajdonképpen kisemmiztek, nagyon sokan elvesztették az otthonukat.

Amikor a héten azonnali kérdés formájában és korábban is többször feltettem a kérdést azt illetően, hogy mégis mi a célja a kormányznak a devizahitel-károsultak tömegével, az ő helyzetük rendezésével, kezelésével, rendre olyan államtitkári válaszokat kaptunk, amelyek szerint ez a probléma megoldottnak tekinthető, a devizában mért lakossági hitelállomány mértéke nagymértékben csökkent. Igen ám, ekkor szoktuk elmondani, hogy már nem devizában tartják nyilván a hazugságot, hanem forintban, de ettől a hazugság még hazugság marad.

Egy példát hadd osszak meg önökkel! A jobbikos képviselők ott vannak mindig a fogadóóráikon, igen könnyű megtalálni őket akár bejelentkezés nélkül is. Ez történt Óbudán is múlt héten, amikor egy hitelkárosult vállalkozó úriember tért be hozzánk. 24 millió forintot vett fel annak idején. Ezt követően 17-et már visszafizetett, amikor pedig elmaradt a részletek törlesztésével, egy számunkra is érthetetlen mechanizmus révén most már 86 millió forintos tartozást mutatnak ki nála, hiszen teljesen egyértelmű, hogy mind a bank, mind a végrehajtó indokolatlan összegeket, indokolatlan tételeket terhelt rá. Ezek aztán nyilván büntetőkamattal kerültek megfejelésre, az érintett pedig belekerült abba a spirálba, hogy egyik tartozása miatt már nem tudta a másikat fizetni.

Miközben, ha ez a kormányzat ott áll a vártán és időben beavatkozik, tisztességes módon, akkor megelőzhető a baj, és megelőzhető az, hogy családok tízezrei kerüljenek hasonló helyzetbe. Hiszen ne gondolják azt, hogy az önök kormányzása után, amikor már nem Fidesz-KDNP lesz Magyarország élén, akkor ez a probléma nem lesz akut és létező. Ezeket az embereket szociális transzferekkel, egyebekkel akkor is életben kell és muszáj tartani, nem szabad tőlük megvonni a segítséget, de számukra is jobb lenne, és ők is ezt szeretnék, ha a társadalom termelő, produktív, adófizető tagjaivá válhatnának, ehhez ugyanakkor életésélyt kell számukra biztosítani.

Ennek érdekében javasoltam azt, hogy a Magyar Nemzeti Banknál felhalmozódott, a devizahiteles-átváltásból felhalmozódott mintegy 260 milliárdos többlet kárára hozzunk létre egy olyan kártérítési alapot, ahova átcsoportosíthatjuk az érintett összegeket és ahonnan minél több érintett polgár eredeti élethelyzetét megkísérelhetnénk helyreállítani. Nem

árulok el titkot azzal és nem okozok meglepetést, hogy bizony ez az elképzelésünk még tárgyalási szakaszba sem juthatott, a Fidesz-KDNP-nek - időzójelben - köszönhetően.

Mindemellett el kell mondani, hogy bár az árverési és végrehajtási rendszert érintően történtek azért finomhangolások és gesztusértékű lépések, a visszaélések továbbra is sorozatosak, nem lehet úgy tenni, mintha ezek nem léteznének. El kell hogy mondjuk, hogy továbbra is 140 ezren rendelkeznek olyan elmaradással, ami rövid vagy középtávon azzal fenyegeti őket, hogy elveszítik a lakhelyüket, tízezerrel került sor olyan árverésre, amelynek sok esetben csak azért nem lett a lakás kiürítése a vége, mert egész egyszerűen nem volt vevő. És el kell hogy mondjuk azt is, hogy a Nemzeti Eszközkezelő, amely segítségként nem fogható fel az emberek ingatlan tulajdonának elvétele miatt, de legalább levegőt adhat a károsultak egy részének, alig pár száz ingatlanszerződés aláírására képes már, a kvóta betelik.

Nem látjuk, hogy a kormány költségvetési forrást különített volna el erre a célra, éppen ezért hadadéktalan cselekvésre lenne szükség, hogy a devizahitel-károsultak karácsonya, ha nem is szép, de legalább elviselhető legyen, és végre újra hiessenek egy szebb jövőben. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. A képviselő urat szívesen tájékoztatom, hogy Románia hivatalos neve Románia, így aztán a későbbi felszólalásokban már ezen információk birtokában nem kell hogy kétsége legyen. *(Derültség a Jobbik padsoraiban.)*

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat, az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja az ülését.

Az **ülésnapot bezárom**. Jó napot kívánok mindenkinek!

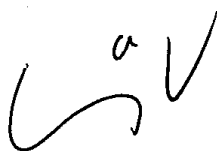
*(Az ülésnap 14 óra 16 perckor ért véget.)*

Földi László s.k.  
jegyző

Szávay István s.k.  
jegyző

Dr. Tiba István s.k.  
jegyző

A kiadvány hitelül:




Dr. Bárány Tibor  
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv  
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója  
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,  
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda  
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.  
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4  
Telefon: 441-4222  
Telefax: 441-4599  
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.  
**MINDEN JOG FENNTARTVA!**  
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)  
ISSN: 2064-8367 (Online)